

การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

โดย
ว่าที่ร้อยตรีหญิงมณีนุญา มานะรัชต์ศักดิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
หลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
หลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING
AND COLLABORATIVE LEARNING INSTRUCTIONAL MODEL TO DEVELOP THE
COMMUNICATIVE SKILLS AND SELF-CONFIDENCE IN USING ENGLISH FOR THE
ELEMENTARY STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy CURRICULUM AND INSTRUCTION

Department of Curriculum and Instruction

Silpakorn University

Academic Year 2022

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนว
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อ
พัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

โดย ว่าที่ร้อยตรีหญิงมณัญญา มานะรัชศักดิ์

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุบลวรรณ ส่งเสริม

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย
รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์)

พิจารณาเห็นชอบโดย
.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. จินตวิรุ์ คล้ายสังข์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุบลวรรณ ส่งเสริม)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติธัช สุนทรวิภาต)

620630014 : หลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุสิตบัณฑิต

คำสำคัญ : รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร, ทักษะการสื่อสาร, ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

ว่าที่ร้อยตรีหญิง มณัญญา มานะรัชต์ศักดิ์: การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุบลวรรณ ส่งเสริม

การวิจัยและพัฒนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบ 2.1) ศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบ และ 2.2) ศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบ ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล จำนวน 240 คน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้น ป.6/3 จำนวน 40 คน ได้มาจากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร และแบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (M) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อมีการวัดซ้ำ (One-Way Repeated Measures ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบที่พัฒนามี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ: การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือในการฝึกปฏิบัติ มีการส่งเสริม สนับสนุนและกระตุ้นผู้เรียนให้มีทักษะและความมั่นใจในการสื่อสาร 2) วัตถุประสงค์: เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอนมี 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นนำเสนอเนื้อหา ขั้นฝึก ขั้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และขั้นประเมินผล 4) การวัดและประเมินผล: วัดทักษะการสื่อสารและประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ: ครูผู้สอนและนักเรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ครูผู้สอนศึกษาและวางแผนการสอนตามขั้นตอนอย่างละเอียด และนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อนและครู 2. ประสิทธิภาพของรูปแบบ ดังนี้ 2.1) พัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่ พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) หลังใช้รูปแบบนักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง

620630014 : Major CURRICULUM AND INSTRUCTION

Keyword : COMMUNICATIVE SKILL, SELF-CONFIDENCE IN USING ENGLISH, ENGLISH COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING AND COLLABORATIVE LEARNING INSTRUCTIONAL MODEL

ACTING.SUB-LT. Mananya MANARATCHASAK : THE DEVELOPMENT OF ENGLISH COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING AND COLLABORATIVE LEARNING INSTRUCTIONAL MODEL TO DEVELOP THE COMMUNICATIVE SKILLS AND SELF-CONFIDENCE IN USING ENGLISH FOR THE ELEMENTARY STUDENTS Thesis advisor : Assistant Professor Ubonwan Songserm, Ph.D.

This research aimed to 1) develop the English Communicative Language Teaching and Collaborative Learning Instructional. 2) study the progress of communicative skills of the students and 3) study the self- confidence in using English. The population of the research was 240 primary students. The target participants of the research were 40 primary students by Simple Random Sampling. The instruments of the research were the communicative skill test and the self- confidence in using English evaluation form. Data were collected and analyzed by percentage, mean, standard deviation, and One-way repeated measures ANOVA.

The results were as follows: 1. The developed model consisted of five components: 1) Principle: The management of language teaching for communication emphasizing the cooperative learning process in practice. And is advertised Encourage and inspire students to improve their confidence and communication abilities. 2) Objective: To develop students' communication skills and confidence in their use of English. 3) Evaluation: To test the communication skills and assess the confidence in using English of the students. 4) Teaching procedure: L3PE model consists of five steps are Lead in, Presentation, Practice, Production and Evaluation 5) Success factor: All students interact with peers and teachers with using English. Teachers carefully research and prepare their lessons. 2. The effectiveness of L3PE model indicated that 2.1) The development of communication skills of students found that students had improved English communication skills significantly higher at the .05 level. 2.2) After using the model, students are confident in their use of English at the moderate level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สำเร็จได้โดยได้รับการอนุเคราะห์อย่างยิ่งในการให้คำปรึกษา คำแนะนำและปรับปรุงแก้ไขจนสำเร็จสมบูรณ์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบลวรรณ ส่งเสริม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม ตลอดจนคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อันได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร. จินตวีร์ คล้ายสังข์ ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติธัช สุนทรวิภาต กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เกี่ยวข้องทั้ง 7 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนาผล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ์ อาจารย์ ดร.วรัณพจน์ อินทรางกูร ณ อยุธยา อาจารย์ ดร.สุวิมล สพฤกษ์ศรี อาจารย์ ดร.เพียงจันทร์ โมฟเพ็ทท์ อาจารย์ ดร.อุษา มะหะหมัด และอาจารย์ ดร.จิราภา อ่ำแจ้ง ที่กรุณาให้คำแนะนำตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วยความเมตตาขอขอบพระคุณกัลยาณมิตรทุกท่านและขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยเป็นอย่างดี ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นและรุ่นพี่ปริญญาเอกสาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่คอยช่วยเหลือแนะนำและเป็นกำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้

ท้ายที่สุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณครอบครัวและคุณแมร์ซีนีย์ มานะรัชศักดิ์ ผู้สร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง ขอขอบคุณคุณสุรศักดิ์ อุ่นวิเชียร ผู้ที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจที่สำคัญมาโดยตลอด คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องกราบบูชาคุณบิดา มารดา ตลอดจนผู้มีพระคุณต่อผู้วิจัยทุกท่าน และขอมอบเป็นสิ่งทดแทนพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้มาจนตราบเท่าทุกวันนี้

ว่าที่ร้อยตรีหญิง มณัญญา มานะรัชศักดิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
คำถามการวิจัย.....	17
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	17
สมมติฐานการวิจัย.....	18
ขอบเขตการวิจัย.....	18
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	19
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	21
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	23
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	23
1.1 หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพระตำหนักสวน กุหลาบ มหามงคล.....	23
1.2 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	24
2. รูปแบบการจัดการเรียนการสอน.....	36

2.1 ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน	36
2.2 ขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนการสอน	37
2.3 องค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอน	39
3. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	42
3.1 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	42
3.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร... ..	45
3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	49
4.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ	50
4.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ	51
4.3 ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ	54
4.4 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ	54
4.5 ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ	56
4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	58
5. การพัฒนาทักษะการสื่อสาร.....	59
5.1 การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง	60
5.2 การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด	66
5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	71
6. ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ.....	74
6.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง	74
6.2 ความหมายของความมั่นใจในตนเอง	75
6.3 ลักษณะของความมั่นใจในตนเอง	75
6.4 การวัดและประเมินผลความมั่นใจในตนเอง	79
6.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	80

7. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ.....	81
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	85
การดำเนินการวิจัย	89
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	118
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	146
สรุปผลการวิจัย.....	146
อภิปรายผล.....	148
ข้อเสนอแนะ	153
รายการอ้างอิง	155
ภาคผนวก.....	162
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	163
ภาคผนวก ข คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา.....	172
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบ แผนการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ	189
ภาคผนวก ง ผลการหาประสิทธิผลของรูปแบบ	199
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	207
ประวัติผู้เขียน	232

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล.....	25
ตารางที่ 2 หน่วยการเรียนรู้และโครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน (ภาษาอังกฤษ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาที่ 6	28
ตารางที่ 3 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 On holiday รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาที่ 6	35
ตารางที่ 4 การสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอน	41
ตารางที่ 5 การสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	46
ตารางที่ 6 การสังเคราะห์ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	58
ตารางที่ 7 การสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	64
ตารางที่ 8 การสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด	70
ตารางที่ 9 การสังเคราะห์ลักษณะของความมั่นใจในตนเอง.....	77
ตารางที่ 10 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสารร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา.....	82
ตารางที่ 11 ผลการหาค่าคุณภาพของแผนการเรียนรู้ที่ 1-6	99
ตารางที่ 12 การกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of test specification).....	100
ตารางที่ 13 แบบแผนการทดลอง.....	109
ตารางที่ 14 สรุปขั้นตอนการวิจัย	116
ตารางที่ 15 สรุปข้อมูลจากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและ นักวิชาการด้านภาษาอังกฤษ.....	125
ตารางที่ 16 สรุปผลการทดสอบวัดทักษะการฟังของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	135

ตารางที่ 17 ผลการทดสอบวัดทักษะการฟังของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ..... 136

ตารางที่ 18 สรุปผลการทดสอบวัดทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการ
สอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ..... 137

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบวัดทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ..... 139

ตารางที่ 20 สรุปผลข้อมูลพัฒนาการของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ..... 140

ตารางที่ 21 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ 142

ตารางที่ 22 ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการ
สอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ..... 144

ตารางที่ 23 ผลการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของความสัมพันธ์
ระหว่างพัฒนาการการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน 145

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	16
ภาพที่ 2 กรอบดำเนินการวิจัย	88
ภาพที่ 3 การวิจัย (Research: R ₁) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A)	96
ภาพที่ 4 การพัฒนา (Development: D ₁) ออกแบบและพัฒนา (Design and Develop: D&D)	106
ภาพที่ 5 การวิจัย (Research: R ₂) ทดลองใช้รูปแบบ (Implementation: I).....	112
ภาพที่ 6 การพัฒนา (Development: D ₂) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ (Evaluation: E)	115
ภาพที่ 7 ร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (L3PE).....	131
ภาพที่ 8 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการ การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษา (L3PE).....	132
ภาพที่ 9 แสดงข้อมูลสรุปผลการทดสอบวัดทักษะการฟังของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ... ..	135
ภาพที่ 10 แสดงข้อมูลสรุปผลการทดสอบวัดทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ... ..	138
ภาพที่ 11 แสดงข้อมูลพัฒนาการที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนว การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	141

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคสมัยปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเทคโนโลยี การคมนาคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง อุตสาหกรรมต่าง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนา ด้านการศึกษา มีการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศแบบไร้พรมแดนอย่างรวดเร็วและเพิ่มมากขึ้น ตลอดเวลา และเมื่อพิจารณาบริบทของการสื่อสารแล้วล้วนแต่ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร มากที่สุด หรืออาจจะอนุมานได้ว่าประชากรโลกส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการ ติดต่อสื่อสาร ดังนั้นพลเมืองโลกจึงจำเป็นต้องตระหนักถึงการพัฒนาทักษะการติดต่อสื่อสาร ภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง อันจะเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของยุคนี้ นอกจากนี้จะต้อง ปลูกฝังทัศนคติในด้านดี มุมมองการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลและวัฒนธรรมเพื่อเป็นการ เชื่อมความสัมพันธ์อันดี ในการดำเนินชีวิตของผู้เรียนมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ รวมไปถึง วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความหลากหลายมากขึ้น ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนมี ทัศนคติที่กว้างไกลและเล็งเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในการเข้าถึงข้อมูลและการ ติดต่อสื่อสาร และนอกจากนี้การเรียนภาษาอังกฤษยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่กว้างไกล สามารถใช้ภาษาที่ถูกต้องสื่อสารกับชาวต่างชาติได้และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของ ไทยไปสู่สังคมโลกและเป็นเครื่องมือในการสืบเสาะค้นหาความรู้ในการเรียนวิชาต่าง ๆ การศึกษาต่อ รวมไปถึงการประกอบอาชีพ (กรมวิชาการ, 2545) และเมื่อศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) พบว่า มีจุดเน้นและประเด็นพัฒนายุทธศาสตร์ด้านด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ข้อที่ 3 ของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) โดยมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ภาษาอังกฤษ คือ การมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 มี นิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา รวมไปถึงการเตรียมความพร้อม ด้านกำลังคนและเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย คือ การพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถของคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่สอดคล้องและจำเป็นในศตวรรษที่ 21 (สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

ในปีการศึกษา 2564 ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านของการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน และนักวิชาการด้านภาษาอังกฤษ 2 คน รวมจำนวน 5 คน เกี่ยวกับปัญหาในการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งสามารถสรุปประเด็นปัญหาที่พบ ดังนี้ 1) นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) นักเรียนขาดความรู้ด้านคำศัพท์ที่จะใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ 3) นักเรียนเลือกใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม คลุมเครือและไม่ชัดเจน 4) นักเรียนไม่รู้วิธีการถ่ายทอดหรือสื่อสารภาษาอังกฤษที่เหมาะสม 5) นักเรียนแปลความหมายจากการฟังภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง 6) นักเรียนมีความรู้สึกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง 7) นักเรียนมีความ เินอายที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษ 8) นักเรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 9) นักเรียนขาดโอกาสที่จะฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 10) นักเรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผลสรุปมีความสอดคล้องกับสถานะในปัจจุบันของนักเรียนไทยที่มีปัญหาด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ รวมไปถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยเริ่มปรับปรุงหลักสูตรให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วก็ตาม ทั้งนี้มีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลายประการ ประการแรก คือ การจัดการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะอย่างเต็มที่เท่าที่ควรจะเป็น เช่น ผู้สอนไม่มีกลยุทธ์ เทคนิค วิธีการในการสอนที่จะช่วยกระตุ้นความสามารถให้กับผู้เรียน ซึ่งกลยุทธ์ เทคนิคและวิธีการนี้เป็นเครื่องมือที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อผู้เรียน เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ วุฒิชยา พยัคฆ์มาก (2557) ได้ศึกษางานวิจัยที่เป็นพหุกรณีศึกษาที่กระทบต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนสาขาภาษาอังกฤษ 1) นักเรียนมีทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างดี 2) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารชั้นเรียน คือ ด้านผู้เรียน คือ นักเรียนขาดความตั้งใจในการเรียน ไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ไม่กล้าแสดงออก อีกทั้งขาดการพัฒนาตนเอง เป็นต้น ด้านการจัดกิจกรรม ทั้งการออกแบบและสภาพบรรยากาศที่ต้องเหมาะสมต่อการพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน และในด้านโรงเรียน เช่น การอำนวยความสะดวกในเรื่องสื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ วิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการโรงเรียนที่ดีและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นต้น ข้อค้นพบเพิ่มเติม เช่น วุฒิชยา พยัคฆ์มาก (2557) ได้ศึกษางานวิจัยที่ตรงกับวิชาที่สอน ประสบการณ์ความชำนาญของครูผู้สอน หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพของครู 3) ข้อเสนอแนะในการพัฒนา ได้แก่ กระตุ้นให้นักเรียนทุ่มเทเอาใจใส่การเรียน ให้ความร่วมมือในทุก ๆ กิจกรรม มีความกระตือรือร้นในการสื่อสาร พัฒนาตนเองให้กล้าแสดงออก โดยครูต้องออกแบบการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนได้จริง จัดการสอนที่สนุกสนาน

กระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและมั่นใจในตนเอง สร้างบรรยากาศและสภาพชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โรงเรียนมีวิธีการคัดเลือกครูที่มีคุณภาพ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับกฤษฎา สุขประเสริฐ (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ผลของการพัฒนาทักษะการสื่อสารในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนนายสิบตำรวจ พบว่า 1. ความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านเนื้อหาการใช้ภาษาและประโยชน์ที่ได้รับเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง 2. รูปแบบการสอน มีค่าประสิทธิภาพ E1 /E2 (78.77/80.67) ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3. ประสิทธิภาพของรูปแบบ มีดังนี้ 3.1) ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3.2) นักเรียนนายสิบตำรวจ มีความคิดเห็นในระดับมากต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งวารภรณ์ วราธิพร (2558) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลดังกล่าวสามารถอภิปรายผลได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย ได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยให้ความสำคัญกับโครงสร้าง ไวยากรณ์ ตามที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาที่ใช้สื่อความหมาย นอกจากนี้ Feyten (1991) ยังได้กล่าวไว้ว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการสื่อสารในชีวิตประจำวันและเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อสารมากกว่าทักษะอื่น ๆ ซึ่งในการสื่อสารนั้นจะใช้ทักษะการฟังมากที่สุด คือ ร้อยละ 45 รองลงมา คือ ทักษะการพูด ร้อยละ 30 ทักษะการอ่าน ร้อยละ 16 และการเขียน ร้อยละ 9 ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษแล้วย่อมมีความสำคัญมาก ทำให้ในหลายประเทศได้มีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ สำหรับในประเทศไทยนั้นยังไม่ได้มีการปรับให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการจึงทำให้คนไทยยังไม่เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร ส่งผลถึงการพัฒนาหลายด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งในส่วนของรัฐบาลไทยนั้น ได้กำหนดให้เด็กไทยทุกคนต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาหลักในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยคาดหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้ในการแสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเกิดจากหลายสาเหตุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนขาดโอกาสในการฝึกฝนทักษะการสื่อสาร

ภาษาอังกฤษทำให้ความสนใจในภาษาอังกฤษน้อยลงและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะในการสื่อสารและไม่มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันได้มีการพัฒนาและออกแบบแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งพัฒนาทักษะของการสื่อสาร โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้มีการพัฒนาการเรียนรู้อย่างสอดคล้องตามแนวทางการจัดการกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาตนเองและพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษ(กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) ซึ่งมีการดำเนินการดังนี้ คือ 1. กำหนดกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) 2. พัฒนาส่งเสริมตามแนวทางการสอนภาษา 3. กรอบอ้างอิงมาตรฐานสากลในการพัฒนา 4. พัฒนาครูให้มีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ 5. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนและนักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และในปีงบประมาณ พ.ศ.2559 พลเอกดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ ได้มีการดำเนินการตามนโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการ 11 ข้อ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ซึ่งแนวทางการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในนโยบายข้อ 5 คือ ภายใน 3 ปี ยกเว้นภาษาอังกฤษให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ เริ่มต้นนโยบายด้วยการสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาโดยรัฐบาลได้จัดทำแอปพลิเคชัน Echo Hybrid, Echo English รวมทั้งการพัฒนาครูภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการ Boot Camp ตลอดจนการปรับเพิ่มชั่วโมงเรียนและเน้นการเรียนการสอนเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันตลอดจนสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาครูแกนนำด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีความรู้ความสามารถในระดับ B2 ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขันกับนานาประเทศได้ เช่น การส่งเสริมด้านภาษาอังกฤษและมีจุดเน้นด้านการผลิต พัฒนากำลังคนและสร้างความสามารถในการแข่งขันสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้กล่าวถึงการพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคมไทยในปัจจุบัน ซึ่งเหตุผลหลักของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นต่อการใช้ชีวิตในโลกยุคอันเนื่องมาจากความรู้และความสามารถด้านภาษาอังกฤษจะช่วยให้การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศได้ดีและกว้างขึ้น อีกทั้งทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงบริบท ความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของพลเมืองโลกได้ดีขึ้น และที่สำคัญคือผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ภาษาอังกฤษในการพัฒนาตนเองได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) นอกจากนี้ Johnson (1982) ยังได้ศึกษาปัญหาและการปฏิรูประบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารพบว่า ในอนาคตการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งเพราะประชากรโลกส่วนใหญ่ใช้ภาษาในการสื่อสารและเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลต่าง ๆ และการดำเนินชีวิต

ดังนั้นจึงจะต้องตระหนักและมองเห็นความสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) พบว่า เป็นการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนได้ประยุกต์ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นจริง แต่เนื่องด้วยกระบวนการในการนำวิธีการสอนดังกล่าว มาใช้ในประเทศไทยยังไม่บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากหลายปัจจัย เช่น สิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวนักเรียนไม่สามารถกระตุ้นการใช้ภาษาอังกฤษได้มากเท่าที่ควร นักเรียนขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ กับชาวต่างชาติ สื่อการสอนไม่สามารถดึงดูดความสนใจในการเรียนและไม่กระตุ้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ขนาดของชั้นเรียนในเมืองไทยเป็นอุปสรรคต่อการนำแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้กับเด็กไทยเนื่องจากจำนวนนักเรียนต่อห้องค่อนข้างมีจำนวนมาก รวมทั้งขาดการสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อให้นักเรียนฝึกฝนการสื่อสารภาษาอังกฤษ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaboration Learning) พบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร เนื่องจากเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ มีการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น โดยผู้เรียนจะมีโอกาสในการโต้ตอบภายในกลุ่ม มีการร่วมมือกันทำงานเพื่อนำไปสู่เป้าหมายและความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม (Slavin, 1995) มีบางประเด็นที่สัมพันธ์กับงานวิจัยของสรณภดินทร์ ประสารทรัพย์ (2559) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนโดยใช้ประยุกต์ใช้กับรูปแบบการสอนเน้นภาระงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า ผู้วิจัยได้มีการประยุกต์นำเอาหลักการและแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการจัดกลุ่มผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมกันปฏิบัติภาระงานและมีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม รวมทั้งให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานสะท้อนย้อนคิดร่วมกันเป็นกลุ่มเกี่ยวกับภาระงานที่ผ่านมาส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และฝึกฝนการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มร่วมกับบุคคลอื่น รู้จักแก้ปัญหาาร่วมกันและสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ได้รับการฝึกและพัฒนาทักษะสังคมที่ดีขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Holguin (1997) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของนักเรียนเกรด 3 จำนวน 20 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มควบคุม 10 คนและกลุ่มทดลอง 10 คน สอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือทุกวัน วันละ 1 ชั่วโมง 50 นาที ตลอดเวลา 6 เดือน ผู้วิจัยได้ศึกษาตามสมมติฐาน 3 ข้อ คือ ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ทักษะทางสังคมโดยใช้แบบทดสอบ IDEA Proficiency Test และศึกษาข้อมูลด้านทักษะทางสังคมและการยอมรับนับถือตนเอง โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือและสิ่งแวดล้อมทางการอ่าน (CARE) จากผลการวิจัยพบว่า

คะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนเรียนและมีเจตคติที่ดีขึ้น ด้านคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกัน

จากการศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญในการที่จะพัฒนารูปแบบการสอน ซึ่งเป็นการปรับปรุงยุทธศาสตร์การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ การสนทนาในห้องเรียนและในชีวิตประจำวันได้ รวมทั้งได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิต (ทิตินา แคมมณี, 2562) ส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ เพราะถ้านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจหลักของการออกเสียงและการฟังภาษาอังกฤษ ก็จะทำให้เด็กเกิดทักษะการเรียนรู้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและจะทำให้เด็กสนใจเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเสริมสร้างพื้นฐานการใช้ภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตามทฤษฎีและแนวคิด ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา R&D (Research and Development)
2. รูปแบบการสอน
3. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ
5. การพัฒนาทักษะการสื่อสาร
6. ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ
7. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ซึ่งมีรายละเอียดที่สำคัญพอสังเขปของแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา R & D (Research and Development) และการผสมผสานรูปแบบของการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (Mixed Methods) ซึ่งอาจผสมผสานโดยเน้นความสำคัญกับการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ Creswell and Clark (2007) กล่าวถึงแนวทาง 4 ประการที่มีผลต่อการเลือกใช้รูปแบบวิจัย คือ ระดับความสัมพันธ์ของผลการวิจัย (Integration) ระดับความสำคัญของผลการวิจัย (Priority) เวลาในการดำเนินการตามกระบวนการวิจัย (Timing) และช่วงเวลาและวิธีการผสมผสานการวิจัย (Mixing) นอกจากนี้ มาเรียม นิลพันธุ์ (2558) ยังได้กล่าวถึงการวิจัยและพัฒนา R & D ว่าเป็นกระบวนการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนา สร้างสรรค์ แนวคิด นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ วิธีการใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา หรือยกระดับคุณภาพงานหรือคุณภาพชีวิตให้ได้คุณภาพ มีมาตรฐาน โดยงานวิจัยนี้ใช้วิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในระหว่างดำเนินการวิจัย ซึ่งหลักในการดำเนินการวิจัยมี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการวิจัย (R) และขั้นตอนการพัฒนา (D) โดยเริ่มต้นจากการวิจัย (Research: R₁) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ปัญหาที่เกิดขึ้นหรือการประเมินความต้องการจำเป็นของกลุ่มเป้าหมายและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลการวิจัย การวิเคราะห์เอกสารต่าง ๆ แล้วนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสังเคราะห์ ในขั้นต่อไปคือการพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบ และพัฒนานวัตกรรมการศึกษาโดยนำผลจากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนานวัตกรรมทำให้นวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และในขั้นการพัฒนา (D₁) จะต้องพัฒนานวัตกรรมให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพก่อน แล้วจึงดำเนินการในขั้นต่อไป ซึ่งเป็นการวิจัย (R₂) คือ นำนวัตกรรมไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายโดยมีการประเมินระหว่างใช้และเมื่อใช้แล้วจึงดำเนินการในขั้นการพัฒนา (D₂) โดยประเมินประสิทธิผลของนวัตกรรม (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและนำหลักการและแนวคิดการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบ “ADDIE Model” ซึ่งเป็นแนวคิดของ Kruse (2004) ที่ได้เสนอขั้นตอนในการออกแบบ และพัฒนารูปแบบ 5 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นวิเคราะห์ (Analysis) 2. ขั้นตอนออกแบบ (Design) 3. ขั้นพัฒนา (Development) 4. ขั้นนำไปใช้ (Implementation) และ 5. ขั้นประเมินผล (Evaluation) ซึ่งผู้วิจัยสรุปแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาได้ว่า ในการออกแบบและพัฒนานวัตกรรมการศึกษาสามารถดำเนินการวิจัยและพัฒนาด้วยการผสมผสานรูปแบบของการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการวิจัยนั้น และเป็นการพัฒนานวัตกรรมให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ โดยดำเนินการวิจัยตามกระบวนการที่ได้ศึกษาดังนี้ คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) ออกแบบและพัฒนา (Design and Develop: D & D)

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) ทดลองใช้รูปแบบการสอน (Implement: I) ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ (Evaluate: E)

2. รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลของนักการศึกษา ดังนี้ Saylor, Galen and Arthur (1981) ได้กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอน (Teaching model) หมายถึงแบบหรือแผน (Pattern) ของการสอนที่มีการจัดกระทำพฤติกรรมขึ้นจำนวนหนึ่งซึ่งมีความแตกต่างกันเพื่อจุดหมายหรือจุดเน้นเฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง อีกทั้ง Joyce, Weil and Calhoun (2015) กล่าวถึงรูปแบบการสอนว่าเป็นแนวทางแบบแผนที่มีความเหมาะสมสามารถใช้ในการสอนทั้งในห้องเรียนและการสอนแบบกลุ่มย่อย เช่นเดียวกับ Dick and Carey (1996) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนและองค์ประกอบของการสอนไว้อย่างน่าสนใจ 2 ประการ คือ 1. การกำหนดเป้าหมายของการเรียนการสอน 2. การวิเคราะห์เป้าหมายการเรียนการสอน ส่วน Joyce et al. (2015) ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้อย่างรอบรู้ โดยรูปแบบการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการดังนี้ 1. แนวคิดและหลักการของรูปแบบ 2. จุดประสงค์ของรูปแบบ 3. เนื้อหาที่ระบุถึงกิจกรรม วิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติในการนำรูปแบบไปใช้ 4. การวัดและประเมินผล อีกทั้ง Keeves (1997) ได้กล่าวว่า รูปแบบโดยทั่วไปจะต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ ดังนี้ 1. การคาดการณ์ผลลัพธ์ที่เกิดจากการใช้รูปแบบ 2. ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบ 3. จินตนาการที่เกิด 4. สรุปแนวคิดรวบยอด 5. เน้นความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างและความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยงของรูปแบบ นอกจากนี้ ทิศนา แคมมณี (2562) ได้กล่าวว่า รูปแบบทั่วไปที่ใช้ในการสอนจะต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1. ปรัชญา ทฤษฎี หลักการแนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน 2. การอธิบายความสัมพันธ์ของหลักการและวิธีการสอน 3. เป้าหมายหลักของระบบ คือ การจัดการระบบให้มีความสัมพันธ์กันขององค์ประกอบ 4. ความชัดเจนของกระบวนการสอนส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนได้ดังนี้ 1. หลักการ 2. วัดดูประสงค์ 3. กระบวนการจัดการเรียนการสอน 4. การวัดและประเมินผล และ 5. เงื่อนไขความสำเร็จ

3. แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นวิธีการที่ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาในเหตุการณ์และสถานการณ์มากกว่าโครงสร้างทางไวยากรณ์ ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เน้นที่นักเรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาตรงกับสถานการณ์ที่ต้องการสื่อสาร และสามารถประยุกต์ความรู้มาใช้กับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ Ahellal (1990) ได้กล่าวถึงแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เป็นการสอนที่มุ่งเน้นและให้

ความสำคัญในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสาร และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และนอกจากนี้ Devitt, Little and Singleton (1994) ได้แสดงทัศนคติเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นวิธีสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centered) โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ สามารถนำความรู้ในสิ่งที่พบเห็นซึ่งเป็นประโยชน์ในการสื่อสารทางสังคมไปปรับใช้ได้ในชีวิตจริง ซึ่งแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) นี้เป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวัน และยังให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ วิธีการสอนเพื่อสื่อสารนี้เน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) อีกทั้งยังเน้นความชำนาญคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความแม่นยำในการใช้ภาษา (Accuracy) การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญดังต่อไปนี้ 1. ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร 2. เน้นการสอนให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ 3. ออกแบบสถานการณ์จำลองคล้ายกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน 4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด 5. ผู้เรียนกล้าที่จะใช้ภาษาโดยไม่กลัวความผิดพลาด นอกจากนี้ Davies (1990) ได้กล่าวว่า เป็นเรื่องสำคัญมากที่เด็ก ๆ จะต้องฟังภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับระดับของตนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ภาษาควรจะง่ายสำหรับเด็กและอยู่ในระดับปัจจุบันหรือเหนือระดับที่เข้าใจได้แล้วเล็กน้อย ถ้าระดับยากเกินไปเด็กอาจสูญเสียความมั่นใจและทัศนคติด้านบวกไป เช่นเดียวกับ Underwood (1993) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง ครูผู้สอนต้องฝึกให้ผู้เรียนได้รับรู้ และเข้าใจ เรื่องที่ฟังอย่างมีความหมาย สามารถถ่ายทอดเรื่องที่ฟังแก่ผู้อื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Rubin (1990) ได้กล่าวถึงแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง ไว้ว่า ทักษะการฟัง เป็นทักษะเบื้องต้นของการใช้ภาษา ผู้สอนจำเป็นต้องฝึกประสบการณ์ด้านทักษะการฟังแก่ผู้เรียนเป็นลำดับแรกก่อนที่จะพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ภาษาในทักษะอื่น ๆ ต่อไป ถ้าทักษะด้านการฟังของผู้เรียนประสบปัญหา อาจจะเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาต่อไปในอนาคต รวมไปถึง Scott (1981) ที่ได้นำเสนอการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้านการพูด ไว้ว่า ครูผู้สอนต้องจัดประสบการณ์หรือสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ อาจโดยการจับคู่สนทนาโต้ตอบให้มีปฏิสัมพันธ์ด้านการพูดซึ่งกันและกัน สามารถตีความจากการฟังคู่สนทนาและโต้ตอบได้ถูกต้องตรงประเด็น ซึ่งทักษะการพูดเป็นทักษะการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ และสามารถพัฒนาควบคู่ไปกับทักษะการฟัง เนื่องจากมีความสัมพันธ์ในการทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ ซึ่งกล่าวได้ว่าการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นทักษะสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันบ่อยมากที่สุดมากกว่าการอ่านและการเขียนถึงสองเท่า (Rivers, 1981) ซึ่งผู้เรียนภาษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจความสามารถในการพูดสื่อสารเป็นอันดับแรกเพราะสามารถถ่ายโอนไปใช้ในการพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้ (Ur, 1996) อย่างไรก็ตามทักษะการพูดถือเป็นทักษะที่ยากที่สุดในบริบทการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Shumin,

2002) นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาหลายท่านได้นำเสนอขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังเช่น สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมี 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นการนำเสนอ เป็นการเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย 2. ขั้นการฝึก เป็นการให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม 3. ขั้นการใช้ภาษา เป็นการให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ อีกทั้ง Scott (1981) ได้เสนอขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมี 4 ขั้นตอน คือ 1. การบอกจุดประสงค์ (Setting Objective) โดยผู้สอนกำหนดจุดประสงค์นำทาง 2. การแสดงภาษาในบริบท (Presentation) และการถ่ายโอน (Transfer) โดยผู้สอนจะนำเสนอเนื้อหาและผู้เรียนเลือกใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน 3. การฝึก (Practice) เป็นการฝึกภาษาที่ได้สอนไปแล้วในขั้นที่สอง รวมไปถึง Littlewood (1984) ได้เสนอขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมี 3 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing new language) ผู้สอนเป็นผู้ให้ข้อมูลแก่ผู้เรียน โดยการเสนอบริบทหรือกระตุ้นการเรียนรู้สถานการณ์แก่ผู้เรียน 2. ขั้นฝึก (Practice/Controlled practice) ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้แนะ 3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/ Free Practice) อีกทั้ง Byrne (1990) ได้เสนอขั้นตอนการสอนโดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or introducing new language item) เป็นขั้นตอนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจความหมายและการใช้ภาษาที่มีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญในการส่งเสริมทักษะภาษาของผู้เรียน โดยดำเนินการดังนี้คือ ผู้สอนเสนอสถานการณ์แก่ผู้เรียนโดยอาจใช้รูปภาพและใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องหรืออ่านบทสนทนาหรือเรื่องราวให้นักเรียนฟัง เนื้อหาที่ใช้ควรมีคำศัพท์หรือรูปแบบของภาษาที่ต้องการสอนและควรสอดแทรกคำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนมาแล้วบ้างเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวที่ครูกระตุ้นการเรียนรู้ (elicitation) เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านระดับใดด้วยการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบคำถามได้ ผู้สอนไม่ควรเสียเวลานำเสนอเนื้อหามากนัก แต่ถ้ามีผู้เรียนตอบคำถามได้เป็นจำนวนน้อยให้ครูผู้สอนพิจารณาว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบายเนื้อหาภาษาหรือไม่ ในการสอนหรืออธิบายเนื้อหาดังกล่าว ครูผู้สอนชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและความหมายของภาษาได้อย่างชัดเจน 2. ขั้นการฝึก (Practice/ controlled practice) เป็นกระบวนการฝึกให้ผู้เรียนใหม่ได้ใช้ภาษาโดยครูผู้สอนทำหน้าที่ควบคุมการฝึกนี้ ซึ่งเป็นการฝึกทั้งแบบกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย โดยเน้นความถูกต้องของภาษา 3. ขั้นปฏิบัติ (Production/ less- controlled practice) เป็นการฝึกใช้ภาษาที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำไปใช้จริงนอกชั้นเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้แนะแนวทางวิธีฝึกอยู่ในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ เช่น การมีปฏิสัมพันธ์ การมีส่วนร่วม การพัฒนากระบวนการคิด โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรม เช่น การอธิบายวิธีการทำกิจกรรม การจัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะ

เป็นผู้ทำกิจกรรมเอง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษา นอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ทางภาษา มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในขั้นนี้ นอกจากนี้ Richards (2006) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมี 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing new language) ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษา 2. ขั้นการฝึก (Practice/Controlled practice) ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เริ่มเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม 3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/ Free Practice) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้ทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นการตั้งจุดประสงค์ (Setting Objective) 2) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 3) ขั้นการฝึก (Practice) 4) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/ Free Practice)

4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น โดยผู้เรียนมีการโต้ตอบกันในกลุ่มและร่วมมือกันในการทำงานเพื่อส่งเสริมและความสำเร็จของกลุ่ม หลักการของการเรียนรู้แบบร่วมมือสอดคล้องกับงานวิจัยของ Slavin (1995) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี แคมมณี (2562) เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือในกลุ่มย่อยที่มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ซึ่งช่วยกันเรียนรู้เพื่อให้ถึงเป้าหมายและความสำเร็จของกลุ่ม ตามแนวคิดที่กล่าวถึงโดย Johnson and Johnson (1994) การเรียนรู้แบบร่วมมือให้ผู้เรียนมีการร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน เนื่องจากการแข่งขันอาจทำให้เกิดสภาวะแพ้-ชนะ ซึ่งไม่ได้เป็นสภาวะที่ดีทั้งทางจิตใจและสติปัญญา ในขณะที่การร่วมมือกันจะเป็นการสร้างสภาวะชนะ-ชนะ ซึ่งเป็นสภาวะที่ดีกว่าทั้งทางจิตใจและสติปัญญา

การเรียนรู้แบบร่วมมือมีประโยชน์หลายด้าน เช่น ช่วยสร้างการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายและน่าสนใจมาก นอกจากนี้ Johnson and Johnson (1994) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ ดังนี้ 1) การดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 2) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน 3) ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล 4) การร่วมมือกันในกลุ่มและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก และ 5) กระบวนการทำงานของกลุ่ม อีกทั้ง Joyce et al. (2015) ได้เสนอขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางสังคม การเคารพตนเอง มีความเห็นใจผู้อื่น และมีความรู้สึกเชิงบวกต่อสังคม ในการเรียนรู้เพื่อจะพัฒนาทักษะ แรงจูงใจและการเรียนรู้เชิงวิชาการของผู้เรียน โดยมีกระบวนการ ดังนี้ 1. จัดผู้เรียนเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม 2. 2. ผู้เรียนศึกษาภาระงานร่วมกัน 3. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเหตุผลร่วมกัน 4. ผู้เรียนอภิปรายภาระงานในกลุ่ม 5. อภิปรายระหว่างกลุ่ม 6. สสำรวจความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม 7. สรุปภาระงานร่วมกัน นอกจากนี้ Johnson and Johnson (1994) ได้เสนอ

ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้ 1. ขั้นเตรียม ประกอบด้วยครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียน การแบ่งกลุ่มการเรียนรู้ แจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนในแต่ละบทเรียน แต่ละคาบ และฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม 2. ขั้นสอน ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ประกอบด้วย การเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูล และมอบหมายงานให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้รับงานเป็นชุด เพื่อฝึกความรับผิดชอบในการคิดตัดสินใจแบ่งปันงานให้สมาชิกในกลุ่ม 3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนแต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ในการทำกิจกรรมกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมาย และจะช่วยเหลือกันเพื่อให้งานนั้นสำเร็จ เป็นการเสริมแรงและสนับสนุนกัน ให้กำลังใจกัน และพึ่งพาอาศัยกัน 4. ขั้นการตรวจสอบผลงานและทดสอบเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือไม่ โดยมุ่งเป้าไปที่การทดสอบแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม 5. ขั้นการสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานของกลุ่มเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียน โดยให้นักเรียนและครูช่วยกันสรุปและวิเคราะห์ข้อดี ข้อด้อย หากมีประเด็นที่นักเรียนยังไม่เข้าใจครูต้องชี้แนะเพิ่มเติม รวมไปถึง Wheeler (1974) ยังได้เสนอขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้ 1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที เพื่อทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาและบทบาทของการทำงานกลุ่ม รวมไปถึงความจำเป็นในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 2. ขั้นทำงานในกลุ่ม (Group work) ใช้เวลาประมาณ 25-30 นาที ในการแจกอุปกรณ์ งานที่จะให้นักเรียนทำแต่ละครั้งควรเป็นเรื่องที่น่าสนใจ สมาชิกในกลุ่มทำงานตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายร่วมมือปรึกษาหารือ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทุกคนมีส่วนร่วมในกลุ่ม รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน 3. ขั้นระดมสมอง (Wrap up or pull idea together) ใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที ในขั้นนี้เป็นขั้นการนำเสนอผลงาน เสนอแนวคิดร่วมกันทั้งห้องในแต่ละกลุ่มได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นโดยครูมีบทบาทคอยถามเพื่อให้นักเรียนได้เสนอความคิดเห็นเต็มที่และทุกคนได้มีส่วนร่วมในการเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้คือ 1) ขั้นเตรียมเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นสอน 3) ขั้นปฏิบัติงานกลุ่ม 4) ขั้นตรวจสอบผลงาน และ 5) ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผล

5. การพัฒนาทักษะการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการฟังและการพูดสื่อสาร ดังนี้ 1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังในการสอนภาษามีความสำคัญที่สอดคล้องกันในงานวิจัยของ Rubin (1990) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะการฟังเป็นพื้นฐานของการใช้ภาษา และครูผู้สอนจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะการฟังแก่ผู้เรียนก่อนที่จะพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ภาษาในทักษะอื่น ๆ ซึ่งหากทักษะการฟังของผู้เรียนไม่ดีอาจเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาต่อไปในอนาคต เช่นเดียวกันกับแนวความคิดของ Underwood (1993) ที่เห็นว่า ครูผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนสามารถรับรู้และเข้าใจเนื้อหาที่ฟังอย่างมีความหมายและสามารถถ่ายทอดเนื้อหาที่ฟังให้แก่ผู้อื่นได้ นอกจากนี้ Davies (1990) ได้กล่าวว่า การฟังภาษาอังกฤษที่เหมาะสมต่อระดับของเด็ก ๆ นั้นมีความสำคัญอย่างมาก

ครูผู้สอนควรจะใช้ภาษาง่ายและเข้าใจได้ตามระดับของผู้เรียน ถ้าระดับภาษายากเกินไป ผู้เรียนอาจสูญเสียความมั่นใจและทัศนคติที่เป็นบวก ดังนั้น การพัฒนาทักษะการฟังในการสอนภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญ 2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดในการสอนภาษามีความสำคัญตามที่ Rivers (1981) กล่าวไว้ว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญสำหรับผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ และสามารถพัฒนาควบคู่ไปกับทักษะการฟัง เนื่องจากมีความสัมพันธ์ในการทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ก็มีการกล่าวถึงว่าการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดเพราะเป็นทักษะสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด เช่น การสื่อสารกับผู้อื่น การแสดงความคิดเห็น การสอบถาม ฯลฯ นอกจากนี้ Scott (1981) ได้นำเสนอแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้านการพูดว่า ครูผู้สอนควรจัดประสบการณ์หรือสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ โดยการจับคู่สนทนาโต้ตอบให้มีปฏิสัมพันธ์ในด้านการพูดซึ่งกันและกัน และสามารถตีความจากการฟังคู่สนทนาและโต้ตอบได้อย่างถูกต้องตรงประเด็น แนวคิดดังกล่าวมีความสอดคล้องกับวิธีการสอนของ Waldman (1980) ที่เน้นว่าการพูดภาษาต่างประเทศเป็นทักษะที่สำคัญเนื่องจากผู้เรียนที่สามารถพูดภาษาได้ดี สามารถเรียนรู้เพื่อการอ่านและช่วยสนับสนุนทักษะการเขียนให้ดีขึ้น ดังนั้น ควรให้ความสนใจในการศึกษากระบวนการพูดภาษาต่างประเทศว่าเป็นอย่างไร และการพูดที่เหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น พูดอะไร พูดกับใครได้อย่างเหมาะสม

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการฟังและการพัฒนาทักษะการพูดนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปการพัฒนาทักษะการสื่อสาร คือ ความเข้าใจและความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการใช้ภาษาอังกฤษในการฟังและพูดเพื่อการสื่อสารทั้งในห้องเรียนและในชีวิตประจำวัน เช่น การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน โดยการทำกิจกรรมจับคู่สนทนา ซึ่งเป็นการฝึกตีความจากการฟังคู่สนทนาและโต้ตอบได้อย่างถูกต้องตรงประเด็น

6. ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยแนวคิดและทฤษฎี ดังนี้

6.1 แนวคิดเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเองตามทฤษฎีของ Walz and Bleuer (1992) คือ การมีความมั่นใจในความสามารถของตนเองที่จะคิดและเผชิญหน้ากับสิ่งที่ท้าทายในชีวิต ความมั่นใจนี้แสดงถึงความเชื่อมั่นที่ตนเองสามารถประสบความสำเร็จและความสุขได้ นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและใช้ชีวิตอย่างมีความสุขตามที่เห็นสมควร ส่วนความมั่นใจต่อการแสดงออกถึงความต้องการของตนเองและความรู้สึกกับผลของความพยายามของตนเอง เป็นการแสดงออกของอารมณ์ภายในที่มีความรู้สึกที่มีค่าในตนเอง ส่วน Yoder and Proctor (1988) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเองในแง่ของพฤติกรรมแสดงออก ซึ่งเกิดขึ้นจากแรงขับภายในตนเอง นั่นคือการแสดงออกที่เกิดขึ้นเพื่อแสดงถึงอารมณ์ภายในที่เป็นผลมาจากความรู้สึกที่มีค่าในตนเอง

6.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Cognitive Theory) ที่พัฒนาขึ้นโดย Albert Bandura and Perloff (1967) เน้นความสำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาตนเองผ่านการสังเกตและจำลองพฤติกรรมของผู้อื่น ทฤษฎีนี้มองว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นผ่านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความคิด โดยการตีความหมายของการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันไป โดยไม่จำเป็นต้องมีการแสดงออก (Performance) ในทุกครั้งที่มีการเรียนรู้เกิดขึ้น ในส่วนของ Bandura ที่มีแนวคิดว่าการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายในที่ไม่จำเป็นต้องมีการแสดงออก โดยความเชื่อของเขาคือการได้รับความรู้ใหม่โดยที่ยังไม่ต้องการแสดงออกก็ถือว่าเป็นการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bandura มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายในโดยให้ความสำคัญกับการสังเกตและจำลองพฤติกรรมของผู้อื่น ที่สำคัญคือการนำความรู้และประสบการณ์จากผู้อื่นมาปรับใช้กับตนเอง

6.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้อย่างมีความสุข (Happiness Learning) นำเสนอแนวคิดที่ความสุขเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้ที่มีความสุขสามารถกระตุ้นความสนใจและแรงจูงใจในการเรียน อีกทั้งยังส่งเสริมกลวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพได้ด้วย แนวคิดนี้ทำให้กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กำหนดให้ความสุขในการเรียนเป็นตัวชี้วัดหนึ่งในการปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทย ซึ่งการเรียนรู้อย่างมีความสุขนั้นถือว่าเมื่อผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ที่มีความสุขแล้วจะเกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของผู้เรียน โดยความสุขที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ความรู้สึกรักหรือชอบวิชาที่เรียน ความสนใจในการเรียน การตั้งใจที่ดีในการเรียน และความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้ และนอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้เสนอให้ควรถูกกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาการที่เป็นมนุษย์ทุกด้าน ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการกิจกรรมการเล่นและกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ตรงในกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่เน้นความสุขมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสุขและความพึงพอใจในการเรียนรู้ ผ่านกิจกรรมการเล่นและกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ตรงที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก ในการจัดกิจกรรมเหล่านี้ จะให้ความสำคัญกับการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าในรูปแบบที่เหมาะสมกับวัยของเด็กเพื่อกระตุ้นการพัฒนาทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็ก และพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนที่มีความดี ความเก่ง ความสุข และมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่สอดคล้องกับค่านิยมของคนไทย เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและชุมชน ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข

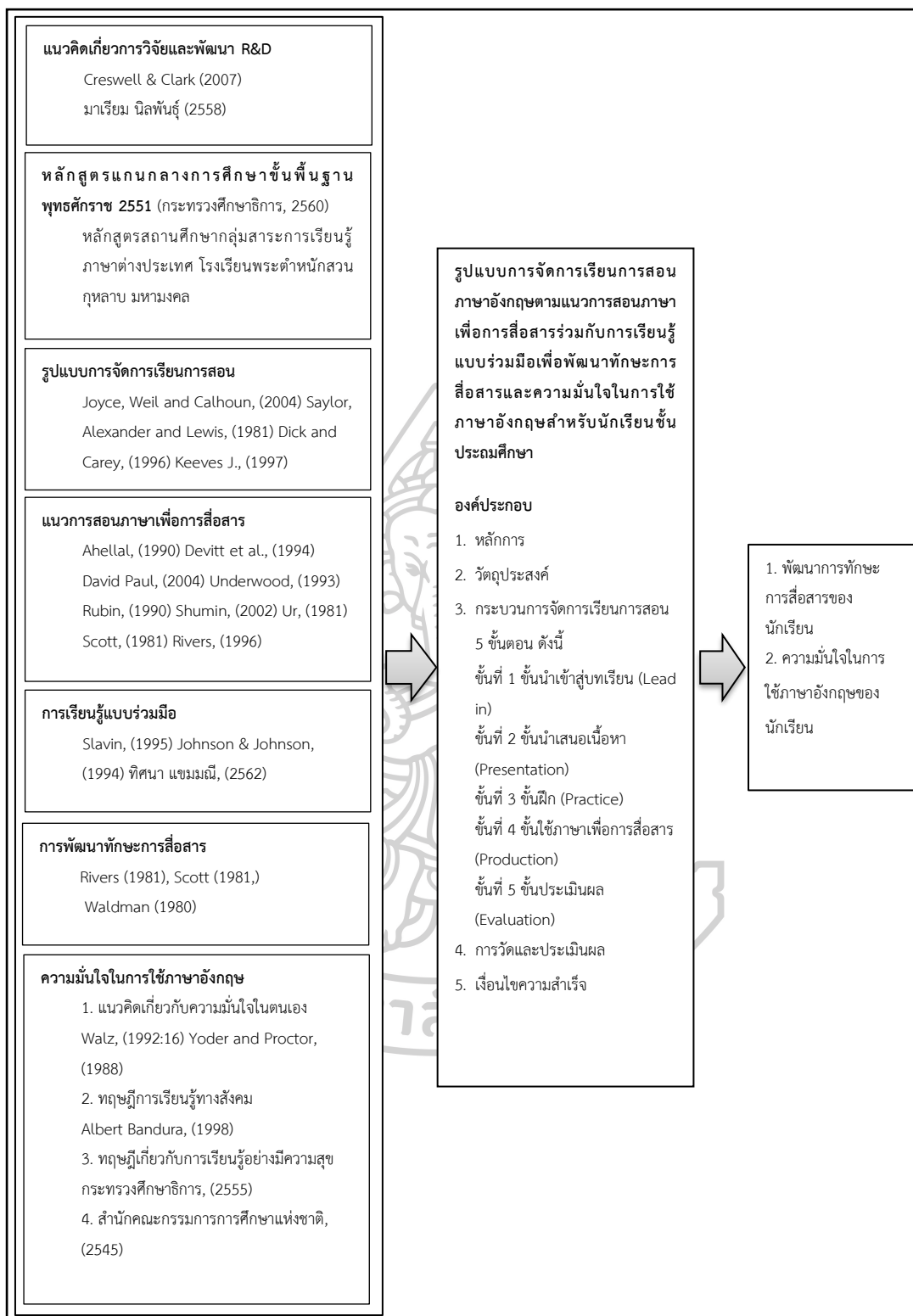
ผู้วิจัยได้สรุปทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวกับความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ คือ การจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสนใจมีแรงจูงใจในการเรียนและใช้กลวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีความมั่นใจในตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะของการแสดงออกทางพฤติกรรมต่อสถานการณ์นั้น ๆ ที่กำลังเผชิญอยู่อย่างไม่กลัวและกล้าที่จะยอมรับต่อผลของเหตุการณ์นั้น ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์ลักษณะของความมั่นใจในตนเองได้ทั้งหมด 6 ลักษณะ ดังนี้ 1) มีท่าทางร่าเริงแจ่มใส มีชีวิตชีวาไม่วิตกกังวล และมีบุคลิกที่ดี

2) กล้าแสดงออก เปิดเผย เป็นตัวของตัวเองและแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย 3) เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 4) มีความเข้าใจผู้อื่น สามารถเข้ากับสังคม เคารพและร่วมมือกับผู้อื่นและมองโลกในแง่ดี 5) มีความรู้สึกกับผลของความเพียรพยายามของตนเอง 6) กล้าเผชิญหน้าและตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

7. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้แบบร่วมมือ การพัฒนาทักษะการสื่อสาร และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสังเคราะห์และสรุปขั้นตอนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ดังนี้ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 3) ขั้นฝึก (Practice) 4) ขั้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) 5) ขั้นประเมินผล (Evaluation)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยสรุปกรอบแนวคิดการวิจัย ตามรูปภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีองค์ประกอบและกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างไร

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในประเด็นต่อไปนี้

2.1 พัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สูงขึ้นหรือไม่

2.2 ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.2 เพื่อศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สูงขึ้น
2. ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยและพัฒนา มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
 - 1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล จำนวน 6 ห้อง รวม 240 คน ปีการศึกษา 2564
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล จำนวน 40 คน ปีการศึกษา 2564 ได้มาจากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม
2. ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย
 - 2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables)
 - 2.2.1 ทักษะการสื่อสาร
 - 2.2.2 ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ เนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำหนดในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล โดยผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 On holiday รวม 18 ชั่วโมง
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ใช้ระยะเวลาการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 6 สัปดาห์ ๆ 3 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาและสร้างสรรค์ แนวคิดนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ วิธีการใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาหรือยกระดับคุณภาพงานหรือคุณภาพชีวิตให้ได้คุณภาพมีมาตรฐาน (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) มีการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ปัญหาที่เกิดขึ้นหรือการประเมินความต้องการจำเป็นของกลุ่มเป้าหมายและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลการวิจัย การวิเคราะห์เอกสารต่าง ๆ แล้วนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสังเคราะห์ ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนาวัตกรรมการศึกษาโดยนำผลจากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนานวัตกรรมทำให้วัตกรรมการที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (R₂) คือ นำนวัตกรรมไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายโดยมีการประเมินระหว่างใช้ และขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (D₂) โดยประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม

2. รูปแบบการสอน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาให้บรรลุผลตามที่ต้องการ โดยประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอน 4) การวัดและประเมินผล 5) เงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนการสอนเรียกว่า L3PE Model มี 5 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ขั้นที่ 4 ขั้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation)

3. ขั้นตอนการสอน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) โดยครูกำหนดวัตถุประสงค์ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้อะไรกำลังจะเรียนเรื่องอะไรและนำความรู้และทักษะมีอยู่เดิมมาสัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนก่อนเริ่มเรียนโดยการกระตุ้นและสร้างความสนใจของผู้เรียนให้มีต่อบทเรียนทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมและความกระตือรือร้นที่จะเรียน 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะเสนอเนื้อหาภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและความหมายของบทเรียนอย่างละเอียดตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ซึ่งผู้สอนอาจใช้เทคนิควิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ กิจกรรมประกอบการสอนและสื่อการสอนมาประกอบในการอธิบายเนื้อหาให้แก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ มีการใช้คำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนเข้าสู่หัวข้อทางภาษา เช่น การซักถามข้อมูลและรูปแบบภาษาที่จะสอน เป็นต้น จากนั้นครูจะเป็นผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนสังเกตจากตัวอย่าง เน้นให้เห็นจุดสำคัญของรูปแบบประโยคเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของการใช้รูปแบบไวยากรณ์นั้น ๆ ได้ชัดเจนและถูกต้องยิ่งขึ้น 3) ขั้นฝึก (Practice) ขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอเนื้อหา โดยให้นักเรียนได้ใช้

ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (fluency) การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้นเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ชั้นนี้เป็นโอกาสที่ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในการใช้ภาษา ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึกหากทำระหว่างที่นักเรียนกำลังลองผิดลองถูกอยู่ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้ 4) ชั้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นชั้นที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ฝึกมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดความสนุกสนาน ซึ่งในชั้นนี้จะเป็นชั้นที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ต่าง ๆ การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึกหัดหรือการนำเสนอผลงาน 5) ชั้นประเมินผล (Evaluation) ครูกำหนดแบบทดสอบท้ายกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตัวชี้วัด เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียน

4. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Learning Teaching) เป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวัน โดยผู้สอนกำหนดสถานการณ์การเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ที่สมจริง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับสื่อ ผู้เรียนกับผู้สอน หรือผู้เรียนกับผู้คนนอกห้องเรียน โดยให้ความสำคัญกับหน้าที่ของภาษา บริบททางภาษาศาสตร์ และบริบททางสังคมหรือสถานการณ์ ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมการสื่อสารที่สมจริง โดยมีขั้นตอนการสอน 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการตั้งจุดประสงค์ (Setting Objective) 2) ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 3) ขั้นตอนการฝึก (Practice) 4) ขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice)

5. การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นกลุ่ม โดยกลุ่มนั้นต้องประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน เพื่อให้แต่ละคนเห็นความสำคัญของเพื่อนนักเรียนในกลุ่มซึ่งจะขาดไม่ได้ เพราะแต่ละคนมีความสามารถไม่เหมือนกัน จึงต้องอาศัยซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ คนที่เก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่าในด้านวิชาการ แต่คนที่เรียนอ่อนในด้านวิชาการอาจเก่งด้านการพูดหรือด้านการช่วยเหลือและให้กำลังใจต่อกัน นอกจากนี้ยังทำให้เกิดความเห็นใจกัน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความผูกพันกัน โดยยึดหลักความสำเร็จของกลุ่มคือความสำเร็จของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม โดยมีขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือดังนี้ คือ 1) ขั้นเตรียมเข้าบทเรียน 2) ขั้นสอน 3) ขั้นปฏิบัติงานกลุ่ม 4) ขั้นตรวจสอบผลงาน และ 5) ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผล

6. ทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความเข้าใจและความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการใช้ภาษาอังกฤษในการฟังและพูดเพื่อการสื่อสารทั้งในห้องเรียนและในชีวิตประจำวัน การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน โดยการทำกิจกรรมจับคู่สนทนา ซึ่งเป็นการฝึกตีความจากการฟังคู่สนทนาและโต้ตอบได้ถูกต้องตรงประเด็น โดยมีเครื่องมือในการวัดหลังจากเรียนจบในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 6 แผน และในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะมีแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารประกอบไปด้วย 1) แบบทดสอบวัดทักษะการพูด มีลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ซึ่งจะเป็นข้อสอบบทสนทนาให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด จำนวน 10 ข้อ และ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเติมคำ (Gap filling) โดยครูผู้สอนจะเปิดคลิปเสียงให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนเลือกคำมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ รวมคะแนนเต็มของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ คือ 20 คะแนน

7. ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง การมีทักษะและความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ ในขณะที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยมีลักษณะของความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ 6 ลักษณะตามที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและสังเคราะห์ ดังนี้ 1) มีท่าทางร่าเริงแจ่มใส มีชีวิตชีวา ไม่วิตกกังวล และมีบุคลิกที่ดี 2) กล้าแสดงออก เปิดเผย เป็นตัวของตัวเองและแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย 3) เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 4) มีความเข้าใจผู้อื่น สามารถเข้ากับสังคม เคารพและร่วมมือกับผู้อื่นและมองโลกในแง่ดี 5) มีความรู้สึกกับผลของความเพียรพยายามของตนเอง 6) กล้าเผชิญหน้าและตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ โดยมีเครื่องมือในการวัด คือ แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ รวมทั้งหมด 6 ข้อ ประเมินโดยครูผู้สอน

8. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างเต็มตามศักยภาพ ส่งผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้สูงขึ้น
2. นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้นต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. ครูมีความรู้ความสามารถและแนวคิดที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารบูรณาการกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

4. ครูมีแนวคิดใหม่ ๆ ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้หรือนำเสนอแนวคิดให้กับครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันได้มากยิ่งขึ้น

5. โรงเรียนมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปขยายผลให้ครูในระดับชั้นอื่นนำไปปรับประยุกต์ใช้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิดและทฤษฎีเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินกระบวนการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมหัวข้อเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ต้องการศึกษา ซึ่งได้รวบรวมและเรียบเรียงไว้เป็นลำดับ โดยจัดแบ่งเป็นหัวข้อประเด็นเนื้อหาดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล
2. รูปแบบการจัดการเรียนการสอน
3. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. การเรียนรู้แบบร่วมมือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. การพัฒนาทักษะการสื่อสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล

การเรียนรู้ในยุคปัจจุบันนี้มีการพัฒนาให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาเพื่อสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน รวมไปถึงการติดต่อสื่อสารกับประเทศต่าง ๆ การศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพ การมีมุมมองและทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งจะสามารถส่งผลดีต่อการสร้างสัมพันธไมตรีที่ดีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ได้ รัฐบาลจึงเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษและ มีนโยบายให้แต่ละโรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ตรงตามบริบทของโรงเรียนนั้น ๆ

ซึ่งเมื่อพิจารณาวิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่กล่าวว่า นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้อื่นได้โดยใช้ทักษะกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้เหมาะสมกับวัย สถานการณ์และมีเจตคติ คุณธรรม และค่านิยมที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ จะเห็นว่า เป้าหมายของวิสัยทัศน์ คือ การส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาศักยภาพในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษและสร้างความสัมพันธ์อันดีซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ที่แตกต่างกันได้ รวมไปถึงการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ อย่างกว้างขวางขึ้น

1.2 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ใช้และปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต คำแนะนำ ที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน บทกลอนสั้น ๆ เลือกประโยคหรือข้อความตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟัง พูด/โต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล มีทักษะสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว สิ่งแวดล้อมและเรื่องใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิและตาราง แสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังหรืออ่าน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ

พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ใช้ถ้อยคำน้ำเสียง กิริยาท่าทางสุภาพ เหมาะสม ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาลวันสำคัญ งานฉลอง ประเพณี ชีวิตความเป็นอยู่ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ใช้เครื่องหมายวรรคตอน การลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ ค้นคว้า รวบรวม คำศัพท์ จากแหล่งการเรียนรู้และใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มีทักษะการสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน เขียน เข้าใจและถ่ายโอนข้อมูลเป็นคำ ประโยค ข้อความที่ไม่เป็นข้อมูลกราฟ สัญลักษณ์ รูปภาพ แผนผัง และแผนภูมิ ตาราง ฯลฯ แสดงออกด้วยท่าทาง คำพูด จากบทละครสั้น นิทาน ชีวิตของคน สัตว์ สิ่งของทำให้เกิดความสนุกสนาน สื่อสารโดยการแสดงท่าทางประกอบคำพูด เพื่อให้มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น เข้าใจวิธีการดำเนินชีวิตของคนเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้หรือประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม มีทักษะการสื่อสาร ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมตามวัฒนธรรมของภาษาแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น สถานที่สำคัญ สถานที่ท่องเที่ยวและโบราณสถานในท้องถิ่น

จากการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรของโรงเรียน ซึ่งระบุเวลาเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล

กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน(ระดับประถมศึกษา)					
	ป. 1	ป. 2	ป. 3	ป. 4	ป. 5	ป. 6
● รายวิชาพื้นฐาน						
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	80	80	80	80	80	80
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	40	40	40	80	80	80
ประวัติศาสตร์	40	40	40	40	40	40
สุขศึกษาและพลศึกษา	40	40	40	80	80	80
ศิลปะ	40	40	40	80	80	80
การงานอาชีพ	40	40	40	80	80	80
ภาษาต่างประเทศ	160	160	160	80	80	80
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	840	840	840	840	840	880

จากตารางที่ 1 ระบุเวลาเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 80 ชั่วโมง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดง
ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดง
ความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ
โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกรับรู้ประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

- พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ

- พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

- พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

- บอกความเหมือน / ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

- ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศต่าง ๆ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ

- ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

จากการศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล ผู้วิจัยได้สรุปหน่วยการเรียนรู้และโครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน (ภาษาอังกฤษ) ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 หน่วยการเรียนรู้และโครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน (ภาษาอังกฤษ) กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	ชั่วโมง
ภาคเรียนที่ 1			
1	What do you want to be?	<p>ต 1.1 ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/3 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า</p> <p>ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล</p> <p>ต 1.2 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ</p> <p>ต 1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p> <p>ต 1.2 ป.6/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ</p> <p>ต 1.3 ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว</p>	18

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	ชั่วโมง
1	What do you want to be?	<p>ต 1.3 ป.6/2 เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลที่ฟังหรืออ่าน</p> <p>ต 1.3 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว</p> <p>ต 2.1 ป.6/1 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสม ตามมารยาททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>ต 2.1 ป.6/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ</p> <p>ต 2.2 ป.6/1 บอกความเหมือน/ความต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย</p> <p>ต 4.1 ป.6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา</p> <p>ต 4.2 ป.6/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ</p>	
2	Play safe	<p>ต 1.1 ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/3 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า</p> <p>ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล</p> <p>ต 1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p> <p>ต 1.2 ป.6/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ</p> <p>ต 1.3 ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว</p> <p>ต 1.3 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว</p>	11

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	ชั่วโมง
		<p>ต 2.1 ป.6/2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา</p> <p>ต 2.1 ป.6/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ</p> <p>ต 2.2 ป.6/1 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย</p> <p>ต 2.2 ป.6/2 เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย</p> <p>ต 3.1 ป.6/1 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน</p> <p>ต 4.1 ป.6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา</p>	
3	It was great!	<p>ต 1.1 ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/2 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า</p> <p>ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล</p> <p>ต 1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p> <p>ต 1.2 ป.6/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ</p> <p>ต 1.3 ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว</p> <p>ต 1.3 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว</p> <p>ต 2.1 ป.6/2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา</p>	11

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	ชั่วโมง
		<p>ต 2.1 ป.6/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ</p> <p>ต 2.2 ป.6/1 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย</p> <p>ต 2.2 ป.6/2 เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย</p> <p>ต 3.1 ป.6/1 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน</p> <p>ต 4.1 ป.6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา</p> <p>ต 4.2 ป.6/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ</p>	
ภาคเรียนที่ 2			
4	On holiday (หน่วยที่ใช้ในการวิจัย)	<p>ต 1.1 ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/3 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า</p> <p>ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล</p> <p>ต 1.2 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ</p> <p>ต 1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p> <p>ต 1.2 ป.6/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ</p> <p>ต 1.3 ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว</p>	18

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	ชั่วโมง
		<p>ต 2.1 ป.6/1 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>ต 2.1 ป.6/2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา</p> <p>ต 2.1 ป.6/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ</p> <p>ต 2.2 ป.6/1 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย</p> <p>ต 2.2 ป.6/2 เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย</p> <p>ต 4.1 ป.6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา</p>	
5	Out and about	<p>ต 1.1 ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/3 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า</p> <p>ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล</p> <p>ต 1.2 ป.6/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ</p> <p>ต 1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p> <p>ต 1.3 ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว</p> <p>ต 1.3 ป.6/2 เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิและตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังหรืออ่าน</p> <p>ต 2.1 ป.6/1 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p>	11

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	ชั่วโมง
		<p>ต 2.1 ป.6/2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา</p> <p>ต 2.1 ป.6/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ</p> <p>ต 2.2 ป.6/1 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย</p> <p>ต 2.2 ป.6/2 เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย</p> <p>ต 3.1 ป.6/1 ค้นคว้ารวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน</p> <p>ต 4.1 ป.6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา</p> <p>ต 4.2 ป.6/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ</p>	
6	That's environment	<p>ต 1.1 ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/3 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน</p> <p>ต 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า</p> <p>ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล</p> <p>ต 1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p> <p>ต 1.2 ป.6/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ</p> <p>ต 1.3 ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว</p> <p>ต 1.3 ป.6/2 เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังหรืออ่าน</p>	11

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	ชั่วโมง
		ต 1.3 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ต 2.1 ป.6/2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิต ความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ต 2.1 ป.6/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความ สนใจ ต 2.2 ป.6/1 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ต 2.2 ป.6/2 เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่าง เทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย ต 4.1 ป. 6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนและสถานศึกษา	
รวมเวลาตลอดปีการศึกษา			80

จากตารางที่ 2 หน่วยการเรียนรู้และโครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยวางแผนการดำเนินการจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จึงเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 On holiday ซึ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่อยู่ในภาคเรียนที่ 2 นำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 18 ชั่วโมง อีกทั้งในโครงสร้างรายวิชาและการวิเคราะห์หน่วยเรียนรู้นั้นระบุถึงตัวชี้วัดที่เน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ไว้อย่างชัดเจน

จากตารางวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้และโครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 On holiday รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 On holiday รายวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แผนการ เรียนรู้ที่	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จำนวน ชั่วโมง	ทักษะใน การสื่อสาร
1	<p>ต1.1 ตัวชี้วัด ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง และอ่าน</p> <p>ต1.1 ตัวชี้วัด ป.6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน</p>	3	ฟัง - พูด
2	<p>ต1.1 ตัวชี้วัด ป.6/3 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตาม ภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน</p> <p>ต1.1 ตัวชี้วัด ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า</p>	3	ฟัง - พูด
3	<p>ต1.2 ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล</p> <p>ต1.2 ตัวชี้วัด ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ</p>	3	ฟัง - พูด
4	<p>ต 1.2 ตัวชี้วัด ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว</p> <p>ต1.2 ตัวชี้วัด ป.6/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ</p> <p>ต1.3 ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และ สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว</p>	3	ฟัง - พูด
5	<p>ต2.1 ตัวชี้วัด ป.6/1 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>ต2.1 ตัวชี้วัด ป.6/2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา</p> <p>ต2.1 ตัวชี้วัด ป.6/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตาม ความสนใจ</p>	3	ฟัง - พูด

ตารางที่ 3 (ต่อ)

แผนการเรียนรู้ที่	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จำนวน ชั่วโมง	ทักษะในการสื่อสาร
6	<p>ต2.2 ตัวชี้วัด ป.6/1 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย</p> <p>ต2.2 ตัวชี้วัด ป.6/2 เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย</p> <p>ต 4.1 ตัวชี้วัด ป.6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา</p>	3	ฟัง - พูด
รวม			18

2. รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

2.1 ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

Joyce et al. (2015) ได้ให้ความหมายว่า เป็นกำหนดรูปแบบการสอนเป็นรูปแบบที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการสอนในชั้นเรียน หรือการสอนกลุ่มย่อย สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ได้แก่ หนังสือ ภาพยนตร์ เทปเสียง โปรแกรมคอมพิวเตอร์และบทเรียนรายบุคคล และให้แนวทางการออกแบบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่แตกต่างกัน

Saylor et al. (1981) ชี้ให้เห็นว่ารูปแบบการสอน หมายถึง รูปแบบการสอนพฤติกรรมองค์การ แตกต่างเพื่อจุดประสงค์ที่ชัดเจน นอกจากนี้ ยังเสนอแนวทางการพัฒนารูปแบบการสอนให้เพียงพอให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างจาก Joyce et al. (2015) สรุปได้ดังนี้ 1. จุดมุ่งหมายและเป้าหมาย (Purpose and Goals) ผู้พัฒนาจะต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ในการกำหนดเป้าหมายของกิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียน วิธีการใดจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายทั่วไปของการจัดการสอนได้มากที่สุด ดังนั้นรูปแบบที่จะพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการสอน 2. มีความเป็นไปได้สูงที่จะบรรลุเป้าหมาย ผู้พัฒนาแบบจำลองการสอนต้องพิจารณาถึงความเป็นไปได้ที่จะไปถึงระดับความน่าจะเป็นในแง่ของความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมภาคปฏิบัติในแบบจำลองกับวัตถุประสงค์ในการสอน 3. ประสิทธิภาพของวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญขึ้นอยู่กับขอบเขตที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้นผู้พัฒนาแบบจำลองควรจัดกิจกรรมบางอย่างเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยจัดหาสื่อใหม่ๆ ที่ท้าทาย เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายระหว่างการเรียนรู้ 4. หลักการเรียนรู้เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนไม่ควรอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้หรือหลักการเพียง

อย่างเดียว แต่ควรนำหลักการเหล่านี้มาปรับใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ เช่น การพัฒนาปัญญา การพัฒนาแรงจูงใจ การเสริมแรง ทศนคติ และค่านิยม ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ 5. สิ่งอำนวยความสะดวกรวมถึงเครื่องมือและทรัพยากร และผู้พัฒนารูปแบบการสอนต้องพิจารณาถึงความพร้อมของเครื่องมือ สิ่งอำนวยความสะดวกและทรัพยากรที่จำเป็นในการพัฒนารูปแบบการสอน

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของรูปแบบการสอนที่กล่าวมาสรุป ได้ว่า รูปแบบการสอนหมายถึง แบบหรือแผนหรือโครงสร้างที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของรูปแบบที่สามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ตามบริบทที่ผู้สอนจะนำไปปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.2 ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน

นักวิชาการทางด้านการศึกษาได้นำเสนอรูปแบบการสอนไว้อย่างหลากหลาย โดยมีส่วนที่ระบุไว้เหมือนกัน คือ การกำหนดเป้าหมายของการเรียน เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผล และการประเมินผล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้คือ

Clark (2003) ได้นำเสนอแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอนในลักษณะหลักการออกแบบของ ADDIE Model โดยประยุกต์ลักษณะของกิจกรรมแบบบันไดเวียน (Spiral activities) ที่มุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับการประเมินและข้อปรับปรุงแก้ไขตามผลการประเมินในทุกขั้นตอนของการดำเนินการ ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ (Analyze) เป็นกระบวนการในการสร้างความเข้าใจในการดำเนินการและเป็นขั้นตอนในการเตรียมการเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การวิเคราะห์ผู้เรียน การวิเคราะห์บริบทแวดล้อม การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ การศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

2. การออกแบบ (Design) เป็นกระบวนการที่ครูผู้สอนตัดสินใจเลือกวิธีการหรือแบบแผนที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้และดำเนินการออกแบบให้ครบถ้วนตามหลักการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการสอนตามแนวทางต่าง ๆ โดยครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อให้สอดคล้องกับแบบแผนการเรียนรู้ที่เลือก นอกจากนี้ยังต้องมีการกำหนดองค์ประกอบในแต่ละขั้นตอนของการออกแบบอย่างเหมาะสม เช่น วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการสอน และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังต้องมีการพัฒนาเครื่องมือในการสอนและการวัดผลที่มีคุณภาพเพื่อให้เหมาะสมกับแบบแผน

3. การพัฒนา (Development) เป็นขั้นตอนการสร้างรูปแบบการสอนโดยที่ครูผู้สอนได้ออกแบบไว้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตามเป้าหมายการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่นการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมให้เหมาะสมกับรูปแบบการสอนที่เหมาะสมมากขึ้น การสร้างและพัฒนาสื่อ

การเรียนรู้ที่น่าสนใจและเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน การพัฒนาเครื่องมือและกระบวนการวัดผลประเมินผลให้เหมาะสมกับเป้าหมายของการเรียนรู้ เป็นต้น

4. การนำไปใช้ (Implementation) เป็นกระบวนการที่ครูผู้สอนดำเนินการสอนตามแบบอย่างการจัดการสอนที่เลือกและพัฒนาขึ้นมา โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนการสอน ในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรม จะต้องสอดคล้องกับแนวคิดหรือทฤษฎีการเรียนรู้ที่ครูนำมาใช้ และบทบาทของครูผู้สอนจะขึ้นอยู่กับแนวคิดหรือการเรียนรู้ดังกล่าวเช่นเดียวกัน

5. การประเมิน (Evaluation) เป็นขั้นตอนที่ใช้ในการศึกษาและตรวจสอบข้อบกพร่องของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ครูผู้สอนสามารถทำการประเมินในทุกขั้นตอนของกระบวนการ ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนก่อนเริ่มดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ หรือหลังดำเนินการ เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ และเพื่อค้นหาข้อบกพร่องของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยข้อบกพร่องดังกล่าวจะถูกนำไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในอนาคต

Dick and Carey (1996) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการสอนไว้อย่างน่าสนใจ 2 ประการ คือ 1. การกำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนการสอน เป็นกระบวนการกำหนดเป้าหมายการเรียนการสอนที่มีความคล้ายคลึงกับการกำหนดความหวังหรือคาดหวังเกี่ยวกับลักษณะที่คาดหวังของผู้เรียนมีเมื่อเรียนจบ การกำหนดเป้าหมายนี้เกิดขึ้นจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่นการประเมินจุดประสงค์หลักของหลักสูตรและการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน เป็นต้น 2. การวิเคราะห์เป้าหมายการสอน เป็นกระบวนการที่พิจารณาถึงความสามารถของผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบว่าต้องมีทักษะและความรู้เฉพาะอย่างไรและด้านใดบ้าง

Joyce et al. (2015) ได้เสนอรูปแบบการสอนโดยเริ่มจากการนำเสนอภาพเหตุการณ์ในชั้นเรียน เพื่อนำไปสู่การจัดการสอนแต่ละแบบที่มีความหลากหลายกันออกไป ซึ่งแต่ละแบบนี้ก็มีองค์ประกอบร่วมกัน ดังนี้คือ ส่วนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการสอน (Orientation to the model) ซึ่งประกอบไปด้วย เป้าหมาย ข้อตกลงเบื้องต้น หลักการ มโนทัศน์ที่สำคัญ ส่วนที่ 2 กล่าวว่าเป็นรูปแบบการสอนนั้น (The model of teaching) แบ่งเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย 1. ขั้นตอนของรูปแบบ (Syntax หรือ Phases) 2. ระบบทางสังคม (Social system) คือ บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกัน ซึ่งครูผู้สอนจะเปลี่ยนแปลงบทบาทไปตามแต่ละรูปแบบการสอนที่จัดขึ้น 3. หลักการแสดงการโต้ตอบ (Principle of reaction) ในการสอนเป็นการบอกถึงกระบวนการที่ครูผู้สอนจะตอบสนองต่อสิ่งที่ผู้เรียนแสดงออก แนวคิดของหลักการนี้คือการให้รางวัลและส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ โดยผู้สอนจะสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้สามารถแสดงความคิด ค้นคว้า และสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มที่เพื่อเรียนรู้และพัฒนาตนเอง 4. ระบบการสนับสนุน (Support system) เป็นส่วนสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้รูปแบบการเรียนการสอน

เกิดผลและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่วนนี้กล่าวถึงเงื่อนไขหรือสิ่งจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผลลัพธ์ที่ต้องการเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น ในการสอนฝึกทักษะ ผู้เรียนจำเป็นต้องได้ฝึกการทำงานในสถานที่หรือใช้อุปกรณ์ที่ใกล้เคียงกับสภาพการทำงานจริง เพื่อให้มีการนำความรู้และทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ได้จริงในสถานการณ์ที่แท้จริง ส่วนที่ 3 การนำไปใช้ (Application) เป็นขั้นตอนที่ให้การแนะนำและข้อสังเกตการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนนั้นๆ ในการต่อยอดการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่วนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นแนวทางที่จะบอกว่ารูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบที่นำมาใช้นั้นจะเกิดผลอย่างไรบ้างกับผู้เรียน โดยอาจคำนึงถึงผลทางตรง ได้แก่ แนวทางการจัดการเรียนการสอน ส่วนทางอ้อม คือ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รูปแบบการสอนที่กล่าวมาข้างต้นนั้นนอกจากจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับการสอนแล้วยังได้มีการอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้เห็นภาพของห้องเรียน โดยการเล่าเรื่อง ซึ่งการนำเสนอรูปแบบการสอนประเภทนี้ ทำให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนในบริบทอื่น ๆ ได้อีกมากมาย

จากการศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสอนตามหลักการออกแบบของ ADDIE Model และกระบวนการศึกษาค้นคว้าและการวิจัยและพัฒนา R & D ผู้วิจัยสรุปขั้นตอนสำคัญในการดำเนินการวิจัยได้ดังนี้ คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) ออกแบบและพัฒนา (Design and Develop: D&D) ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) ทดลองใช้รูปแบบ (Implement: I) ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ (Evaluate: E)

2.3 องค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

การพัฒนาารูปแบบต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ที่สำคัญเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ต้องการ โดย Joyce et al. (2015) ได้เสนอแนวทางดังนี้

1. รูปแบบควรมีทฤษฎีที่รองรับ การอ้างอิงถึงทฤษฎีเช่นทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้หรือทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ เป็นต้น เพื่อให้รูปแบบมีพื้นฐานทฤษฎีที่เข้มแข็งและเชื่อถือได้
2. รูปแบบควรผ่านการวิจัยและการปรับปรุง ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อตรวจสอบทฤษฎีและคุณภาพของรูปแบบที่นำมาใช้ โดยต้องทดสอบและปรับปรุงรูปแบบเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์จริงและสอดคล้องกับข้อความพบการประยุกต์ใช้ต่างๆ
3. รูปแบบสามารถออกแบบให้ใช้ได้กว้างหรือเฉพาะเจาะจง การพัฒนาารูปแบบสามารถออกแบบให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ต้องการใช้งาน สามารถเป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ทั่วไปหรือเฉพาะเจาะจงได้ตามความเหมาะสม
4. รูปแบบควรมีจุดมุ่งหมายหลักที่ชัดเจนและเป็นตัวตั้งในการนำไปใช้ ควรเลือกรูปแบบที่ตรงกับจุดประสงค์ของการใช้งานและสอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ซึ่งการพัฒนา รูปแบบที่คำนึงถึงหลักเกณฑ์เหล่านี้ จะช่วยให้รูปแบบการสอนมีคุณภาพและเหมาะสมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในสถานการณ์จริง และยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ได้อีกด้วย

นอกจากนี้ Joyce et al. (2015) ยังได้กล่าวถึงรูปแบบการสอน (model of teaching) ว่าเป็นรูปแบบที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาข้อมูล ความคิดทักษะ ค่านิยม แนวคิด และการแสดงออก รวมทั้งการให้แนวทางของวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน โดยคาดหวังว่าวิธีการดำเนินการดังกล่าวจะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการเรียนรู้ อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิผล ซึ่งเป็นผลที่ได้จากการที่ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้ ทักษะจากกระบวนการเรียนอย่างรอบรู้ โดยรูปแบบมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการดังนี้ 1. แนวคิดและหลักการของรูปแบบ กล่าวถึงหลักการและแนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นฐานในการออกแบบรูปแบบการสอน แนวคิดและหลักการจะเป็นตัวชี้้นำในการกำหนดวัตถุประสงค์เนื้อหา กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามรูปแบบการสอนที่ออกแบบไว้ 2. จุดประสงค์ของรูปแบบเป็นการระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดจากการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น 3. เนื้อหาเป็นส่วนที่ระบุถึงเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการสอน ซึ่งเป็นการระบุถึงกิจกรรม วิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติในการนำรูปแบบไปใช้ 4. การวัดและประเมินผลเป็นการบอกถึงผลของการดำเนินการตามรูปแบบนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่

อีกทั้ง Keeves (1997) ได้กล่าวว่า รูปแบบโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ 1. สามารถทำนายได้ หมายถึง ในการนำรูปแบบไปใช้นั้นสามารถคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้ 2. รูปแบบมีโครงสร้างที่เป็นความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ เป็นการบรรยายถึงสถานการณ์หรือเหตุการณ์นั้นๆ ได้ 3. ช่วยสร้างจินตนาการ คือ กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ 4. เป็นรูปแบบที่เป็นความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง

นอกจากนี้ ทิศนา แคมมณี (2562) กล่าวว่า รูปแบบโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ
2. ความสัมพันธ์ของลักษณะการจัดการสอนกับหลักการสำคัญ
3. การจัดระบบที่มีความสัมพันธ์ของกระบวนการอันจะนำไปสู่ความสำเร็จ
4. การบรรยายเกี่ยวกับกระบวนการสอนที่ทำให้ประสบความสำเร็จมากที่สุด

จากการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบของนักการศึกษาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ ตามตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 การสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

Joyce, Weil and Calhoun (2015)	Keeves (1997)	ทิตินา เขมมณี (2562)	ผู้วิจัย
แนวคิดและหลักการ ทฤษฎีที่ใช้เป็นฐานในการ ออกแบบรูปแบบการเรียน การสอน	รูปแบบจะต้องนำไปสู่การ ทำนาย (prediction) ซึ่ง ผลที่ตามมาสามารถพิสูจน์ และทดสอบได้	ปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อที่ เป็นพื้นฐาน	หลักการ
จุดประสงค์	ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (causal relationship)	อธิบายสภาพหรือลักษณะ สอดคล้องกับหลักการที่ ยึดถือ	วัตถุประสงค์
เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน	รูปแบบจะต้องสามารถ ช่วยสร้างจินตนาการ (imagination) ความคิด รวบรวม (concept) และ ความสัมพันธ์ (interrelations) รวมทั้ง ช่วยขยายขอบเขตของการ สืบเสาะความรู้	การจัดระบบคือมีการจัด องค์ประกอบให้สามารถ นำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย	กระบวนการจัดการเรียน การสอน
การวัดและประเมินผล	ความสัมพันธ์เชิง โครงสร้าง (structural relationships) มากกว่า ความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (associative relationships)		การวัดและประเมินผล
		ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนต่าง ๆ ที่ช่วยให้กระบวนการ สอนนั้นเกิดประสิทธิภาพ สูงสุด	เงื่อนไขความสำเร็จ

จากตารางที่ 4 การสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบสรุปได้ว่า องค์ประกอบรูปแบบการสอน ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ

3. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

3.1 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้ถูกพัฒนาขึ้นครั้งแรกในแถบอเมริกาเหนือและยุโรปในช่วงปี 1970 เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวมีผู้อพยพเข้าพำนักในประเทศแถบทวีปยุโรปเป็นจำนวนมาก ทางองค์การระหว่างประเทศของยุโรปหรือสมาพันธ์ยุโรป (Council of Europe) จึงมีแนวคิดที่จะช่วยผู้อพยพสามารถสื่อสารเข้าใจโดยกำหนดแนวทางการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่ง Canale and Swain (1980), Widdowson (1979) และ Savignon (1983) กล่าวถึงข้อมูลที่เป็นส่วนสำคัญของความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ (grammatical competence)
2. การเข้าใจและการใช้ภาษาในสังคม (sociolinguistic competence)
3. ความสามารถในการใช้ภาษาในบริบทของการสนทนา (discourse competence)
4. ความรู้และทักษะในการใช้กลยุทธ์ทางภาษาเพื่อสร้างความเข้าใจและแก้ไข

สถานการณ์ (strategic competence)

นอกจากนี้ Richards (2006) ได้อธิบายบทบาทของผู้เรียน (Learner Roles)

ของการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ไว้ว่าผู้เรียนคือผู้ปรึกษา (negotiator) มุ่งให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และบทบาทของครู (Teacher Roles) คือ 1) ผู้ดำเนินการ (organizer, facilitator) 2) ผู้แนะนำหรือแนะแนว (guide) และ 3) ผู้วิจัยและผู้เรียน (researcher, learner) นอกจากนี้ครูอาจมีบทบาทอื่น ๆ เช่น ผู้ให้คำปรึกษา (counselor) ผู้จัดการกระบวนการกลุ่ม (group process manager) โดยครูมีหน้าที่จัดกิจกรรม และในช่วงที่นักเรียนทำกิจกรรมครูจะกระตุ้นให้กำลังใจช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อันเป็นการเชื่อมช่องว่างระหว่างความสามารถทางไวยากรณ์ (grammar competence) และความสามารถทางด้านสื่อสาร (communicative competence) ของผู้เรียน สำหรับบทบาทของสื่อการเรียนการสอนนั้น (The Role of Instructional Materials) เน้นการจัดสถานการณ์ที่ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน โดยเน้นการใช้สื่อที่เป็นของจริง (authentic material) เช่น ป้าย ประกาศโฆษณา เป็นต้น

Ahellal (1990) ได้กล่าวถึง วิธีการสอนสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษไว้ว่า เป็นการสอนที่เน้นให้ความสำคัญในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และเป็นการสอนที่ขัดแย้งกับการเน้นโครงสร้างภาษา ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องไวยากรณ์ แต่ไม่สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้

Devitt et al. (1994) ได้แสดงทรรศนะเกี่ยวกับการสอน สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ว่าเป็นวิธีสอนที่เน้นการจัดกิจกรรมโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา มีเป้าหมายเพื่อการสื่อสารโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centered) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ สามารถนำความรู้ในสิ่งที่พบเห็น ซึ่งเป็นประโยชน์ในการสื่อสารทางสังคมไปปรับใช้ได้ในชีวิตจริง สิ่งสำคัญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ กระบวนการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนควรมี ดังนี้ 1. สามารถนำความรู้เดิมที่ผ่านการกลั่นกรองแล้ว ออกมาใช้ได้อย่างเหมาะสม 2. สามารถนำความรู้ออกมาใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ที่เป็นอยู่ 3. สามารถพัฒนาการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับระดับความรู้ เช่น มีความรู้ทางไวยากรณ์ สามารถสร้างประโยคคำถาม ตอบคำถาม หรือให้ข้อเสนอแนะได้

Nunan (1995) ได้อธิบายลักษณะการสอน สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ว่าเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือการใช้ภาษาที่มีความหมายและเป็นไปตามหลักสำคัญของการสื่อสาร อีกทั้งยังกล่าวว่าการสอน มีความเกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการปฏิสัมพันธ์ ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าธรรมชาติของผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาตรงกับสถานการณ์ที่ต้องการสื่อสารและสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

Walton and Nayne (1995) ได้กล่าวถึง วิธีการสอนสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษว่าเป็นการสอนที่เน้นการภาษาพูดและภาษาท่าทางเพื่อใช้ในการส่งข้อมูล โดยต้องประกอบด้วยอย่างน้อย 2 บุคคลขึ้นไปเพื่อให้เกิดการสื่อสาร การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องเน้นการฝึกปฏิบัติให้ผู้สื่อสารมีทักษะในการส่งข้อมูลออกไป เพื่อให้ผู้รับเข้าใจและตอบสนองตามวัตถุประสงค์ได้อย่างเหมาะสม

Williams (1995) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษว่าเป็นการสอนที่เน้นการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาที่สอง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

Jarvis (1997) ลักษณะของการสอนวิชาภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารว่าผู้สอนต้องรับบทบาทเป็นผู้ให้ความสะดวก ออกแบบกิจกรรมหรือผลิตสื่อและสร้างสถานการณ์สมมติที่หลากหลาย เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ นักเรียนสามารถเรียนรู้และ

ปฏิบัติการใช้ภาษาได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังให้คำแนะนำและสนับสนุนนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกล้าใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

Larsen-Freeman (2002) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนวิชาภาษาอังกฤษสื่อสาร คือ ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารภาษาอังกฤษได้ โดยผู้เรียนมีความรู้ด้านโครงสร้างภาษา ความหมายของคำศัพท์ และหน้าที่ของภาษา นอกจากนี้ ผู้เรียนต้องเลือกรูปแบบของภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยสิ่งที่มีความโดดเด่นในการสอน คือ เนื้อหาของการเรียนจะอยู่ภายใต้กระบวนการทางการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งสิ้น โดยการที่ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารได้นั้นต้องมีองค์ประกอบหลัก ๆ อยู่ 3 ประการด้วยกันคือ 1) ช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information gap) คือความต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันโดยเมื่อคู่สนทนาไม่มีข้อมูลหรือมีข้อมูลไม่พอเพียงทำให้ต่างฝ่ายต้องการที่จะทราบหรือให้ข้อมูลซึ่งกันและกัน 2) การเลือก (Choice) คือผู้เรียนมีโอกาสในการเลือกที่จะพูดหรือเขียน ตลอดจนรูปแบบในการสื่อสาร ความหมาย 3) ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) คือ ผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้ทราบถึงผลของการสื่อสารที่ว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวจากปฏิกิริยาของผู้ร่วมสนทนา นอกจากนี้แล้วการสอนสื่อสาร ยังเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติกล่าวคือ ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุด การให้ผู้เรียนสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยให้เลือกใช้ภาษาตามต้องการและให้ประเมินการสื่อสารด้วยตนเองเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง ๆ ส่วนเรื่องข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนมีขณะที่มีการเรียนการสอนนั้นไม่ใช่สิ่งที่ต้องการการแก้ไขเสมอ ทั้งนี้ข้อผิดพลาดจะถูกแก้ไขเฉพาะในส่วนที่สำคัญ ๆ ที่จะไปขัดขวางหรือสร้างความสับสนของความเข้าใจในการสื่อสารเท่านั้น มิฉะนั้นผู้เรียนอาจกล้าที่จะใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้

Richards (2006) กล่าวว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารนั้นมุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียนในการนำความรู้ทางภาษาที่มีอยู่ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ดังนั้น การสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ของชีวิตประจำวันจึงเป็นสิ่งจำเป็น ผู้สอนควรคำนึงถึงภาระงานและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริงและสื่อที่ใช้ควรเป็นสื่อที่เชื่อถือได้ในการสื่อสารจริง หากเกิดความผิดพลาดทางไวยากรณ์เล็กน้อย ผู้สอนไม่ควรแก้ไขทันที แต่ควรแก้ไขหากความผิดพลาดดังกล่าวทำให้ไม่เข้าใจหรือสื่อสารผิด เพื่อให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาความหมายของการสอน ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนั้นเป็นขั้นตอนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้สอนกำหนดสถานการณ์การเรียนรู้ภาษาจาก สถานการณ์ที่สมจริง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับสื่อ ผู้เรียนกับผู้สอน หรือผู้เรียนกับผู้คนนอกห้องเรียน โดยให้ความสำคัญกับหน้าที่ของภาษา บริบททาง

ภาษาศาสตร์ และบริบททางสังคมหรือสถานการณ์ ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมการสื่อสารที่สมจริง

3.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มีนักการศึกษาหลายท่านได้นำเสนอขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังเช่น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) กล่าวว่า กระบวนการสอนสื่อสารภาษาอังกฤษ มี 3 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นการนำเสนอ (Presentation) เน้นการนำเสนอคำศัพท์และให้นักเรียนได้เข้าใจความหมายของคำ 2. ขั้นการฝึก (Practice/Controlled practice) ครูควบคุมการใช้ภาษาเนื่องจากเป็นขั้นตอนที่นักเรียนนำภาษาที่ได้เรียนรู้มาใช้ 3. ขั้นการใช้ภาษา (Production/ Free Practice) นักเรียนนำความรู้ที่ได้เรียนมาไปใช้ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

Scott (1981) ได้เสนอขั้นตอน การสอนสื่อสารภาษาอังกฤษมี 4 ขั้นตอน คือ 1. การบอกจุดประสงค์ (Setting Objective) โดยผู้สอนกำหนดจุดประสงค์นำทาง 2. การแสดงภาษาในบริบท (Presentation) และการถ่ายโอน (Transfer) โดยผู้สอนจะนำเสนอเนื้อหาและผู้เรียนเลือกใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน 3. การฝึก (Practice) เป็นการฝึกภาษาที่ได้สอนไปแล้วในขั้นที่สอง

Littlewood (1984) ได้เสนอขั้นตอนการสอนสื่อสารภาษาอังกฤษ มี 3 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing new language) ครูผู้สอนนำเสนอข้อมูลที่สามารถกระตุ้นการเรียนรู้และจัดกิจกรรมตามสถานการณ์ต่าง ๆ 2. ขั้นฝึก (Practice/Controlled practice) ครูแนะนำการฝึกใช้ภาษาแก่ผู้เรียน 3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/ Free Practice) ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษาที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

Byrne (1990) ได้เสนอวิธีการสอนภาษาอังกฤษสื่อสารโดยแบ่งเป็น 3 ขั้น คือ 1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or introducing new language item) ขั้นตอนนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์ภาษาในขณะที่เรียนรู้ โดยผู้สอนจะนำเสนอสถานการณ์ให้แก่ผู้เรียน โดยใช้รูปภาพหรือกิจกรรมเล่าเรื่องเพื่อสร้างความสนใจและให้ผู้เรียนติดตามได้ ผู้สอนอาจจะอ่านบทสนทนาหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เรียนฟัง โดยในเนื้อหาที่ใช้ควรมีคำศัพท์หรือรูปแบบของภาษาที่ต้องการสอน นอกจากนี้ผู้สอนควรสอดแทรกคำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนมาแล้วเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่ผู้สอนกระตุ้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านระดับใดด้วยการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบคำถามได้ ผู้สอนไม่ควรเสียเวลานำเสนอเนื้อหามากนัก แต่ถ้ามีผู้เรียนตอบคำถามได้เป็นจำนวนน้อยให้ผู้สอนพิจารณาว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบายเนื้อหาภาษาหรือไม่ ในการสอนหรืออธิบายเนื้อหาดังกล่าว ผู้สอนต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจนว่าเนื้อหาภาษามีรูปแบบวิธีการใช้และความหมายอย่างไร 2. ขั้นการฝึก (Practice/

controlled practice) เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่โดยครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะในการฝึก การฝึกแบบควบคุมนี้เป็นการฝึกผู้เรียนทั้งชั้น ฝึกเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อยและฝึกทีละคน ซึ่งจะเน้นความแม่นยำของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญจึงควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อย 3. ขั้นปฏิบัติ (Production/ less- controlled practice) เป็นการฝึกใช้ภาษาที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำไปใช้จริงนอกชั้นเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้แนะแนวทางวิธีฝึกอยู่ในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ เช่น การมีปฏิสัมพันธ์ การมีส่วนร่วม การพัฒนากระบวนการคิด โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรม เช่น การอธิบายวิธีการทำกิจกรรม การจัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเอง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษานอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ทางภาษามาใช้ให้เกิดประโยชน์ในขั้นนี้

Richards (2006) กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนสื่อสารสำหรับวิชาภาษาอังกฤษ มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing new language) ครูนำเสนอคำศัพท์และภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจ 2. ขั้นการฝึก (Practice/Controlled practice) ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาโดยมีครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ 3. ขั้นการใช้ภาษา (Production/ Free Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้นำความรู้ที่ได้เรียนมาปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

ตารางที่ 5 การสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Scott (1981)	Littlewood (1984)	Byrne (1990)	Richards (2006)	สมิตรา อังวัฒนกุล (2540)	ผู้วิจัย
1. การบอกจุดประสงค์ (Setting Objective) ครูกำหนดจุดประสงค์นำทาง					1. ขั้นการตั้งจุดประสงค์ (Setting Objective)
2. การแสดงภาษาในบริบท คือการที่ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาภาษาที่จะสอน	1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing new language) ผู้สอนเป็นผู้ให้ข้อมูลแก่ผู้เรียน	1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or introducing new language item)	1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing new language) เด็กได้เรียนรู้และทำความเข้าใจ	1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นการเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับ	2. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

Scott (1981)	Littlewood (1984)	Byrne (1990)	Richards (2006)	สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540)	ผู้วิจัย
	โดยการเสนอ บริบทหรือ กระตุ้นการ เรียนรู้ สถานการณ์แก่ ผู้เรียน		เกี่ยวกับ ความหมายและ วิธีการใช้ภาษา	ความหมาย	

ตารางที่ 5 (ต่อ)

Scott (1981)	Littlewood (1984)	Byrne (1990)	Richards (2006)	สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540)	ผู้วิจัย
3. การฝึก (Practice) และการถ่ายโอน (Transfer) เป็นการฝึกภาษาที่ได้สอนไปแล้วในขั้นที่สอง เพื่อให้ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน	2. ขั้นฝึก (Practice/Controlled practice) ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้แนะ	2. ขั้นการฝึก (Practice/controlled practice)	2. ขั้นการฝึก (Practice/Controlled practice) เด็กได้ฝึกใช้ภาษาที่เริ่มเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม	2. ขั้นการฝึก (Practice/Controlled practice) เป็นการให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม	3. ขั้นการฝึก (Practice)
	3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice)	3. ขั้นปฏิบัติ (Production/less-controlled practice)	3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) เป็นขั้นที่เด็กได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ	3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) เป็นการให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ	4. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice)

จากตารางที่ 5 การสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการตั้งจุดประสงค์ (Setting Objective) 2) ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 3) ขั้นตอนการฝึก (Practice) 4) ขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/ Free Practice)

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วรารัตน์ วราธิพร (2558) ได้ศึกษาและพัฒนางานวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีค่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้รูปแบบการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลดังกล่าวสามารถอภิปรายผลได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย ได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยยังคงให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์

กฤตยา สุขประเสริฐ (2561) ได้ศึกษาและพัฒนางานวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด ของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 พบว่า พบว่า 1. ความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านเนื้อหาการใช้ภาษาและประโยชน์ที่ได้รับเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง 2. รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีค่าประสิทธิภาพ E1 /E2 (78.77/80.67) ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3. ประสิทธิภาพของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น มีดังนี้ 3.1) ความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลมีขนาดใหญ่เท่ากับ 5.37 3.2) นักเรียนนายสิบตำรวจมีความคิดเห็นในระดับมากต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษสื่อสารโดยเน้นการใช้สื่อการสอนและเทคนิควิธีการที่น่าสนใจจะสามารถช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ดี อีกทั้งยังสามารถช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญอยู่ที่ครูผู้สอนที่จะสามารถวางแผนและออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนงานวิจัยต่างประเทศ

Escola (1974) ได้ทำการศึกษาผลการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบ Modern Language Association -

Cooperative Foreign Language Test เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มนักเรียนชาวเยอรมัน ซึ่งมีจำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มแรกมีจำนวน 30 คนและกลุ่มที่สองมีจำนวน 31 คน โดยกลุ่มแรกได้รับการฝึกทักษะการฟังและการพูดผ่านกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร และกลุ่มที่ควบคุมได้รับการสอนเสริม โดยมีครูเดียวกันและใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 4 ภาคเรียน ซึ่งผลลัพธ์ของการศึกษา พบว่า ความสามารถของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในด้านการฟังและการพูด ซึ่งระบุว่า การใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้มากขึ้น

Tanaka (1994) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการสอนพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาญี่ปุ่น พบว่า การแนวทางการสำเร็จในการแก้ปัญหาการสื่อสารขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้วิธีการสื่อสาร และไม่ได้เกิดจากความคุ้นเคยหรือประสบการณ์ที่คล้ายกันมาก่อน การเลือกใช้วิธีการสื่อสารขึ้นอยู่กับลักษณะของงานที่ต้องการสื่อสาร เพื่อเข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ และมีเป้าหมายและทัศนคติของนักเรียนต่อภาระงานเป็นแนวทางในการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร

Le (2006) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารภาษาที่สองของนักเรียนเวียดนามจากห้องเรียนที่ฝึกสื่อสารโดยตรง ห้องเรียนที่เน้นการฝึกพูด และห้องเรียนที่ฝึกการเป็นไกด์ นอกจากนี้ยังได้ศึกษามุมมองความคิดของผู้ร่วมศึกษาดูด้วย เก็บข้อมูลโดยใช้เทคนิคสังเกต บันทึกเทป วิดีโอและสัมภาษณ์ ซึ่ง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเรียนทั้งสองกลุ่มมีความสามารถที่ใกล้เคียงกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในส่วนของห้องเรียนที่ฝึกการเป็นไกด์นั้น ปรากฏว่ากลุ่ม A มีความสนใจที่จะติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติมากกว่าอีกกลุ่ม นอกจากนี้ ความเห็นของครูผู้สอนและนักเรียนต่อการสอนโดยใช้กลวิธีการสื่อสารในสามบริบทเช่นนี้ก็พบว่าทั้งครูผู้สอนและนักเรียนมีข้อสรุปว่าการสอนดังกล่าวมีความเหมาะสมและสามารถใช้กลวิธีการสื่อสารได้จริง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ในการออกแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีในการสื่อสารและความสามารถทางการใช้ภาษา ซึ่งมีความสำคัญและสามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) เป็นแนวทางการสอนที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่เน้นให้ครูใช้วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากมีรูปแบบการสอนให้เลือกอย่างหลากหลายตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ จะเห็นว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือในภาษาอังกฤษจะใช้คำว่า Collaborative Learning และ

Cooperative Learning ซึ่งหมายถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือกันทำงานในกลุ่มมีการแบ่งหน้าที่และการทำงานที่ชัดเจนในแต่ละบทบาทเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ และทักษะกันได้ โดยผู้เรียนเป็นผู้ตัดสินใจและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งทั้งสองคำนี้มีความหมายที่มึนัยยะแตกต่างกัน โดยจุดเด่นของ Collaborative Learning คือ ผู้เรียนสามารถใช้ประสบการณ์และความรู้เดิมมาใช้ในการเรียนรู้ร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม อีกทั้งยังเป็นวิธีการที่มีความยืดหยุ่นมากกว่า Cooperative Learning ทำให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ สนุกสนาน มีความเข้าใจ และยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม สำหรับเนื้อหาและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีนักการศึกษาต่างประเทศหลายท่านที่ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

Slavin (1995) อธิบายไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการสอนที่เป็นการแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยเพื่อสนับสนุนและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ การจัดกลุ่มนักเรียนสามารถทำได้ในหลายรูปแบบ โดยมักจะใช้วิธีการจัดกลุ่มให้นักเรียนที่มีความสามารถคล้ายกันอยู่ร่วมกันในกลุ่มหรือทีมเล็ก ๆ ซึ่งการติดต่อสื่อสารภายในกลุ่มจะเกิดขึ้นเป็นระยะเวลาหลายสัปดาห์หรือนานเป็นเดือน นักเรียนแต่ละคนจะได้เรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ในการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานของกลุ่มดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ทักษะที่เกี่ยวข้องอาจเป็นทักษะการฟัง ทักษะการพูด หรือทักษะการแก้ไขข้อขัดแย้ง และทักษะในการใช้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในกลุ่ม

Johnson and Johnson (1994) แสดงความคิดเห็นไว้ว่าการเรียนแบบร่วมมือเป็นการการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 2-3 คน ทำงานร่วมกันเพื่อไปสู่เป้าหมายเดียวกันแบบปฏิสัมพันธ์ทางบวกเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของสมาชิกกลุ่มให้มากที่สุด สำหรับความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความพยายามและความสามารถของสมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม

AbuSeileek (2007) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่าเป็นการเรียนจัดกลุ่มเล็ก ๆ และสมาชิกในกลุ่มร่วมกันแก้ปัญหาหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้สำเร็จ สมาชิกในกลุ่มทุกคนมีความสำคัญและมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือกันและกันในการทำงาน ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่มขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

ความหมายตามแนวคิดของนักการศึกษาเมื่อนำมาวิเคราะห์แล้วสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นกลุ่ม โดยกลุ่มนั้นต้องประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน เพื่อให้แต่ละคนเห็นความสำคัญของเพื่อนนักเรียนในกลุ่มซึ่งจะขาดไม่ได้ เพราะแต่ละคนมีความสามารถไม่เหมือนกันจึงต้องอาศัยซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ คนที่เก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่าในด้านวิชาการ แต่คนที่เรียนอ่อนในด้าน

วิชาการอาจเก่งด้านการพูดหรือด้านการช่วยเหลือและให้กำลังใจต่อกัน นอกจากนี้ยังทำให้เกิดความเห็นใจกัน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความผูกพันกัน โดยยึดหลักความสำเร็จของกลุ่ม คือความสำเร็จของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นำเสนอโดย Johnson and Johnson (1994) ชี้ให้เห็นว่าการร่วมมือกันในการเรียนรู้มีความสำคัญมากกว่าการแข่งขันกันเพื่อเอาชนะ เนื่องจากการแข่งขันอาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเครียดมากเกินไป ในขณะที่การร่วมมือกันทำงานมีข้อดีกว่าทั้งทางด้านสภาพจิตใจและสติปัญญา การร่วมมือกันในการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมและการเรียนรู้ที่เติบโตอย่างมีคุณภาพ ผู้เรียนที่มีการร่วมมือกันจะมีโอกาสแบ่งปันความรู้และความเข้าใจที่กว้างขึ้น การเรียนรู้จะเป็นไปในทิศทางที่เน้นการทำงานเป็นทีม และส่งผลให้ผู้เรียนมีความเข้าใจอธิบายและทำความเข้าใจเนื้อหาได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วยหลักการที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่

1. การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน (Positive Interdependence) โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อให้ทีมบรรลุเป้าหมาย
2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน กัน (Face to Face Interaction)
3. ทักษะทางสังคมในการอยู่ร่วมกัน (Social Skills)
4. กระบวนการในการทำงานของกลุ่ม (Group Processing)
5. การเรียนรู้ร่วมกันมีผลลัพธ์ที่ดีทั้งในระดับรายบุคคลและรายกลุ่มเนื่องจากมีความรับผิดชอบต่อผลงานและผลสำเร็จของแต่ละบุคคล (Individual Accountability) ผู้เรียนจะได้มีโอกาสที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองในแง่ที่หลากหลาย ไม่เพียงแค่นั้นเนื้อหาสาระที่เรียน แต่ยังรวมถึงการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการต่าง ๆ ในการเรียนรู้เช่นการทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหา ร่วมกัน การสื่อสารร่วมกัน เป็นต้น ซึ่งการเรียนรู้ร่วมกันยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางสังคมและอารมณ์ได้มากขึ้น ผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและโครงการที่ให้โอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้และทำงานร่วมกับผู้อื่น การร่วมมือกันในการเรียนรู้ช่วยสร้างความร่วมมือและความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้เรียน ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การเรียนรู้การทำงานเป็นทีม การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การแก้ไขข้อขัดแย้ง และการทำงานร่วมกันเพื่อวัตถุประสงค์ร่วมในการแก้ไขปัญหา

4.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ได้มีความหมายเพียงว่า มีการจัดให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มแล้วให้งานและบอกให้ผู้เรียนช่วยกันทำงานเท่านั้น การเรียนรู้แบบร่วมมือได้ ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้ (Johnson and Johnson, 1994)

1. การพึ่งพาและช่วยเหลือกัน (Positive Interdependence) เป็นหลักการที่สำคัญในการจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและนำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม หลักการนี้เน้นไปที่ความสำคัญของการทำงานร่วมกันและการเอาใจใส่ในสมาชิกในกลุ่ม โดยผู้เรียนต้องรับรู้ว่าทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญเท่ากัน เพราะความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคน ในขณะเดียวกันความสำเร็จของแต่ละบุคคลในกลุ่มมีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มโดยรวมทั้งการพัฒนาและการประสานงานของสมาชิกกลุ่มรวมกันด้วย

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face to face Promotive Interaction) เป็นรูปแบบการสื่อสารและความสัมพันธ์อันดีที่สร้างขึ้นระหว่างสมาชิกในกลุ่มที่มีเป้าหมายในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้กลุ่มทำกิจกรรมได้สำเร็จตามที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งรูปแบบนี้สมาชิกของกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนแนวคิดและให้คำแนะนำกับผู้อื่นในกลุ่ม นอกจากนี้ยังมีการอธิบายความรู้และแบ่งปันข้อมูลให้แก่สมาชิกในกลุ่มทำให้เกิดความรู้สึกไว้วางใจกันและเกิดความเชื่อมั่นในกลุ่ม

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคนสามารถตรวจสอบได้ (Individual Accountability) เป็นหลักการที่สำคัญในการสร้างความสำเร็จของกลุ่ม โดยสมาชิกแต่ละคนต้องรับผิดชอบในการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการสร้างความสำเร็จตามเป้าหมายของกลุ่ม สมาชิกทุกคนในกลุ่มควรมีความมั่นใจและพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล นั่นคือแต่ละบุคคลจะต้องทำหน้าที่รับผิดชอบในการกระทำตามที่และร่วมมือกับสมาชิกในกลุ่มเพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายได้เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคลของสมาชิกในกลุ่ม

4. การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small-group Skills) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การเรียนรู้แบบร่วมมือประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นครูจึงมีบทบาทในการฝึกและส่งเสริมทักษะเหล่านี้ให้กับผู้เรียน เพื่อให้พัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. การใช้กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างการเรียนรู้และปรับปรุงงานของกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยขั้นตอนหรือวิธีการที่ชัดเจนและโครงสร้างที่ช่วยให้กลุ่มมีการดำเนินงานที่เป็นระบบและตามแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดของ Johnson and Johnson ยังคงสอดคล้องกับแนวคิดของ Olsen and Kagan (1992) ที่ได้อธิบายองค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยกันในทางที่ดี (Positive Interdependent) การพึ่งพากันในทางที่ดีจะเกิดขึ้นเมื่อผลประโยชน์แต่ละคนที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของบุคคลอื่น ๆ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนคนหนึ่งได้รับผลสำเร็จ ผู้เรียนคนอื่นก็จะได้รับผลประโยชน์ไปด้วย ซึ่งจะต้องมีการจัดโครงสร้างภาระงานกำหนดโครงสร้างวิชาการและโครงสร้างทางผลลัพธ์ดังนี้

1.1 การพึ่งพาอาศัยโดยใช้โครงสร้างทางผลลัพธ์ อาจกำหนดให้ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน โดยมอบหมายภาระงานให้เพียง 1 ชิ้น เขียนบรรยายภาพส่ง 1 ชิ้น หรืออาจกำหนดให้รางวัลกลุ่มโดยนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมาแปลผลเป็นคะแนนภาพรวมของกลุ่ม

1.2 การพึ่งพาอาศัยโดยใช้โครงสร้างทางวิชาการ สมาชิกแต่ละคนจะได้รับมอบหมายบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน เช่น อธิบายหรือผู้ตรวจสอบซึ่งทุกคนจะรับผิดชอบในหน้าที่ของตนและปฏิบัติตามบทบาทนั้น ครูจะใช้วัสดุอุปกรณ์หรือใบงานให้เสร็จทุกคนก่อนจะเริ่มทำงานต่อไป

2. การสร้างทีมงาน (Team Formation) การจัดกลุ่มหรือทีมงานสามารถทำได้โดยครูกำหนดให้หรือนักเรียนจัดกลุ่มกันเอง โดยมีหัวหน้ากลุ่มด้วยจากการคัดเลือกของสมาชิกและมีการผลัดเปลี่ยนตำแหน่งกัน แต่อย่างไรก็ตามการจัดกลุ่มอย่างเป็นทางการมีความเหมาะสมกว่าซึ่งสามารถทำได้ 4 วิธีดังนี้

2.1 การจัดกลุ่มตามความแตกต่างด้านทางเพศ เชื้อชาติ ภาษา และระดับความสามารถ

2.2 การจัดกลุ่มแบบกลุ่มโดยใช้เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์บางอย่าง เช่น กระจดาขสี ผู้เรียนที่ได้สัญลักษณ์สีเดียวกันจะได้อยู่กลุ่มเดียวกัน

2.3 การจัดกลุ่มตามความแตกต่างและระดับความสามารถทางภาษา

2.4 การจัดกลุ่มตามความสนใจ ความชอบ และลักษณะนิสัย

3. ความรับผิดชอบ (Accountability) ความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่มมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือ และเป็นลักษณะเด่นของการเรียนแบบนี้ผู้เรียนจะได้รับมอบหมายความรับผิดชอบเป็นรายบุคคล มีการให้คะแนนในส่วนรวมที่ตนเองร่วมทำงานของกลุ่ม ซึ่งสามารถตรวจสอบความรับผิดชอบได้ด้วยการทดสอบเรื่องทักษะทางสังคม และโครงสร้างการเรียนรู้ และวิธีจัดโครงสร้าง

4. ทักษะกระบวนการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนักเรียนจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลและกลุ่มย่อย

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม เพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น เช่น การวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการทำงานของกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่ม และผลงานของกลุ่ม เป็นต้น

จากการศึกษาองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสรุปได้ว่า องค์ประกอบประกอบด้วย การพึ่งพาซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยเหลือกันและเกื้อกูลกัน การปรึกษาหารือกันเพื่อคอยให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาระหว่างบุคคลอย่างใกล้ชิด ความรับผิดชอบของสมาชิกเพื่อให้ผลงานมีประสิทธิภาพควรมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของนักเรียนแต่ละคน ทักษะกระบวนการปฏิสัมพันธ์เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนักเรียนจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลและกลุ่มย่อย และการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มเพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และ

ปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น เช่น การวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการทำงานของกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม และผลงานของกลุ่ม องค์ประกอบทั้ง 5 นี้ ต่างก็มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในการช่วยให้การเรียนรู้แบบร่วมมือดำเนินไปได้ด้วยดี และบรรลุเป้าหมายที่กลุ่มต้องการคือสมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

4.3 ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Slavin (1995) กำหนดลักษณะสำคัญการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ 6 ประการ ดังนี้ คือ

1. 1. เป้าหมายของกลุ่ม
2. การรับผิดชอบเป็นรายบุคคล
3. โอกาสในความสำเร็จเท่าเทียมกัน
4. การแข่งขันเป็นทีม (Team Competition)
5. งานพิเศษ (Task Specialization)
6. ตัดแปลงความต้องการของแต่ละบุคคลให้เหมาะสม

จากการศึกษาลักษณะสำคัญการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือมีลักษณะร่วมกันหลายประการ คือ มีการจัดกลุ่มย่อยที่มีความแตกต่างกันในด้านความรู้ ความสามารถ มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่มที่หมุนเวียนกันรับผิดชอบเพื่อความเสมอภาค มีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ยอมรับฟังเหตุผลซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการอธิบายให้เพื่อนเกิดการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน มีการรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและรับผิดชอบต่อเพื่อนภายในกลุ่ม มีทักษะในการทำงานกลุ่ม มีการยอมรับและสนับสนุนซึ่งกันและกัน และร่วมกันจัดทำกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ

4.4 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมีเทคนิคมากมายหลายรูปแบบซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีวิธีการดำเนินการที่ต่างกันตามวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดต่างก็ใช้หลักการเดียวกันคือ

ซึ่งทิสนา แชมมณี (2562) ได้อธิบายเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือดังต่อไปนี้

1. เทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw) เป็นเทคนิคที่ใช้ในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการร่วมมือระหว่างสมาชิกในกลุ่มและมีการถ่ายทอดความรู้กันระหว่างกลุ่ม

2. เทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT: Team Games Tournament) เหมาะสำหรับใช้กลยุทธ์การสอนเชิงแก้ปัญหาหรือแนวทางแบบกลุ่มศึกษาประเด็นหรือปัญหาที่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว เช่น คณิตศาสตร์ การใช้ภาษา สังคมศึกษา เป็นต้น

3. เทคนิคแบ่งปันความสำเร็จ (STAD: Student Teams Achievement Division) เป็นการร่วมมือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม การเรียนการสอนในบทเรียนที่มีเนื้อหาไม่ยากเกินไปและ

ต้องการให้กลุ่มผู้เรียนพัฒนาความรู้ของตนเอง โดยใช้การช่วยเหลือทบทวนความรู้ การทดสอบเป็นรายบุคคลและรวมคะแนนเป็นกลุ่ม โดยกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะเป็นฝ่ายชนะ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่เน้นความเข้าใจและการทำงานเป็นกลุ่ม ดังนั้น ครูหรือผู้สอนอาจใช้กลยุทธ์การสอนเชิงกลุ่มหรือการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสร้างความเข้าใจและการทำงานร่วมกันในกลุ่ม นอกจากนี้ยังสามารถใช้วิธีการต่อไปนี้เพื่อสนับสนุนกระบวนการเรียนการสอน

4. เทคนิคกลุ่มสืบค้น (GI: Group Investigation) เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ครูหรือผู้สอนควรฝึกทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิด และทักษะทางสังคมให้แก่ผู้เรียนก่อนเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานเป็นกลุ่ม การฝึกทักษะการสื่อสารสามารถทำได้โดยให้กลุ่มผู้เรียนฝึกฟังและสื่อสารกันภายในกลุ่ม เพื่อสืบค้นข้อมูลความรู้หรือวางแผนสืบสวนเพื่อแก้ปัญหาหรือหาคำตอบในประเด็นที่สนใจ

5. เทคนิคคู่คิด (Think Pair Share) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้สอนใช้เพื่อสนับสนุนกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์และการแลกเปลี่ยนความคิดระหว่างผู้เรียนในกลุ่ม วิธีการนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะทบทวนความรู้ คิดอย่างเป็นระบบและฝึกการพูดและฟังอย่างมีประสิทธิภาพ

6. เทคนิคเพื่อนคู่คิด 4 สหาย (Think Pair Square) เป็นการพัฒนาจากเทคนิคคู่คิด (Think Pair Share) โดยให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเป็น 4 คน โดยผู้เรียนแต่ละคนตอบคำถามหรือตอบปัญหาด้วยตนเองก่อนแล้วจับคู่กับเพื่อน นำคำตอบไปพลัดกันอธิบายให้เพื่อนฟัง 7. เทคนิคคู่ตรวจสอบ (Pairs Check) เป็นเทคนิคที่ผู้สอนตอบคำถามหรือกำหนดปัญหา (โจทย์) ให้กับผู้เรียน โดยจัดทำเป็นใบงานหรือแบบฝึกหัดที่มีคำตอบหรือโจทย์หลายข้อจำนวนข้อจะเป็นเลขคู่ ผู้เรียนจะจับคู่กันเมื่อได้รับโจทย์หรือปัญหาจากผู้สอน คนหนึ่งจะทำหน้าที่ตอบคำถามหรือแก้ปัญหาโจทย์ครบ 2 ข้อ แล้วให้สมาชิกทั้งคู่ (ซึ่งจัดในกลุ่มเดียวกัน) เปรียบเทียบคำตอบซึ่งกันและกันเหมาะสมกับใบงานหรือแบบฝึกหัดที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อน

8. เทคนิคการสัมภาษณ์ 3 ขั้นตอน (Three-Step Interview) เป็นเทคนิคที่ฝึกให้ผู้เรียนแต่ละคนได้มีประสบการณ์ในการสัมภาษณ์บุคคลและเก็บใจความสำคัญ หรืออาจจะเป็นการสรุปความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียน

9. เทคนิคคร่วมกันคิด (Numbered Heads Together) เหมาะสมกับการทบทวนความรู้หรือตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ ผู้สอนใช้คำถามถามผู้เรียนและให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดหาคำตอบ แล้วผู้สอนสุ่มเรียกสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งออกมาตอบคำถาม

10. เทคนิคเล่าเรื่องรอบวง (Round Robin) เป็นเทคนิคที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้ผลัดกันเล่าประสบการณ์ ความรู้ที่ตนเองได้ศึกษาตลอดจนสิ่งที่ตนประทับใจให้แก่เพื่อนๆ ในกลุ่มฟังทีละคน หรืออาจจะเป็นเรื่องสมาชิกในกลุ่มต้องการจะเสนอแนะแสดงความคิดเห็น แนะนำตนเอง พูดถึงส่วนดีของเพื่อน ยกตัวอย่างการกระทำของบุคคลที่สอดคล้องกับเรื่องที่เรียนไปแล้วหรือที่กำลังจะ

เรียน เป็นต้น โดยสมาชิกทุกคนได้ใช้เวลาในการเล่าเท่า ๆ กัน หรือใกล้เคียงกัน ซึ่งจะเป็นการฝึกให้ ผู้เรียนเป็นคนมีความรู้และเทคนิคการเล่าเรื่องเป็นอย่างดี

จากการศึกษาเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือและนำเทคนิคมาใช้ในการสอนผู้เรียนนั้นขึ้นอยู่กับครูผู้สอนจะเลือกและเตรียมการสอนโดยนำเทคนิคมาใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน ซึ่งเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมีดังนี้ 1) เทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw) 2) เทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT: Team Games Tournament) 3) เทคนิคแบ่งปันความสำเร็จ (STAD: Student Teams Achievement Division) 4) เทคนิคกลุ่มสืบค้น (GI: Group Investigation) 5) เทคนิคคู่คิด (Think Pair Share) 6) เทคนิคเพื่อนคู่คิด 4 สหาย (Think Pair Square) 7) เทคนิคคู่ตรวจสอบ (Pairs Check) 8) เทคนิคการสัมภาษณ์ 3 ขั้นตอน (Three-Step Interview) 9) เทคนิคพร้อมกันคิด (Numbered Heads Together) 10) เทคนิคเล่าเรื่อง รอบวง (Round Robin)

4.5 ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีนักการศึกษาได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

Wheeler (1990) ได้เสนอขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที เพื่อทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาและบทบาทของการทำงานกลุ่ม รวมไปถึงความจำเป็นในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. ขั้นทำงานในกลุ่ม (Group work) ใช้เวลาประมาณ 25-30 นาที ในการแจกอุปกรณ์งานที่จะให้นักเรียนทำแต่ละครั้งควรเป็นเรื่องที่น่าสนใจ สมาชิกในกลุ่มทำงานตามบทบาทที่ได้รับ ความร่วมมือปรึกษาหารือ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทุกคนมีส่วนร่วมในกลุ่ม รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
3. ขั้นระดมสมอง (Wrap up or pull idea together) ใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที ในขั้นนี้เป็นขั้นการนำเสนอผลงาน เสนอแนวคิดร่วมกันทั้งห้อง ในแต่ละกลุ่มได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นโดยครุมีบทบาทคอยถามเพื่อให้นักเรียนได้เสนอความคิดเห็นเต็มที่และทุกคนได้มีส่วนร่วมในการเรียน

อีกทั้ง Johnson and Johnson (1994) ได้เสนอขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ประกอบด้วยครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียน การแบ่งกลุ่มการเรียน แจกวัสดุประสงค์ของการเรียนในแต่ละบทเรียน แต่ละคาบ และฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม
2. ขั้นสอน ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ประกอบด้วย การเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและมอบหมายงานให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้รับงานเป็นชุด เพื่อฝึกความรับผิดชอบในการคิดตัดสินใจแบ่งปันงานให้สมาชิกในกลุ่ม

3. ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนแต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ในการทำกิจกรรมกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายและจะช่วยเหลือกันเพื่อให้งานนั้นสำเร็จ เป็นการเสริมแรงและสนับสนุนกัน ให้กำลังใจกันและพึ่งพาอาศัยกัน

4. ชั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือไม่ ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล และต่อจากนั้นเป็นการทดสอบ

5. ชั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครู และนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ยังไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติมและช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มหาจุดเด่นและสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข

นอกจากนี้ Joyce et al. (2015) ได้เสนอขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางสังคม การเคารพตนเอง มีความเห็นใจผู้อื่นและมีความรู้สึกเชิงบวกต่อสังคมในการเรียนรู้เพื่อจะพัฒนาทักษะ แรงจูงใจและการเรียนรู้เชิงวิชาการของผู้เรียน โดยมีกระบวนการ ดังนี้

1. จัดผู้เรียนเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม คณะความสามารถ
2. ผู้เรียนศึกษาภาระงานร่วมกัน
3. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเหตุผลร่วมกัน
4. ผู้เรียนอภิปรายภาระงานในกลุ่ม
5. อภิปรายระหว่างกลุ่ม
6. สำนวความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม
7. สรุปภาระงานร่วมกัน

จากการศึกษาขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ตามตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 การสังเคราะห์ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Wheeler (1990)	Johnson and Johnson (1994)	Joyce, Weil and Calhoun (2015)	ผู้วิจัย
1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)	1. ชี้นำเตรียม	1. จัดผู้เรียนเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ครอบคลุมความสามารถ	1. ชี้นำเตรียมเข้าสู่บทเรียน
2. ทำงานในกลุ่ม (Group work)	2. ชี้นำสอน	2. ผู้เรียนศึกษาภาระงานร่วมกัน	2. ชี้นำสอน
	3. ชี้นำทำกิจกรรมกลุ่ม	3. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเหตุผลร่วมกัน 4. ผู้เรียนอภิปรายภาระงานในกลุ่ม 5. อภิปรายระหว่างกลุ่ม	3. ชี้นำปฏิบัติงานกลุ่ม
3. ชี้นำระดมสมอง (Wrap up or pull idea together)	4. ชี้นำตรวจสอบผลงาน	6. ตรวจสอบความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม	4. ชี้นำตรวจสอบผลงาน
	5. ชี้นำสรุปบทเรียนและประเมินผล	7. สรุปภาระงานร่วมกัน	5. ชี้นำสรุปบทเรียนและประเมินผล

จากตารางที่ 6 การสังเคราะห์ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถ ผู้วิจัยสามารถสรุปขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ดังนี้ คือ 1) ชี้นำเตรียมเข้าสู่บทเรียน 2) ชี้นำสอน 3) ชี้นำปฏิบัติงานกลุ่ม 4) ชี้นำตรวจสอบผลงาน และ 5) ชี้นำสรุปบทเรียนและประเมินผล

4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สรณดินทร์ ประสารทรัพย์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนเพื่อการสื่อสารที่ดีขึ้นหลังจากเรียนด้วยรูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) สามารถกระตุ้นการเรียนรู้และพัฒนาทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังสามารถเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำแนวคิดและขั้นตอนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือมาบูรณาการและสังเคราะห์องค์ความรู้เพื่อมาพัฒนารูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อไป

งานวิจัยต่างประเทศ

Orlando (1992) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มตามสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคจำนวน 132 คน และครูผู้สอน 8 คน จาก 8 วิทยาเขต โดยแบ่งนักศึกษาเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกมีผู้สอนที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบร่วมมือ 4 คน กลุ่มที่ 2 มีผู้สอน 4 คน ใช้วิธีการสอนแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่ากลุ่มที่ 119 เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาที่เรียนแบบร่วมมือมีเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้

Norman (2005) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนเกาหลีใต้ โดยใช้กิจกรรมแบบ STAD ในการสอนและนักเรียนเกรด 5 ที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มที่ไม่มีลักษณะสำคัญเหมือนการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ STAD ในวิชาภาษาอังกฤษพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านบวกอย่างมีนัยสำคัญ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ และเป็นการนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมาช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนและสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ รวมไปถึงปัจจัยสำคัญที่ส่งผลถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ ครูผู้สอน ซึ่งควรเป็นผู้มีประสบการณ์ในการสอน สอนตรงตามสาขาวิชาที่จบ มีการเตรียมการสอนสอนโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย มีการใช้สื่อการสอน และจัดการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นกันเอง ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกและเกิดแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ ครูควรได้รับการพัฒนาความรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมฝึกกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน ได้คิด ได้ปฏิบัติจริงเป็นการฝึกทักษะซึ่งจะส่งผลต่อการสื่อสารของนักเรียนและเกิดแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ

5. การพัฒนาทักษะการสื่อสาร

การพัฒนาทักษะการสื่อสารเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม การติดตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก รวมไปถึงใช้เพื่อการสนทนาในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนจะต้องได้รับการเรียนการสอนที่เหมาะสม ดังข้อมูลที่ผู้วิจัยได้นำเสนอ ต่อไปนี้

5.1 การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง

ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษต้องมุ่งเน้นการพัฒนาให้ถูกต้องตามลำดับการรับรู้ทางภาษา โดยผู้วิจัยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยเน้นทักษะการฟังและทักษะการพูด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1.1 แนวคิดและความสำคัญของการฟัง

การฟังเป็นทักษะรับรู้และเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ฟัง ความสามารถในการเข้าใจภาษาหรือถ้อยคำต่าง ๆ นั้น มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องอยู่หลายประการเพื่อช่วยให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจความหมาย จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีของนักวิชาการหลายคนเกี่ยวกับการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ พอสรุปได้ดังนี้

Brown and Yule (1983) กล่าวว่า ผู้ฟังจำเป็นต้องเข้าใจคำศัพท์ที่ใช้ในเนื้อหาที่ฟัง และเข้าใจสิ่งที่กล่าวหรืออ้างอิงถึงในเนื้อหา นอกจากนี้ยังต้องเข้าใจบริบทที่เกิดขึ้นร่วมกับสิ่งที่ฟังด้วย บริบทของสถานการณ์จะมีการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ผู้ฟังได้ฟังก่อนหน้านั้นและกับข้อความที่กำลังจะถูกพูดเข้ามา การเข้าใจเนื้อหาที่ผู้ฟังได้ฟังจะถูกกระตุ้นโดยองค์ประกอบเหล่านี้ และช่วยให้ผู้ฟังสามารถคาดเดาสิ่งที่ผู้พูดมีใจอยากพูดล่วงหน้าได้

Rubin (1990) ได้กล่าวถึงแนวทางในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทางด้านการฟังว่า ทักษะเป็นพื้นฐานสำคัญในการใช้ภาษา ผู้สอนจึงจำเป็นต้องเน้นการฝึกปฏิบัติการฟังให้แก่ผู้เรียนเป็นอันดับแรก ก่อนที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาในทักษะอื่น ๆ ต่อไป หากผู้เรียนมีความยากลำบากในการฟัง อาจส่งผลให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ภาษาในอนาคตได้

Underwood (1993) ได้กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทางด้านการฟัง ครูหรือผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนสามารถรับรู้และเข้าใจเนื้อหาที่ฟังอย่างมีความหมาย และสามารถถ่ายทอดเนื้อหาที่ฟังได้แก่ผู้อื่น นั้นหมายความว่า การเรียนรู้ไม่เพียงแค่การเข้าใจเนื้อหา แต่ยังเน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Davies (1990) ได้กล่าวว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากที่เด็กๆ จะต้องได้ฟังภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของตนให้มากที่สุดที่เป็นไปได้ ภาษาควรเป็นภาษาที่ง่ายต่อการเข้าใจของเด็กและอยู่ในระดับที่เข้าใจได้ หากระดับภาษายากเกินไป เด็กอาจสูญเสียความมั่นใจและมีทัศนคติที่ไม่เชื่อมั่นต่อภาษาได้

สรุปความหมายข้างต้นได้ว่าแนวการสอนเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญเป็นอันดับแรกในการที่จะพัฒนาสู่ทักษะด้านการสื่อสารอื่น ๆ ต่อไป ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญ และเริ่มต้นการพัฒนาทักษะการฟังแก่ผู้เรียนก่อนเป็นลำดับแรก

5.1.2 ขั้นตอนการสอนทักษะการฟัง

แนวทางการสอนทักษะฟัง คือ กระบวนการฝึกปฏิบัติการสอนฟังซึ่งการออกแบบการสอนฟังโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนกิจกรรม ตามแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้กล่าวไว้ ดังนี้

Nation (1985) นำเสนอ วิธีการสอนเพื่อส่งเสริมการฟังแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนฟัง 2) ขั้นระหว่างฟัง และ 3) ขั้นหลังฟัง โดยมีรายละเอียดพอสรุปดังนี้ ขั้นก่อนฟัง (Pre-Listening) เป็นการเตรียมผู้เรียนก่อนการฝึกฟัง โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังบางส่วนเพื่อเป็นความรู้พื้นฐานหรือกระตุ้นความรู้เดิม (Background knowledge) เพื่อให้ผู้เรียนฟังอย่างมีจุดมุ่งหมายและช่วยสร้างความเข้าใจผ่านกระบวนการสร้างความหมายจากสิ่งที่ได้ฟัง ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยความรู้เดิมในการเดาความหมายและตีความหมาย ผู้สอนอาจจัดกระตุ้นความรู้เดิมได้หลายวิธี เช่น การสนทนาซักถามเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จะให้ฟัง การดูรูปภาพที่เกี่ยวข้องเพื่ออภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับหัวข้อที่จะฟังหรือนำเสนอกลุ่มคำศัพท์ที่คัดเลือกมาจากเนื้อหาการฟังเพื่อให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายและคาดการณ์เรื่องที่จะฟัง เป็นต้น ขั้นระหว่างฟัง (While-Listening) ผู้สอนควรกำหนดภาระงานฝึกฟังที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน เกินไปและไม่ต้องอาศัยทักษะอื่นมากจนเกินไป เช่น ฟังแล้วจดตาม ฟังแล้วพูดตอบ การกำหนดกิจกรรม ระหว่างฝึกฟังควรมีความเหมาะสมกับผู้เรียนในการปฏิบัติ เช่น การเลือกรูปภาพที่ตรงกับข้อความที่ฟัง การเรียงลำดับรูปภาพตามเนื้อเรื่องที่ฟัง การเขียนคำสั้นๆ หรือเติมคำลงในช่องว่าง เป็นต้น ซึ่งผู้เรียนสามารถปฏิบัติในระหว่างการฟังได้โดยไม่ต้องรอฟังจนจบข้อความ ขั้นหลังฟัง (Post-Listening) หลังจากผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกฟัง ผู้สอนควรให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนทันที (Immediate feedback) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าตนเองฟังได้ถูกต้องมากน้อยเพียงใดและให้คำอธิบายเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิด การเว้นช่วงระยะเวลาของการให้ข้อมูลป้อนกลับจะทำให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่ผิดของตนเองมากขึ้นเพราะการฟังนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้วอย่างรวดเร็ว ผู้สอนและผู้เรียนอาจร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังเพื่อปรับความเข้าใจให้ถูกต้อง หรือขยายต่อสิ่งที่เรียนออกไปสู่นี้อื่นหรือกิจกรรมอื่น

Rixon (1986) เสนอแนวทางกระบวนการสอนเพื่อส่งเสริมการฟังเป็นลำดับขั้นที่คล้ายกับแนวคิดของ Nation (1985) โดยอธิบายว่าการสอนทักษะฟัง ประกอบด้วย 1) ขั้นก่อนฟัง (Pre-Listening) เป็นขั้นเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการฟังเพื่อให้ผู้เรียนมีข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังให้มากที่สุด 2) ขั้นระหว่างฟัง (While Listening) เป็นการฝึกฟังโดยใช้กิจกรรมและแบบฝึกหัดและผู้สอนควบคุมกิจกรรมการฟังเพื่อให้ผู้เรียนพยายามเก็บข้อมูลประเด็นหลักของข้อความ และ 3) ขั้นติดตาม (Follow-up) เป็นขั้นหลังจากผู้เรียนมีความเข้าใจความหมายในเนื้อหาที่ฟังแล้วสะท้อนความคิดเห็นหรืออภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาหรือลักษณะของภาษาที่ฟัง

Underwood (1989) ได้เสนอวิธีการสอนเพื่อส่งเสริมการฟังที่คล้ายคลึงกับ Rixon (1986) แต่มีความแตกต่างกันในชื่อของขั้นการสอน โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้น คือ 1) ขั้นก่อนฟัง (Pre-Listening) 2) ขั้นระหว่างฟัง (While-Listening) และ 3) ขั้นหลังฟัง (Post-Listening) อธิบาย

โดยสรุปแต่ละขั้นสอนดังนี้ ขั้นก่อนฟัง (Pre-Listening) เป็นกิจกรรมการแนะนำหัวข้อเรื่องก่อนการฟังหรือประเภทของกิจกรรมที่ผู้เรียนกำลังได้มอบหมายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนคาดคะเนและมีจุดมุ่งหมายในการฟัง โดยใช้ความรู้ภูมิหลังและความรู้ทางภาษาอีกทั้งช่วยให้เกิดความมั่นใจและประสบความสำเร็จและผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมในขั้นสอนก่อนฟัง อาทิเช่น นำเสนอข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหัวข้อที่ฟัง ให้ผู้เรียนอ่าน เนื้อหาที่มีประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่ฟังให้ผู้เรียนดูภาพอภิปรายหัวข้อหรือสถานการณ์ของเนื้อหาที่ฟัง สร้างคำถามกระตุ้นความคิดเกี่ยวกับเนื้อหาที่ฟัง ทำแบบฝึกหัด และผู้สอนควรต่อเนื่องด้วยการอธิบาย กิจกรรมต่อไปในขั้นระหว่างฟังเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมในขั้นต่อไป

ขั้นระหว่างฟัง (While-Listening) เป็นการทำกิจกรรมฝึกฟังที่มีเป้าหมายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจับประเด็นความหมายของสิ่งที่ฟังจนกระทั่งมีข้อมูลเพียงพอในการตีความหมายของเนื้อหาที่ฟังได้ กิจกรรมระหว่างฝึกฟังที่ดีจะช่วยให้สร้างความคาดหวังต่อเนื้อหาจากขั้นก่อนฟังและเป็นแนวทางในการเข้าใจเนื้อหาซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรมที่ผู้เรียนให้ความสนใจและท้าทายความสามารถเพื่อเกิดความมุ่งมั่นในการฟัง ควรเป็นกิจกรรมที่ใช้เวลาไม่นานและเป็นแบบฝึกหัดการฟังชนิดต่าง ๆ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการทำกิจกรรม ผู้สอนต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจว่าไม่จำเป็นต้องวิตกกังวลเกี่ยวกับความยาวของการตีความหมายเนื้อหาและคำถามที่ยากและสลับซับซ้อน แต่ควรมุ่งเน้นการฟังไปที่ข้อมูลสำคัญของเรื่อง ซึ่งหน้าที่ของกิจกรรมระหว่างฟังที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ การนำเสนอภาษาเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะความเข้าใจในการฟังและถ่ายโอนไปใช้ในรูปแบบในการพูดต่อไป การออกแบบกิจกรรมในขั้นนี้ควรเรียงลำดับจากกิจกรรมง่ายก่อนและเตรียมข้อมูลที่เพียงพอให้ผู้เรียนจนสามารถทำกิจกรรมฝึกฟังอย่างยากได้ โดย Underwood (1989) ได้เสนอกิจกรรมในขั้นระหว่างฝึกฟัง ได้แก่ 1) ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบข้อความที่ฟังในขั้นนี้กับขั้นก่อนฟัง 2) การตรวจสอบความเข้าใจโดยให้คำสั่งและผู้เรียนปฏิบัติตาม 3) กิจกรรมแบบฝึกหัดเติมคำให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาและเติมข้อมูลที่หายไป 4) กิจกรรมหาความแตกต่าง โดยให้ผู้เรียนตอบเมื่อได้ยินบางสิ่งที่แตกต่างกันจากสิ่งที่ผู้เรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อหรือผู้พูด 5) กิจกรรมถ่ายโอนข้อมูล โดยถามผู้เรียนให้เติมแบบฟอร์มเขียนรายการหรือวาดแผนที่ 6) กิจกรรมหาข้อมูลให้ผู้เรียนเน้นฟังเฉพาะบางสิ่ง และ 7) กิจกรรมจับคู่ สิ่งของกับเนื้อเรื่องที่ฟัง นอกจากนี้ ผู้สอนควรให้ข้อมูลย้อนกลับโดยทันทีเป็นการเฉลยคำตอบที่ถูกต้องในแต่ละกิจกรรมเนื่องจากการให้คำเฉลยที่ถูกต้องหลังจากกิจกรรมผ่านไปแล้วต้องใช้เวลาในการเปิดบันทึกเสียงให้ผู้เรียนฟังซ้ำและยากลำบากต่อการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

ขั้นหลังฟัง (Post-Listening) เป็นขั้นตรวจสอบความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนและความสามารถในการกิจกรรมการฟังได้สำเร็จหรือไม่ โดยผู้เรียนใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นก่อนฟังและระหว่างฟังมาใช้ในการทำกิจกรรมแบบฝึกหัดให้สมบูรณ์เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน นอกจากนี้ยังเป็นการสะท้อนถึงเหตุผลที่ผู้เรียนบางคนไม่ประสบผลสำเร็จในการฟังหรือขาดข้อมูลบางส่วนของเนื้อหาการแก้ปัญหาโดยให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาการฟัง โดยผู้สอนตั้ง

ความสนใจ ผู้เรียนไปที่คำศัพท์หรือลักษณะของเสียงที่อาจเป็นปัญหา รวมทั้งโครงสร้างไวยากรณ์ โดยยกตัวอย่าง ประโยคที่เป็นประโยชน์เพื่อแสดงให้ผู้เรียนเห็นรูปแบบและหลักการใช้ ยิ่งไปกว่านั้นในชั้นหลังฟังนี้ ผู้สอนอาจนำเสนอผู้เรียนให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของผู้พูด กิจกรรมที่เสนอแนะในชั้นนี้ ได้แก่ 1) กิจกรรมการแก้ปัญหาและการตัดสินใจโดยให้ผู้เรียนพยายามหาหนทางแก้ไขในการฟัง 2) บทบาทสมมติ 3) การสรุปโดยให้ผู้เรียนสรุปเรื่องราวที่ได้ฟัง รวมไปถึงวิธีการแก้ไขปัญหาการฟัง และ 4) การเขียนให้ผู้เรียนเขียนตอนจบของเรื่องราวต่อจากสิ่งที่ฟัง ซึ่งกิจกรรมในชั้นหลังฟังนี้ผู้สอนควรพิจารณาปัจจัยหลายประการ เช่น การให้เวลาทำกิจกรรมที่เหมาะสม การให้ผู้เรียนใช้ทักษะการพูด การอ่านและการเขียน การมอบหมายกิจกรรมงานกลุ่ม งานคู่และงานเดี่ยว เพื่อเพิ่มแรงจูงใจในกิจกรรมการฟังให้กับผู้เรียน

Brown (2001) กล่าวว่า วิธีการสอนเพื่อส่งเสริมการฟังมีหลักการที่ไม่แตกต่างจากการสอนอ่านโดยทั่วไปการสอนทักษะฟังมีลำดับชั้นการสอน 3 ชั้น คือ 1) ชั้นก่อนฟัง (Pre-Listening) เป็นการเตรียมผู้เรียนก่อนฟังและจัดกิจกรรมที่ใช้ทั้งกระบวนการ Bottom-up และ Top-down เช่น อภิปราย เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง อ่านเนื้อหาและสอนคำศัพท์ เป็นต้น 2) ชั้นฟัง (While-Listening) มุ่งเน้นความเข้าใจด้วยการฝึกฟังผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การฟังแบบเลือกฟัง (Selective listening) การฟังจับใจความสำคัญ (Gist listening) และลำดับก่อนหลัง (Sequencing) เป็นต้น และ 3) ชั้นหลังฟัง (Post-Listening) เป็นการตอบโต้เพื่อแสดงความเข้าใจอาจรวมถึงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อที่ฟังด้วย

Richards (2006) ให้แนวทางในการออกแบบและสร้างบทเรียนสำหรับการส่งเสริมฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่มีลักษณะเป็นลำดับชั้นการสอน ประกอบด้วย 3 ชั้น คือ 1) ก่อนการฟัง 2) ระหว่างฟัง และ 3) หลังการฟัง กล่าวคือ ชั้นสอนก่อนการฟัง (Pre-Listening) เป็นการเตรียมพร้อมผู้เรียนก่อนฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมที่กระตุ้นความรู้เดิมที่มีอยู่ การคาดการณ์สิ่งที่จะได้ฟังและการทบทวนคำศัพท์สำคัญในชั้นก่อนฟังเป็นการสร้างแรงจูงใจและสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนมีความคาดหวังและข้อมูลพื้นฐานซึ่งเกิดแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง ต่อมาในชั้นระหว่างฟัง (While-Listening) เป็นชั้นการสอนที่มุ่งเน้นให้ ผู้เรียนฟังเพื่อเกิดความเข้าใจโดยการทำกิจกรรมการฟังเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ เช่น การเลือกฟัง การฟังเพื่อจับประเด็นสำคัญ การลำดับเหตุการณ์ เป็นต้น และผู้สอนเตรียมชุดคำถามก่อน-หลังการฟัง ชั้นสุดท้าย คือ ชั้นหลังฟัง (Post-Listening) เป็นชั้นการสอนที่เกี่ยวข้องกับตรวจสอบหน้าที่ทางภาษา ศึกษาลักษณะของภาษา การสรุปความหมายของคำศัพท์ รวมถึงการแสดงความคิดเห็นและสรุปความเข้าใจหลังจากที่ฟังแล้ว

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปและสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษตามตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 7 การสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

Nation (1985)	Rixon (1986)	Underwood (1989)	Brown (2001)	Underwood (1989)	ผู้วิจัย
Pre-listening เป็นการเตรียม ผู้เรียนก่อนการฝึก ฟัง โดยให้ข้อมูล เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง บางส่วนเพื่อเป็น ความรู้พื้นฐานหรือ กระตุ้นความรู้เดิม (Background knowledge)	Pre-listening ขั้นเตรียมความ พร้อมของผู้เรียน ก่อนการฟังเพื่อให้ ผู้เรียนมีข้อมูล เกี่ยวกับสิ่งที่ฟังให้ มากที่สุด	Pre-listening เป็นกิจกรรมการ แนะนำหัวข้อเรื่อง ก่อนการฟังหรือ ประเภทของ กิจกรรมที่ผู้เรียน กำลังได้มอบหมาย เพื่อช่วยให้ผู้เรียน คาดคะเนและมี จุดหมายในการฟัง	Pre-listening มีเป็นการเตรียม ผู้เรียนก่อนฟัง และจัดกิจกรรมที่ ใช้ทั้งกระบวนการ Bottom-up และ Top-down เช่น อภิปราย	Pre-listening เป็นกิจกรรมการ แนะนำหัวข้อ เรื่องก่อนการฟัง หรือประเภทของ กิจกรรมที่ผู้เรียน กำลังได้มอบ หมายเพื่อช่วยให้ ผู้เรียนคาดคะเน และมีจุดหมายใน การฟัง	Pre-listening เป็นกิจกรรมการ แนะนำหัวข้อเรื่อง ก่อนการฟัง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Nation (1985)	Rixon (1986)	Underwood (1989)	Brown (2001)	Underwood (1989)	ผู้วิจัย
While-Listening กำหนดภาระงานฝึกฟังที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนเกินไปและไม่ต้องอาศัยทักษะอื่นมากจนเกินไป	While-Listening เป็นการฝึกฟังโดยใช้กิจกรรมและแบบฝึกหัดและผู้สอนควบคุมกิจกรรมการฟังเพื่อให้ผู้เรียนพยายามเก็บข้อมูลประเด็นหลักของข้อความ	While-Listening เป็นการทำกิจกรรมฝึกฟังที่มีเป้าหมายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจับประเด็นความหมายของสิ่งที่ฟัง จนกระทั่งมีข้อมูลเพียงพอในการตีความหมายของเนื้อหาที่ฟังได้	While-Listening มุ่งเน้นความเข้าใจด้วยการฝึกฟังผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การฟังแบบเลือกฟัง	While-Listening เป็นการทำกิจกรรมฝึกฟังที่มีเป้าหมายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจับประเด็นความหมายของสิ่งที่ฟัง จนกระทั่งมีข้อมูลเพียงพอในการตีความหมายของเนื้อหาที่ฟังได้	While-Listening มุ่งเน้นความเข้าใจด้วยการฝึกฟังผ่านกิจกรรมต่าง ๆ
Post-Listening ผู้สอนควรให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนทันที (Immediate feedback) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าตนเองฟังได้ถูกต้องมากน้อยเพียงใดและให้คำอธิบายเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิด	Follow-up เป็นขั้นหลังจากผู้เรียนมีความเข้าใจความหมายในเนื้อหาที่ฟังแล้วสะท้อนความคิดเห็นหรืออภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาหรือลักษณะของภาษาที่ฟัง	Post-Listening ขั้นตรวจสอบความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนและความสามารถในการกิจกรรมการฟังได้สำเร็จหรือไม่	Post-Listening เป็นการตอบโต้เพื่อแสดงความเข้าใจอาจรวมถึงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อที่ฟังด้วย	Post-Listening ขั้นตรวจสอบความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนและความสามารถในการกิจกรรมการฟังได้สำเร็จหรือไม่	Post-Listening เป็นการตอบโต้เพื่อแสดงความเข้าใจและสะท้อนความคิดเห็นหรืออภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาหรือลักษณะของภาษาที่ฟัง

จากตารางที่ 7 การสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ สามารถสรุปได้ดังนี้ คือ 1) Pre-listening เป็นกิจกรรมการแนะนำหัวข้อเรื่องก่อนการฟัง 2) While-Listening มุ่งเน้นความเข้าใจด้วยการฝึกฟังผ่านกิจกรรมต่าง ๆ 3) Post-Listening เป็นการตอบโต้เพื่อแสดงความเข้าใจและสะท้อนความคิดเห็นหรืออภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาหรือลักษณะของภาษาที่ฟัง

5.2 การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด

5.2.1 แนวคิดและความสำคัญของการพูด

Brown and Yule (1983) อธิบายความแตกต่างของการพูดตามหน้าที่ทางภาษาโดยมีองค์ประกอบการใช้หน้าที่ภาษาที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร (Transactional function) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นการแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิด และข้อมูลต่าง ๆ 2) การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Interactional function) เพื่อรักษาความสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่นด้วยการสื่อสารในหัวข้อที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และ 3) การแสดงความสามารถ (Performance) เป็นการพูดแบบในที่สาธารณะชนการพูดคนเดียว เช่น การพูดรายงาน การแสดงคำกล่าว และการประกาศ เป็นต้น

Celce – Murcia and Olsain (2000) ได้กล่าวถึง การพูด คือ พฤติกรรมมนุษย์ที่แสดงออกโดยการใช้ถ้อยคำน้ำเสียง การแสดงออกทางความคิด อารมณ์ และความปรารถนาผ่านการเลือกคำ น้ำเสียงและท่าทางอย่างระมัดระวัง เป็นทักษะที่ช่วยให้แต่ละบุคคลสามารถถ่ายทอดประสบการณ์และความเข้าใจของตนแก่ผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันก็โน้มน้าวใจให้เห็นตรงกับความต้องการและความปรารถนาของผู้พูดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ ผู้พูดต้องพิจารณาสำเนียงและคำศัพท์ที่เหมาะสมซึ่งปรับให้เหมาะสมกับเหตุการณ์เฉพาะหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการพูดทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม อำนวยความสะดวกในการสื่อสารที่มีความหมายระหว่างบุคคลในสภาพแวดล้อมทางสังคมต่าง ๆ โดยผู้เข้าร่วมแต่ละคนมีเป้าหมายในการถ่ายทอดมุมมองและความตั้งใจที่ไม่เหมือนกัน

Shumin (2002) ได้เสนอแนวคิดว่าการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทักษะทั้งการฟังและการพูด เนื่องจากมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด การพูดมีความสำคัญเนื่องจากเป็นทักษะการสื่อสารที่ใช้บ่อยที่สุดในชีวิตประจำวัน ซึ่งนอกเหนือจากการอ่านและการเขียน (Rivers, 1981) และที่สำคัญทำให้บุคคลสามารถเชื่อมต่อกับผู้อื่นได้ (Ur, 1996) อย่างไรก็ตาม การพูดถือเป็นทักษะที่ทำหายที่สุดในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

5.2.2 ขั้นตอนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด

เมื่อกล่าวถึงแนวทางและขั้นตอนการสอนทักษะการพูดนั้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และฝึกปฏิบัติได้โดยการมีปฏิสัมพันธ์สื่อสาร ดังนั้นผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันในชั้นเรียนและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้มีลักษณะเหมือนการสื่อสารในชีวิตจริง มีกิจกรรมการพูดเสมือนสถานการณ์หรือเหตุการณ์จริงและเป็นกิจกรรมสื่อสารอย่างมีความหมายเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาพูดสื่อสารให้ประสบความสำเร็จโดยอาศัยความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในชั้นเรียน กระบวนการฝึกปฏิบัติการพูดสามารถแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ก่อนการพูด

ระหว่างพูด และหลังการพูด ซึ่งนักวิชาการและนักการศึกษาที่เกี่ยวข้องนำเสนอแนวทางไว้พอสรุปได้ ดังนี้

Willis (1996) ได้เสนอวิธีการสอนเพื่อส่งเสริมการพูด ซึ่งมี 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นรับข้อมูล (Input stage) ชั้นฝึกซ้อม (Rehearsal stage) และชั้นแสดงความสามารถ (Performance stage) ซึ่งเหมาะสำหรับนักเรียนในการฝึกพูดเลียนแบบ เช่น การออกเสียง ไวยากรณ์ และคำศัพท์ ชั้นการฝึกซ้อมเป็นช่วงที่นักเรียนใช้รูปแบบการพูดในการสนทนาในกลุ่มย่อยเพื่อลดความเครียดและเพิ่มโอกาสสำหรับทุกคนในการฝึกฝน และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายในห้องเรียน ซึ่งรูปแบบการสอนนี้มีประโยชน์ต่อนักเรียนในการส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารและแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการสื่อสารในปัจจุบัน

Brown and Nation (1997) ได้เสนอรูปแบบการสอนที่จะช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่มีอยู่ 3 ขั้นตอน คือ 1) ชั้นการสอนรูปแบบภาษา (Form-focused instruction) เป็นชั้นที่ผู้สอนนำเสนอความรู้ทางภาษา ซึ่งมีองค์ประกอบด้านการออกเสียง คำศัพท์ กฎไวยากรณ์ และการใช้ภาษาพูดที่เหมาะสมกับบริบททางสังคม 2) ชั้นการสอนความหมาย (Meaning-focused instruction) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังและการพูดโดยนำความรู้ทางภาษาที่มีอยู่ทั้งด้านการออกเสียง คำศัพท์ รูปแบบและสำนวนการพูดไปใช้ในการสื่อความหมายอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ และ 3) ชั้นพัฒนาความคล่องแคล่ว (Opportunity to improve fluency) คือ ชั้นการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนฝึก ใช้ภาษาที่เรียนรู้อย่างอัตโนมัติไปใช้ในกิจกรรมการพูดสื่อสารสถานการณ์อื่น ๆ เพื่อให้เกิดความ คล่องแคล่วและเป็นความสามารถในการพูดโดยอัตโนมัติ ดังนั้น รูปแบบการสอนนี้จึงมีเป้าหมายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะความสามารถในการใช้ภาษาพูดได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วในการสื่อความหมาย

Florez (1999) ได้เสนอวิธีการสอนที่จะช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษประกอบด้วย 5 ชั้น คือ 1) ชั้นเตรียมการ (Preparation) โดยให้ผู้เรียนระดมสมองเกี่ยวกับหัวข้อการพูดหรือสร้างความสนใจเกี่ยวกับหัวข้อ โดยใช้รูปภาพ 2) ชั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นชั้นที่ผู้สอนนำเสนอประโยคหรือสำนวนในการพูด เช่น บันทึกภาพการสนทนา ใบงาน บันทึกเสียง เป็นต้น 3) ชั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ให้ผู้เรียนฝึกการพูดเป็นกลุ่มย่อย หรือฝึกเป็นคู่ โดยใช้ประโยคหรือสำนวนการพูดที่นำเสนอและนำมาสร้างประโยค ตามหัวข้อเหตุการณ์ สนทนาของกิจกรรมเรียนรู้ 4) ชั้นประเมินผล (Evaluation) โดยผู้เรียนเปรียบเทียบผลการพูดของตนเองในกิจกรรมสื่อสารกับประโยคการพูดที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้และ 5) ชั้นขยายผล (Extension) ผู้เรียนบันทึกผลการปฏิบัติสนทนาในสถานการณ์สื่อสารจริงเพื่อรายงานสิ่งที่พบและอภิปรายในชั้นเรียน รูปแบบการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษนี้ช่วยปรับปรุงความสามารถในการพูดของผู้เรียน เนื่องจากในขั้นเตรียมการโดยให้ผู้เรียนระดมสมองเกี่ยวกับหัวข้อช่วยให้ผู้เรียนมีข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ

หัวข้อเพื่อใช้เป็นเนื้อหาในการพูดในชั้นนำเสนอผู้สอนแสดงตัวอย่างประโยคหรือสำนวนพูดที่ดีเป็นการให้ข้อมูลที่เพียงพอสำหรับผู้เรียนในด้านการออกเสียง คำศัพท์และไวยากรณ์ และการให้ผู้เรียนฝึกพูดสื่อสารภายในกลุ่มเล็ก ๆ หรือจับคู่ช่วยลดความวิตกกังวลและเพิ่มเวลาในการพูดของแต่ละคนเมื่อเปรียบเทียบการใช้ภาษาที่แตกต่างกันในชั้นประเมินผลจะทำให้ผู้เรียนสังเกตเห็นรูปแบบของภาษาที่ถูกต้อง นอกจากนี้การบันทึกบทสนทนาจริงเป็นการขยายกิจกรรมพูดจากชั้นเรียนไปยังการใช้ภาษาในชีวิตจริง และนำสิ่งที่ผู้เรียนพบจากบันทึกสนทนาจริงมาแบ่งปันหรืออภิปรายในชั้นเรียนสามารถจูงใจให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการพูดให้ประสบผลสำเร็จอย่างกระตือรือร้น

Thornbury (2005) อธิบายแนวคิดการสอนพูดภาษาต่างประเทศว่าผู้เรียนภาษาจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นทางภาษา ได้แก่ ความสามารถในการออกเสียงชัดเจนและเป็นที่ยอมรับได้ ความรู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างประโยค คำศัพท์ที่ใช้บ่อย วลีหรือสำนวนภาษาที่ใช้ในหน้าที่ต่าง ๆ ในการสื่อสารชีวิตประจำวันและมีทักษะการนำความรู้ทางภาษาที่มีอยู่ไปใช้ได้อย่างมั่นใจและคล่องแคล่วในสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีการสื่อสารเกิดขึ้น โดย Thornbury เสนอแนวคิดวิธีการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาที่สอง ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 3 ขั้น ดังนี้ 1. ขั้นสร้างความตระหนัก (Awareness raising) มีเป้าหมายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับเรื่องที่พูดโดยผู้สอนมีกิจกรรมสร้างความสนใจและอยากมีส่วนร่วมของผู้เรียน กิจกรรมการสังเกตการใช้ภาษาหรือความแตกต่างในการใช้ภาษาของตนเองกับเจ้าของภาษาและช่วยผู้เรียนสร้างความเข้าใจจากการเรียนรู้กฎเกณฑ์การใช้ภาษาด้วยการยกตัวอย่างรูปแบบภาษาเพื่อถ่ายโอนนำไปใช้ 2. ขั้นฝึกฝนควบคุมทักษะ (Appropriation) ในขั้นนี้ประกอบด้วยกิจกรรมการฝึกพูดหลากหลาย โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถควบคุมทักษะการพูดของตนเอง นอกจากควบคุมการฝึกพูดแล้ว (Practiced control) ผู้เรียนต้องฝึกพูดต่อไปจนเกิดเป็นแนวปฏิบัติของตนเอง จนเกิดเป็นความสามารถในการกำกับควบคุมตนเอง (Self-regulation) หรือสามารถสร้างความรู้ขึ้นใหม่ในการพูด 3. ขั้นเรียนรู้โดยอิสระ (Autonomy) หลังจากผู้เรียนสามารถกำกับควบคุมทักษะการพูดของตนเองได้แล้วจึงมีความมั่นใจและแรงจูงใจในการกล้าเสี่ยงที่จะพูดในกิจกรรมชั้นเรียน ในขั้นนี้ผู้สอนให้ความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อยเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนนำความรู้จากการฝึกฝนการพูดไปใช้ได้โดยอิสระในสถานการณ์สื่อสารรูปแบบต่าง ๆ เช่น การพูดในสถานการณ์เร่งรีบ การพูดแบบไม่ได้วางแผนล่วงหน้า เป็นต้น ซึ่งการสอนพูดภาษาต่างประเทศตามแนวคิดนี้ มีเป้าหมายเพื่อช่วยผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดโดยกิจกรรมสร้างความตระหนักรู้ แรงจูงใจและเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนด้วยความรู้ทางภาษา ก่อน จากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนจนสามารถกำกับควบคุมการใช้ภาษาของตนเองจนเกิดความชำนาญและกลายเป็นความสามารถในการพูดอย่างอัตโนมัติในสถานการณ์สื่อความหมาย

Goh (2007) เป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งเน้นความถูกต้องในการพูดนอกเหนือจากความคล่องแคล่วในการพูดของผู้เรียน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนการสอน คือ 1) ขั้นก่อนพูด (Pre-speaking) เป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความรู้ทางภาษา เช่น คำศัพท์ ประโยค การออกเสียง และความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่พูด 2) ขั้นการเน้นความหมาย (Meaning oriented speaking) เป็นกิจกรรมเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วเป็นหลัก 3) ขั้นเน้นหลักภาษา (Language-focused speaking) ให้ผู้เรียนสร้างความตระหนักการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง และ 4) ขั้นฝึกเพิ่มเติม (Further practice) เป็นการให้ผู้เรียนฝึกกิจกรรมเดิมเพื่อพัฒนาทั้งความถูกต้องและความคล่องแคล่ว ซึ่งรูปแบบการสอนพูดของ Goh เป็นรูปแบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน เนื่องจากเริ่มต้นขั้นการสอนด้วยการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความรู้เบื้องต้นและภาษาที่ใช้ในการพูดเป็นการลดภาระการคิดและความวิตกกังวลให้น้อยลง ผู้เรียนมีเวลาพอในการวางแผนการพูดว่าควรพูดอะไรและพูดอย่างไร ต่อมาในกิจกรรมเน้นความหมายช่วยให้ผู้เรียนมุ่งแสดงแนวคิดในการพูดเป็นการพัฒนาความคล่องแคล่วในการพูด จากนั้นในขั้นเน้นหลักการใช้ภาษาเป็นกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนเพราะช่วยปรับปรุงความถูกต้องของการใช้ภาษาแล้วจึงให้ผู้เรียนฝึกอย่างค่อยเป็นค่อยไปในการพูดได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว โดยการให้ฝึกพูดในกิจกรรมเดิมซ้ำอีกครั้ง

Wang (2006) เป็นมุมมองการสอนพูดแบบกระบวนการซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นก่อนพูด (Pre-speaking) ในขั้นนี้ผู้สอนออกแบบกิจกรรมก่อนเรียน (Pre-task activities) เพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาพอเพียงในการวางแผนและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาก่อนการพูด ซึ่งมี 3 ลักษณะกิจกรรม คือ 1) กิจกรรมการวางแผน เป็นการเตรียมความพร้อมทั้งด้านความถูกต้องและความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาก่อนการพูดโดยให้ผู้เรียนวางแผนสิ่งที่จะพูดและควรพูดอย่างไร 2) กิจกรรมสนับสนุนก่อนการพูด ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์และข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่พูด ซึ่งมีความสำคัญในการลดความวิตกกังวลของผู้เรียน และ 3) ปัจจัยป้อนทางภาษาที่ใช้สื่อสารจริงเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและมีแรงจูงใจในชั้นเรียนภาษาที่มีความท้าทายด้านความสามารถการพูด เช่น บทสนทนาจากภาพยนตร์ การรายงานข่าวบันเทิง เป็นต้น ขั้นฝึกพูด (While-speaking) เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ความสนใจทั้งการใช้ภาษาที่ถูกต้องและความคล่องแคล่วในการพูดอย่างไรก็ตามผู้สอนควรมุ่งเน้นความคล่องแคล่วในการพูดก่อนในขั้นฝึกก่อนแล้วจึงมุ่งเน้นด้านความถูกต้องของการใช้ภาษาของผู้เรียน กิจกรรมสื่อสารที่ช่วยพัฒนาความคล่องแคล่วในการพูด เช่น กิจกรรมช่องว่างข้อมูล (Information gap) เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันโดยการพูดสื่อสาร กิจกรรมแก้ปัญหา (Problem solving) เป็นการกำหนดให้ผู้เรียนร่วมมือกันแก้ปัญหาโดยใช้ภาษาอังกฤษและการพูดเชิงสังคม (Social monologue) เป็นการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ นอกจากนี้ผู้สอนควรให้ผู้เรียนฝึกพูดเกี่ยวกับหัวข้อเดิมหลาย ๆ ครั้ง ทำให้การพูดมีความเร็ว

มากขึ้นและพูดอย่างลื่นไหลน้อยลงเนื่องจากผู้เรียนต้องจดจำคำศัพท์จำนวนมากและนำมาใช้โดยอัตโนมัติในการพูด ซึ่งมีความกดดันด้านเวลาและภาระด้านความจำการลดความตึงเครียดในบางส่วนของกิจกรรม ช่วยให้ผู้เรียนพูดได้คล่องมากขึ้น ขั้นหลังฝึกพูด (Post-speaking) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถพูดทั้งด้านรูปแบบและความหมายของภาษาเน้นกิจกรรมด้านความหมายของภาษาก่อน แล้วจึงเป็นกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาโดยใช้กิจกรรมสื่อสาร คือ 1) กิจกรรมเน้นหลักภาษา 2) กิจกรรมแก้ไขภาษาด้วยตนเอง และ 3) การให้ผลย้อนกลับและแก้ไขการใช้ภาษา

จากการศึกษาขั้นตอนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ผู้วิจัยได้สรุปและสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้ตามตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 การสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด

Willis (1996)	Brown & Nation (1997)	Florez (1999)	Thornbury (2005)	Goh (2007)	Wang (2006)	ผู้วิจัย
ขั้นรับข้อมูล (Input stage)	ขั้นการสอนรูปแบบภาษา (Form-focused instruction)	ขั้นเตรียมการ (Preparation)	ขั้นสร้างความตระหนัก (Awareness raising)	ขั้นก่อนพูด (Pre-speaking)	ขั้นก่อนพูด (Pre-speaking)	ขั้นก่อนพูด (Pre-speaking)
ขั้นฝึกซ้อม (Rehearsal stage)	ขั้นการสอนความหมาย (Meaning-focused instruction)	ขั้นนำเสนอ (Presentation)	ขั้นฝึกฝนควบคุมทักษะ (Appropriation)	ขั้นการเน้นความหมาย (Meaning oriented speaking)	ขั้นฝึกพูด (While-speaking)	ขั้นฝึกพูด (While-speaking)
ขั้นแสดงความสามารถ (Performance stage)	ขั้นพัฒนาความคล่องแคล่ว (Opportunity to improve fluency)	ขั้นฝึก (Practice)	ขั้นเรียนรู้โดยอิสระ (Autonomy)	ขั้นเน้นหลักภาษา (Language-focused speaking)	ขั้นหลังฝึกพูด (Post-speaking)	ขั้นหลังฝึกพูด (Post-speaking)

ตารางที่ 8 (ต่อ)

Willis (1996)	Brown & Nation (1997)	Florez (1999)	Thornbury (2005)	Goh (2007)	Wang (2006)	ผู้วิจัย
				ขั้นฝึกเพิ่มเติม (Further practice)	ขั้นขยายการฝึกพูด (Extension practice)	ขั้นฝึกเพิ่มเติม (Further practice)
		ขั้นประเมินผล (Evaluation)				ขั้นประเมินผล และขยายผล (Evaluation and Extension)
		ขั้นขยายผล (Extension)				

จากตารางที่ 8 การสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด สามารถสรุปขั้นตอนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ได้ดังนี้ คือ 1) ขั้นก่อนพูด (Pre-speaking) 2) ขั้นฝึกพูด (While-speaking) 3) ขั้นหลังฝึกพูด (Post-speaking) 4) ขั้นฝึกเพิ่มเติม (Further practice) 5) ขั้นประเมินผลและขยายผล (Evaluation and Extension)

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เนตรชนก โฉมทอง (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถของนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีและมีพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยการใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับมาก

สุธาสินี ทีชะบุตร (2561) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดก่อนและหลังการใช้กิจกรรมนิทานภาษาอังกฤษที่มีผลต่อความสามารถในการพูดของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาครประสิทธิ์ จังหวัดนครปฐม โดยได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ทั้งหมด 4 บทเรียน จำนวน 8 คาบ โดยใช้การสอนพูด 3 ขั้นตอน ได้แก่ ก่อนเล่าเรื่อง ระหว่างเล่าเรื่องและหลังเล่าเรื่อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูด

ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการดังกล่าว ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และนักเรียนมีความเห็นต่อการใช้กิจกรรมนิทานภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

จิมจิต สร้อยสมุทร (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยทำการทดลองกับนักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ พบว่า 1) ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี 2) พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการใช้รูปแบบการสอนสูงขึ้น 3) การใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนใช้การหลีกเลี่ยงการสนทนามากที่สุด รองลงมาคือการสื่อสารโดยไม่ใช้การพูดและการใช้ภาษาแม่

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะพูดภาษาอังกฤษนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวางแผนและออกแบบกิจกรรมการสอนให้มีความหลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เช่น การใช้วิธีการสอนบทบาทสมมติ การใช้สถานการณ์เป็นฐาน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยต่างประเทศ

Katchen (1994) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความเข้าใจการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวไต้หวัน 23 คน นักเรียนเข้าร่วมโปรแกรมภาษาอังกฤษในแต่ละสัปดาห์ จากนั้นจึงจัดบันทึกข้อความสั้น ๆ เกี่ยวกับความสามารถในการฟังของตนเองและข้อมูลที่ได้รับจากการฟัง การศึกษาพบว่านักเรียนสามารถอนุมานได้ด้วยตนเองว่าการฟังภาษาอังกฤษทุกสัปดาห์จะช่วยเพิ่มความเข้าใจในคำศัพท์และการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง

Chaursiya (2012) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูด ความมั่นใจและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของนักเรียนเกรด 10 ที่กำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียน Duraga Secondary School ประเทศเนปาล จำนวน 30 คน การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน (3 ครั้ง) และหลังเรียนพบว่าเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับระหว่างเรียนครั้งที่ 1 ความสามารถของการพูดพัฒนาขึ้น จากนั้นทำการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียนครั้งที่ 1 กับคะแนนระหว่างเรียนครั้งที่ 2 ความสามารถของการพูดก็พัฒนาขึ้น จากนั้นทำการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียนครั้งที่ 2 กับคะแนนระหว่างเรียนครั้งที่ 3 ความสามารถของการพูดก็ยังคงพัฒนาขึ้นอีกและในการเปรียบเทียบครั้งสุดท้ายคือการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียนครั้งที่ 3 กับคะแนนหลังเรียนทำให้เห็นว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนระหว่างเรียนครั้งที่ 3

เช่นกัน ซึ่งทำให้สรุปได้ว่ากิจกรรมบทบาทสมมติทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาของการใช้กิจกรรม

Imane (2017) ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ภาควิชาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัย Tlemcen กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน และอาจารย์ 2 คน พบว่า 1. นักเรียนเห็นคุณค่าของกิจกรรมการพูดในการพัฒนาความสามารถในการพูดและการสื่อสารของตนเอง 2. ใช้กลยุทธ์ในการสื่อสาร ซึ่งกลยุทธ์ที่ใช้บ่อยที่สุดคือการชี้แนะ การทำซ้ำ การร่วมมือและการหลีกเลี่ยง 3. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ

AL-Garni and Almuhammadi (2019) ศึกษาประสิทธิภาพของวิธีการสอนสื่อสารสำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยมีกลุ่มทดลองจำนวน 21 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 21 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้แนวทางการสื่อสาร 3 วิธี ได้แก่ การสัมภาษณ์ การแก้ปัญหา และการแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ทักษะการสื่อสาร คือ ความเข้าใจและความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในการฟังและพูดเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังพบว่าการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีปัจจัยหลายประการที่ช่วยส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะการสื่อสาร เช่น ปัจจัยจากการวางแผนทำกิจกรรมของครูผู้สอน สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมที่เลือก จำนวนผู้เรียน ขนาดห้องเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในห้องเรียน ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้มีกิจกรรมที่หลากหลายและมุ่งเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและสามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน รวมไปถึงครูผู้สอนควรมีการเตรียมการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งทั้งนี้เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะเลือกและวางแผนการสอนให้เหมาะสมกับวัยและสภาพของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะอย่างสูงสุด

6. ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

6.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง

Walz and Bleuer (1992) อธิบายไว้ว่าคุณสมบัติของความมั่นใจในตนเอง คือ ความมั่นใจในความสามารถในการคิดและการเผชิญหน้ากับอุปสรรคในชีวิต การเชื่อมั่นในสิทธิของตนที่จะมีความสุขและความรู้สึกที่ชีวิตของตนมีค่าตามที่ควรจะมี นอกจากนี้ยังสามารถแสดงความต้องการของตนเองและสัมผัสผลลัพธ์จากการพยายามของตนเองได้ด้วย อีกทั้ง Yoder and Proctor (1988) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเองว่าเป็นพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลที่เกิดจากแรงขับภายในตนเองและเป็นผลมาจากอารมณ์ภายในที่มีคุณค่าในตนเอง ซึ่งมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Cognitive Theory) ได้รับการพัฒนาโดย Albert Bandura (1967) นักจิตวิทยาชาวแคนาดา ซึ่งให้ความหมายว่า “การเรียนรู้” คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม แต่การเข้าใจความหมายของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเขาแตกต่างจากคนอื่น ๆ โดยเฉพาะการแสดงออก (Performance) ซึ่งจะถูกรับรู้ว่าการเรียนรู้เมื่อบุคคลแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ออกมา แต่ Bandura มุ่งเน้นการได้รับความรู้ใหม่โดยไม่จำเป็นต้องมีการแสดงออก ซึ่งยังถือว่าเป็นการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bandura มักเน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายในโดยไม่จำเป็นต้องแสดงออกมา ซึ่งจะสะท้อนถึงการเรียนรู้พื้นฐานของทฤษฎี นอกเหนือจากนี้ Bandura ยังมีความเชื่อว่าคนส่วนใหญ่ต้องผ่านการเรียนรู้โดยการสังเกตพฤติกรรมจากบุคคลอื่นอย่างสม่ำเสมอ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเน้นแนวคิดสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ แนวคิดของการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) แนวคิดของการกำกับตนเอง (Self-Regulation) และแนวคิดของการรับรู้ (Self - Efficacy)

2. ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุข (Happiness Learning) ส่วนประกอบที่สำคัญในประสบความสำเร็จในการเรียนส่วนหนึ่งมาจากความสุข ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาการศึกษาของไทยโดยการกำหนดให้ความสุขเป็นเป้าหมายสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งความหมายของการเรียนรู้อย่างมีความสุข คือ ความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้อย่างมีความสุขเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (behavior) ของผู้เรียน อันเนื่องมาจากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างเรียน ตามที่สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) มีแนวคิดหลักการที่ต้องการให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ต่าง ๆ อย่างมีความสุข โดยให้โรงเรียนเป็นแหล่งค้นพบสิ่งมหัศจรรย์ที่เด็กสามารถพบได้ด้วยตนเอง อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการ (2546) ระบุว่าควรกำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้กับเด็กเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคมและสติปัญญาอย่างสมดุลโดยจัดกิจกรรมที่หลากหลาย บูรณาการผ่านการเล่น และกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ตรงเน้นการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าให้เหมาะสมกับวัยซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และนำเสนอว่าคนที่มีคุณภาพหมายถึงคนที่มีความดี ความเก่ง

ความสุข คือ มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีค่านิยมที่สอดคล้องกับ ค่านิยมของคนไทย เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

6.2 ความหมายของความมั่นใจในตนเอง

Blair (1968) ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลที่ยอมรับสถานการณ์ใหม่ ๆ โดยไม่กลัวและไม่กลัวถูกล้มเหลวจะเป็นบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเอง และกล้าพอที่จะเผชิญหน้ากับสถานการณ์ใด ๆ โดยไม่กลัวและมั่นใจว่าสถานการณ์นั้นจะไม่ทำให้เขาได้รับความเดือดร้อนหรือไม่สบายใจ นักเขียน Blair ยังเชื่อมั่นในตนเองว่าสิ่งที่เขากระทำนั้นเป็นสิ่งที่ดีงาม

Yoder and Proctor (1988) ได้กล่าวไว้ว่าความมั่นใจหรือความเชื่อมั่นในตนเอง คือ พฤติกรรมที่แสดงออกมาจากแรงกระตุ้นภายในตนเอง ซึ่งเป็นการแสดงออกของอารมณ์ภายในที่สร้างขึ้นจากความรู้สึกที่มีค่าในตนเอง

จากการศึกษาความหมายของความมั่นใจในตนเอง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความมั่นใจในตนเอง เป็นลักษณะของการแสดงออกทางพฤติกรรมต่อสถานการณ์นั้น ๆ ที่กำลังเผชิญอยู่อย่างไม่กลัวและกล้าที่จะยอมรับต่อผลของเหตุการณ์นั้น ๆ

6.3 ลักษณะของความมั่นใจในตนเอง

ความมั่นใจหรือความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคลจะเกิดขึ้นได้จากประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมที่ตนเองได้รับทำให้ตนเองรู้สึกว่าเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น โดยมักจะแสดงออกจากพฤติกรรมการพูด

Branden (1983) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองไว้ดังนี้ 1) มีใบหน้า ท่าทาง วิธีการพูดและการเคลื่อนไหวที่แจ่มใส ร่าเริง มีชีวิตชีวา 2) สามารถพูดถึงความบกพร่องและความสำเร็จของตนเองอย่างตรงไปตรงมา 3) สามารถเป็นผู้ให้และผู้รับคำชม 4) เปิดใจรับคำตำหนิและไม่ทุกข์ร้อนเมื่อมีผู้กล่าวถึงความผิดพลาดต่าง ๆ 5) คำพูดหรือการเคลื่อนไหวมีลักษณะไม่วิตกกังวลและเป็นไปตามธรรมชาติ 6) มีความกลมกลืนเป็นอย่างดีระหว่างการพูดและการแสดงออก 7) มีทัศนคติที่เปิดเผย อยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีใหม่ ๆ 8) สามารถที่จะสนุกรสนานกับชีวิตได้ทั้งของตนเองและผู้อื่น 9) มีทัศนคติที่ยึดหยุ่นต่อสถานการณ์และสิ่งที่ทำทนาย 10) มีพฤติกรรมที่กล้าแสดงออกอย่างเปิดเผย 11) สามารถเป็นตัวของตัวเองได้

Walz and Bleuer (1992) กล่าวว่า ลักษณะของการมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีลักษณะดังนี้ 1) ความมั่นใจใน ความสามารถที่จะคิด 2) สามารถเผชิญหน้ากับสิ่งท้าทายในชีวิต 3) มั่นใจกับสิทธิที่จะมีความสุข 4) มีความรู้สึกว่าคุณค่าตนเองใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าตามที่เห็นสมควร 5) แสดงออกถึงความต้องการของตนเอง และ 6) มีความรู้สึกกับผลของความเพียรพยายามของตนเอง

Stringer and Cheloha (2003) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองไว้ดังนี้ 1. สงบและรู้สึกผ่อนคลาย (calm and relaxed) สามารถควบคุมสติตนเองได้แม้จะกำลัง

เผชิญกับความยุ่งยากและน่ากลัวอยู่ มักไม่ค่อยมีความเครียดปรากฏบนใบหน้า แม้เมื่อได้รับความกดดันสูงก็สามารถกลับคืนสู่ความสงบได้อย่างรวดเร็ว 2. ดูแลตนเองดี (well-natured) มีความเป็นอยู่ที่ดีในการดูแลตนเองและออกกำลังกาย ซึ่งรวมไปถึงการเลือกแบบการแต่งกาย และการไม่ละเลยสุขนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหาร การดื่มและการนอนหลับรวมทั้งยังดูแลร่างกายตนเองเป็นพิเศษเมื่อตกอยู่ภายใต้ความกดดันและความเจ็บป่วย 3. มีพลังและจุดมุ่งหมาย (energy and purposeful) มีชีวิตชีวาทั้งทางร่างกายและจิตใจ สนุกสนานกับการทำงานในหน้าที่อย่างกระตือรือร้น มีแรงจูงใจสูง มีความคิดสร้างสรรค์ในการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปในทางที่ดี 4. เปิดเผยและแสดงความรู้สึก (open and expressive) สามารถสื่อสารอย่างตรงไปตรงมาทั้งภาษาพูดและภาษากายซึ่งบ่งชี้ถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นทันทีและสามารถควบคุมหรือหยุดความรู้สึกที่เกิดขึ้นได้เมื่อต้องการ 5. คิดในทางที่ดีและมองโลกในแง่ดี (positive and optimistic) มักจะไม่ค่อยมีความวิตกกังวลเมื่อพบความผิดพลาดขณะกำลังเรียนรู้ประสบการณ์ที่ไม่คุ้นเคย สามารถลดความกดดันและกลับมาเผชิญปัญหาใหม่ด้วยความกระตือรือร้น และมองเห็นโอกาสในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในสิ่งที่ตนเองสนใจ 6. มีความเป็นตัวของตัวเอง (self-reliant) สามารถกระทำในสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างอิสระและเป็นตัวของตัวเอง พึ่งพาตนเองได้โดยไม่ต้องมีผู้อื่นคอยชี้แนะ 7. มีความสามารถในการเข้าสังคมและร่วมมือกับผู้อื่น (sociable and co-operative) สามารถเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่มและสามารถประนีประนอมเพื่อความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สามารถชื่นชมต่อความสำเร็จของผู้อื่นได้ รวมทั้งสามารถให้กำลังใจในการพัฒนาบุคคลอื่น และเป็นผู้หน้าที่สามารถแบ่งปันพลังอำนาจได้อย่างเหมาะสม 8. มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม (appropriate assertive) สามารถยืนยันความต้องการและสิทธิของตนเองได้ 9. มีการพัฒนาตนเอง (self-developing) สำรวจตรวจสอบตนเองอยู่เสมอ ยินดีรับรู้ข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดของตนเองอันจะทำให้สามารถพัฒนาพฤติกรรมให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้นได้

Willis and Daisley (1995) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเองไว้ ดังนี้ 1) เป็นคนเปิดเผยซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น 2) ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 3) แสดงความเข้าใจสภาพการณ์ของผู้อื่นได้ 4) แสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน 5) สามารถแก้ปัญหาความยุ่งยากได้ 6) สามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้ 7) มีความชัดเจนในจุดยืนของตนเอง 8) กล้าเผชิญหน้ากับปัญหาที่เกิดขึ้น 9) สามารถยืนยันในสิ่งที่ตนเองต้องการได้ 10) มีความเคารพต่อตนเองและผู้อื่น 11) เป็นผู้มีความเสมอภาคเท่าเทียมกับบุคคลอื่น 12) แสดงความรู้สึกของตนเองอย่างซื่อสัตย์และยืนยันในความเป็นตัวของตัวเอง

จากการศึกษาลักษณะของความมั่นใจในตนเอง ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ลักษณะของความมั่นใจในตนเองตามตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9 การสังเคราะห์ลักษณะของความมั่นใจในตนเอง

Branden (1983)	Walz (1992)	Stringer and Cheloha (2003)	Willis and Daisley (1995)	ผู้วิจัย
มีใบหน้า ท่าทาง วิธีการพูดและการเคลื่อนไหวที่แจ่มใส ร่าเริง มีชีวิตชีวา	มีความรู้สึกที่ตนเองใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าตามที่เห็นสมควร	สงบและรู้สึกผ่อนคลาย		มีท่าทางร่าเริงแจ่มใส มีชีวิตชีวาและไม่วิตกกังวล และมีบุคลิกที่ดี
คำพูดหรือการเคลื่อนไหวมีลักษณะไม่วิตกกังวลและเป็นไปตามธรรมชาติ				
สามารถที่จะสนุกสนานกับชีวิตได้ทั้งของตนเองและผู้อื่น	มั่นใจกับสิทธิที่จะมีความสุข	มีพลังและจุดมุ่งหมาย มีชีวิตชีวาทั้งทางร่างกายและจิตใจ		
สามารถพูดถึงความบกพร่องและความสำเร็จของตนเองอย่างตรงไปตรงมา	แสดงออกถึงความต้องการของตนเอง	มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม	แสดงความรู้สึกของตนเองอย่างซื่อสัตย์และยืนยันในความเป็นตัวของตัวเอง	กล้าแสดงออก เปิดเผยเป็นตัวของตัวเอง
มีพฤติกรรมที่กล้าแสดงออกอย่างเปิดเผย			สามารถยืนยันในสิ่งที่ตนเองต้องการได้	

ตารางที่ 9 (ต่อ)

Branden (1983)	Walz (1992)	Stringer and Cheloha (2003)	Willis and Daisley (1995)	ผู้วิจัย
สามารถเป็นตัวของตัวเองได้		มีความเป็นตัวของตัวเอง	มีความชัดเจนในจุดยืนของตนเอง เป็นคนเปิดเผยข้อสงสัยต่อตนเองและผู้อื่น	
สามารถเป็นผู้ให้และผู้รับคำชม		ยินดีรับรู้ข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดของตนเอง	ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
เปิดใจรับคำตำหนิและไม่ทุกข์ร้อนเมื่อมีผู้กล่าวถึงความผิดพลาดต่าง ๆ				
มีความกลมกลืนเป็นอย่างดีระหว่างการพูดและการแสดงออก				พูดและแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย
มีทัศนคติที่เปิดเผยอยาก رؤอยากเห็นเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีใหม่ ๆ	ความมั่นใจในความสามารถที่จะคิด	เปิดเผยและแสดงความรู้สึก	แสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน	
มีทัศนคติที่ยืดหยุ่นต่อสถานการณ์และสิ่งที่ทำหาย		คิดในทางที่ดีและมองโลกในแง่ดี	แสดงความเข้าใจสภาพการณ์ของผู้อื่นได้	มีความเข้าใจผู้อื่นและมองโลกในแง่ดี
	มีความรู้สึกกับผลของความเพียรพยายามของตนเอง			มีความรู้สึกกับผลของความเพียรพยายามของตนเอง
	สามารถเผชิญหน้ากับสิ่งท้าทายในชีวิต		กล้าเผชิญหน้ากับปัญหาที่เกิด	กล้าเผชิญหน้า
			สามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้ สามารถแก้ปัญหาความยุ่งยากได้	ตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

Branden (1983)	Walz (1992)	Stringer and Cheloha (2003)	Willis and Daisley (1995)	ผู้วิจัย
		ดูแลตนเองดี มีความเป็นอยู่ที่ดีในการดูแลตนเองและออกกำลังกาย ซึ่งรวมไปถึงการเลือกแบบการแต่งกาย		มีบุคลิกที่ดี
		มีความสามารถในการเข้าสังคมและร่วมมือกับผู้อื่น สามารถเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่มและสามารถประนีประนอมเพื่อความสัมพันธที่ดีต่อกัน	เป็นผู้มีความเสมอภาคเท่าเทียมกับบุคคลอื่น	สามารถเข้ากับสังคม เคารพและร่วมมือกับผู้อื่นได้ดี

จากตารางที่ 9 การสังเคราะห์ลักษณะของความมั่นใจในตนเอง ซึ่งจากตารางสามารถสรุปลักษณะของความมั่นใจในตนเองได้ทั้งหมด 10 ลักษณะ แต่เนื่องจากลักษณะของความมั่นใจจากการสังเคราะห์ในบางข้อสามารถนำมารวมประเด็นด้วยเข้ากันได้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการสังเคราะห์และจัดกลุ่มลักษณะของความมั่นใจในตนเองอีกครั้ง ทั้งนี้สามารถสรุปลักษณะของความมั่นใจในตนเองได้ทั้งหมด 6 ลักษณะ ดังนี้ 1. มีท่าทางร่าเริงแจ่มใส มีชีวิตชีวาไม่วิตกกังวล และมีบุคลิกที่ดี 2. กล้าแสดงออกเปิดเผย เป็นตัวของตัวเองและแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย 3. เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 4. มีความเข้าใจผู้อื่น สามารถเข้ากับสังคม เคารพและร่วมมือกับผู้อื่นและมองโลกในแง่ดี 5. มีความรู้สึกกับผลของความเพียรพยายามของตนเอง 6. กล้าเผชิญหน้าและตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

6.4 การวัดและประเมินผลความมั่นใจในตนเอง

ในการวัดผลและประเมินผลความมั่นใจในตนเองสามารถทำได้ทั้งการตั้งคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น ความรู้สึกและการปฏิบัติงานทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่แสดงถึงพฤติกรรมของการมีความมั่นใจในตนเอง จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้แนวทางในการการวัดและประเมินผลความมั่นใจในตนเอง โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ ดังนี้

คะแนน 3	หมายถึง	แสดงออกหรือมีลักษณะนั้นชัดเจนมาก
คะแนน 2	หมายถึง	แสดงออกหรือมีลักษณะนั้นปานกลาง
คะแนน 1	หมายถึง	แสดงออกหรือมีลักษณะนั้นน้อยหรือไม่แสดงลักษณะนั้นเลย

เกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ย โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์แบบต่อเนื่อง ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.50 – 3.00	หมายถึง	มีความมั่นใจ อยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความมั่นใจ อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	0.00 – 1.49	หมายถึง	มีความมั่นใจ อยู่ในระดับน้อย

6.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ปณิตา ทำมิภักดี (2558) ได้ศึกษาและพัฒนางานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1) ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมมีค่าเท่ากับ 78.00/79.83 และ 75.87/76.17 ตามลำดับ 2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ มีค่าเท่ากับ 0.72 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 72.18 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์และนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และ 3.37 ตามลำดับ และ 5) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ มีคะแนนผลการทดสอบหลังเรียนผ่านไป 2 สัปดาห์ และทดสอบซ้ำ พบว่า คะแนนเฉลี่ยลดลง 0.55 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 1.83 ส่วนนักเรียนเรียนตามคู่มือครูภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยลดลง 1.05 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 3.50 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ มีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนเรียนตามคู่มือครูภาษาอังกฤษ

สิรินาด ศรือนันต์ (2559) ได้ศึกษาและพัฒนางานวิจัยเรื่อง การใช้การเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังพูด ภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดหลังการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและนักเรียนมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

ผู้วิจัยสรุปข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่าการจัดกิจกรรมการสอนมีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งปัจจัยที่สำคัญ คือ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเฉพาะการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีหลากหลายเทคนิคที่สามารถช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

งานวิจัยต่างประเทศ

Benware (1989) ได้ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการสร้างความมั่นใจในการเรียนภาษา พบว่า การเรียนอย่างอิสระสามารถช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน เพราะผู้เรียนที่ถูกจัดให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ผ่อนคลายมีโอกาสใช้ภาษาได้อย่างอิสระจะมีความวิตกกังวลต่ำในทางตรงกันข้ามกลับมีความมั่นใจในการถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิดออกมาในคำพูดได้ทำให้เรียนรู้ได้เร็วและมีประสิทธิภาพ

Huang and Chang (1996) ได้ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความมั่นใจในตนเองที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ในระดับปริญญาตรี พบว่า ความมั่นใจในตนเองของผู้เรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่อย่างไรก็ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น เกิดขึ้นจากการยอมรับในความสามารถของตนเองและยังพบอีกว่าการให้การสนับสนุนของผู้สอนและงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำมีอิทธิพลต่อความมั่นใจในตนเองของผู้เรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความมั่นใจในตนเองมีผลต่อการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยทางด้านจิตใจที่มีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

7. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์ขั้นตอนทั้งหมดมาทำการสังเคราะห์อีกครั้งเพื่อให้ได้ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้วิจัย ตามตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 10 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัย	ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัย	ขั้นตอนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัย	ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัย	ผู้วิจัย
ขั้นการตั้งจุดประสงค์ (Setting Objective)	ขั้นเตรียมเข้าบทเรียน			ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in)
ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation)		Pre-listening เป็นกิจกรรมการแนะนำหัวข้อเรื่องก่อนการฟัง	ขั้นก่อนพูด (Pre-speaking)	ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)
ขั้นการฝึก (Practice)	ขั้นสอน	While-Listening มุ่งเน้นความเข้าใจด้วยการฝึกฟังผ่านกิจกรรมต่าง ๆ	ขั้นฝึกพูด (While-speaking)	ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice)
ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/ Free Practice)	ขั้นปฏิบัติงานกลุ่ม	Post-Listening เป็นการตอบโต้เพื่อแสดงความเข้าใจและสะท้อนความคิดเห็นหรืออภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาหรือลักษณะของภาษาที่ฟัง	ขั้นหลังฝึกพูด (Post-speaking)	ขั้นที่ 4 ขั้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)
	ขั้นตรวจสอบผลงาน		ขั้นฝึกเพิ่มเติม (Further practice)	ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation)

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ขั้นตอนการสอน ภาษาเพื่อการ สื่อสารที่ได้จากการ สังเคราะห์ข้อมูล ของผู้วิจัย	ขั้นตอนของการ เรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ได้จากการ สังเคราะห์ข้อมูล ของผู้วิจัย	ขั้นตอนการสอน ทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษการที่ ได้จากการ สังเคราะห์ข้อมูล ของผู้วิจัย	ขั้นตอนการสอน ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษการที่ ได้จากการ สังเคราะห์ข้อมูล ของผู้วิจัย	ผู้วิจัย
	ขั้นสรุปบทเรียนและ ประเมินผล		ขั้นประเมินผลและ ขยายผล (Evaluation and Extension)	

จากตารางที่ 10 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สรุปขั้นตอนได้ดังนี้ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 3) ขั้นฝึก (Practice) 4) ขั้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) 5) ขั้นประเมินผล (Evaluation) ซึ่งในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) โดยครูกำหนดวัตถุประสงค์ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังจะเรียนเรื่องอะไรและนำความรู้และทักษะมีอยู่เดิมมาสัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนก่อนเริ่มเรียนโดยการกระตุ้นและสร้างความสนใจของผู้เรียนให้มิต่อบทเรียนทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมและความกระตือรือร้นที่จะเรียน

2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะเสนอเนื้อหาภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและความหมายของบทเรียนอย่างละเอียดตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้สอนอาจใช้เทคนิควิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ กิจกรรมประกอบการสอนและสื่อการสอนมาประกอบในการอธิบายเนื้อหาให้แก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ มีการใช้คำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนเข้าสู่หัวข้อทางภาษา เช่น การซักถามข้อมูลและรูปแบบภาษาที่จะสอน เป็นต้น จากนั้นครูจะเป็นผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนสังเกตจากตัวอย่าง เน้นให้เห็นจุดสำคัญของรูปแบบประโยคเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของการใช้รูปแบบไวยากรณ์นั้น ๆ ได้ชัดเจนและถูกต้องยิ่งขึ้น

3) ขั้นฝึก (Practice) ขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอเนื้อหา โดยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (fluency) การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ขั้นนี้เป็นโอกาสที่ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน

ในการใช้ภาษา ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึกหัดทำระหว่างที่นักเรียนกำลังลองผิดลองถูกอยู่ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้

4) ชั้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นชั้นที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ฝึกมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดความสนุกสนาน ซึ่งในชั้นนี้จะเป็นชั้นที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ต่าง ๆ การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึกหัดหรือการนำเสนอผลงาน

5) ชั้นประเมินผล (Evaluation) ครูกำหนดแบบทดสอบท้ายกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตัวชี้วัด เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษางานวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา” ผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ด้วยการศึกษาวិธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) เสริมด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) เพื่อตอบคำถามการวิจัยให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตามประเด็นดังต่อไปนี้ 2.1) เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบฯ และ 2.2) เพื่อศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบฯ ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล จำนวน 6 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 240 คน ปีการศึกษา 2564 กลุ่มตัวอย่างที่ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล จำนวน 40 คน ปีการศึกษา 2564 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ 1) ทักษะการสื่อสาร และ 2) ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการดำเนินการ ปีการศึกษา 2564 โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องและสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีเพื่อเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ความต้องการและจำเป็นของผู้เรียน ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปใช้ในการออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้อังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในส่วนของวิธีดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยขั้นตอนการวิจัย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A)

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน วิธีการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน รูปแบบการสอน สื่อที่ใช้ในการสอน สภาพบรรยากาศในการสอน สภาพบรรยากาศในห้องเรียน พฤติกรรมในการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษา และวิเคราะห์เกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งได้วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและนักวิชาการด้านภาษาอังกฤษ รวมไปถึงการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน พฤติกรรม วิธีการเรียนรู้และความสามารถเบื้องต้น

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) การออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D & D)

พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ก่อนนำไปใช้จริง โดยการนำผลการศึกษาความจำเป็นของผู้เรียนในขั้นตอนที่ 1 มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ พัฒนาและวางแผนตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งจะต้องผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างการวิจัยจริง

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) การทดลองใช้ (Implement: I)

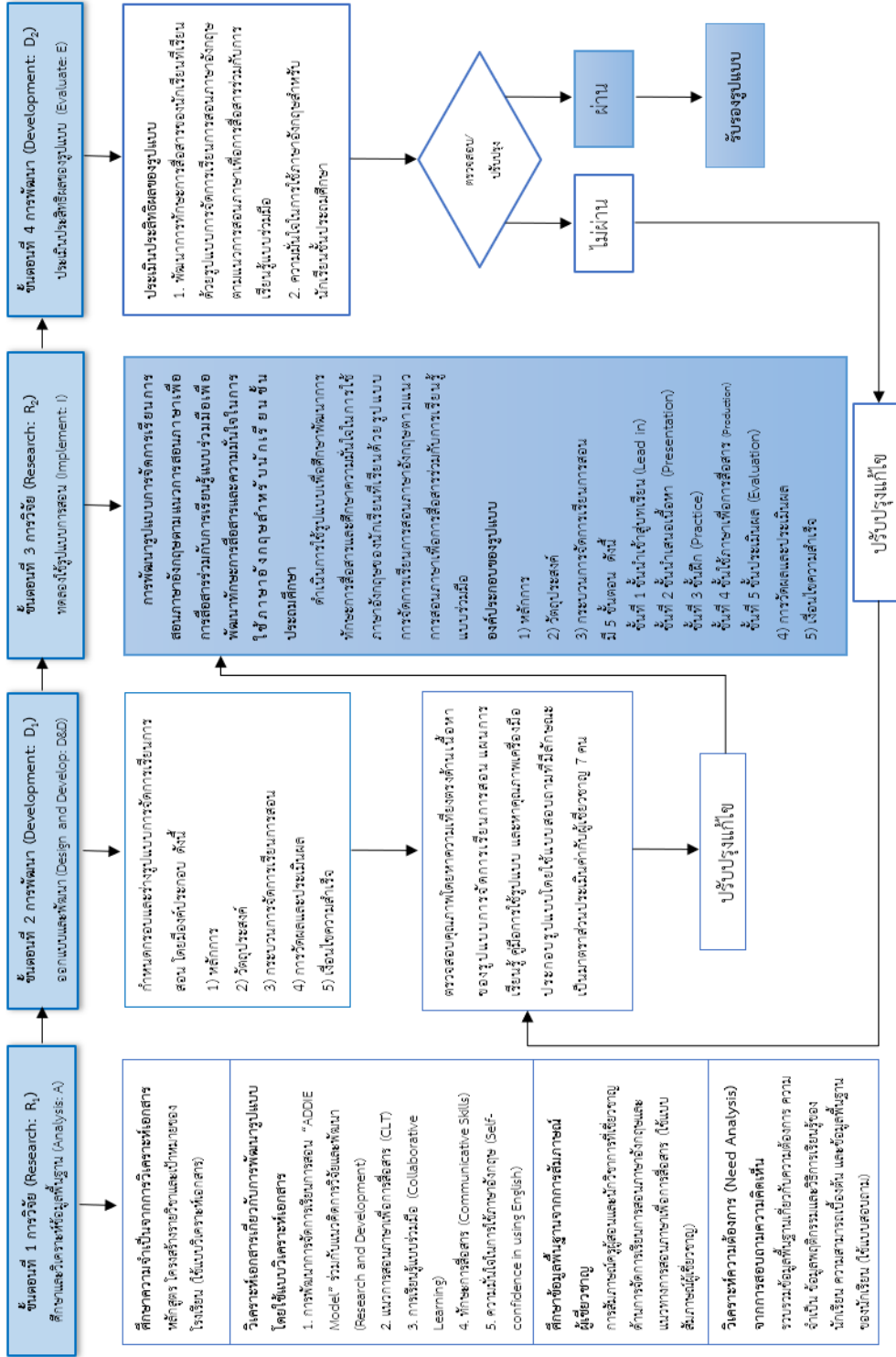
พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ผ่านการปรับปรุงและรับรองจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้เพื่อเก็บข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) ประเมินผล (Evaluation: E)

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยนำผลการดำเนินการทดลองใช้มาวิเคราะห์ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ

วิธีดำเนินการวิจัยและพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ทั้ง 4 ชั้นตอนข้างต้นนี้ ผู้วิจัยขอเสนอขั้นตอนและรายละเอียดของการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยแนวคิดทฤษฎี ขั้นตอน กระบวนการและองค์ประกอบที่ใช้ในการวิจัยดังรายละเอียดในรูปภาพที่ 2 กรอบดำเนินการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 2 กรอบดำเนินงานการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีรายละเอียดของขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A)

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์ความต้องการ และความจำเป็นของผู้เรียน (Learner's need analysis) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบ โดยมีวัตถุประสงค์ เครื่องมือ การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร
2. เพื่อวิเคราะห์ความต้องการ และความจำเป็นของผู้เรียน การพัฒนาทักษะการสื่อสาร และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

เครื่องมือในขั้นตอนที่ 1

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ
2. แบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) สำหรับสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน
3. แบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) สำหรับสัมภาษณ์นักวิชาการด้านภาษาอังกฤษจำนวน 2 คน
4. แบบสอบถาม เกี่ยวกับวิธีการและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ความสามารถเบื้องต้น และข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน โดยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert (Likert Five Rating Scales)

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือในขั้นตอนที่ 1

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ โดยมีกระบวนการสร้างและพัฒนา ดังนี้
 - 1.1 ศึกษาเอกสาร ตำราเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร
 - 1.2 สร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร โดยกำหนดประเด็นการวิเคราะห์เอกสาร

1.3 นำแบบวิเคราะห์เอกสารที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบวิเคราะห์เอกสารและนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.4 นำแบบวิเคราะห์เอกสารที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ประกอบด้วย นักการศึกษาด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน นักการศึกษาด้านหลักสูตรและรูปแบบการสอน จำนวน 3 คน และนักการศึกษาด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert (Likert Five Rating Scales) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวิเคราะห์เอกสาร

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 แสดงว่าข้อความใช้ได้ คือ มีความสอดคล้อง หากไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวให้ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวิเคราะห์เอกสารจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ทุกรายการมีค่าความสอดคล้องระหว่างรายการที่ใช้วิเคราะห์เอกสารกับรายละเอียดที่ศึกษาอยู่ในระดับมาก และมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ $M = 4.29 - 4.71$ และ $S.D. = 0.49 - 0.79$ ซึ่งแสดงว่าแบบวิเคราะห์เอกสารที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

1.5 การปรับปรุงแก้ไขแบบวิเคราะห์เอกสารตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้ ซึ่งจากผลการประเมินค่าความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะด้านการระบุข้อความให้ชัดเจนขึ้น โดยเสนอให้แก้ไขหัวข้อที่ 3 จากเดิม “ลักษณะ (งานวิจัย/หนังสือ)” เป็นคำว่า “ลักษณะ (งานวิจัย/หนังสือ/บทความวิชาการ/บทความวิจัย/วิทยานิพนธ์)” และเสนอให้แก้ไขหัวข้อที่ 4 จากเดิม “ปี” เป็นคำว่า “ปีที่ตีพิมพ์” ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อความที่ชัดเจนมากขึ้น

2. แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน เกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) โดยมีข้อความแบบปลายเปิด (Open-ended questions) ซึ่งสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน โดยมีกระบวนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.1 กำหนดรายละเอียดของข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง ระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์การสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

2.2 ร่างแบบสัมภาษณ์ โดยมีข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended questions) และประเด็นคำถามครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย จำนวน 5 ข้อ ซึ่งประเด็นคำถามที่ใช้สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษนั้น จะมีประเด็นที่แตกต่างจากการสัมภาษณ์นักวิชาการ คือ “ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของท่านมีอะไรบ้าง และเป็นอย่างไร” สาเหตุที่เพิ่มประเด็นคำถามนี้เนื่องจากครูผู้สอนจะสามารถอธิบายถึงปัญหาที่พบในห้องเรียนและสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ได้ หลังจากร่างแบบสัมภาษณ์แล้วจึงเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.3 ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสัมภาษณ์ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ประกอบด้วย นักการศึกษาด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน นักการศึกษาด้านหลักสูตรและรูปแบบการสอน จำนวน 3 คน และนักการศึกษาด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของประเด็นคำถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 แสดงว่าข้อความใช้ได้ คือ มีความสอดคล้อง หากไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวให้ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ทุกรายการมีค่าความสอดคล้องระหว่างรายการที่ใช้สัมภาษณ์ครูผู้สอนกับรายละเอียดที่ศึกษาอยู่ในระดับมาก และมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ $M = 4.29 - 4.71$ และ $S.D. = 0.49 - 0.76$ ซึ่งแสดงว่าแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

2.4 ปรับปรุง/แก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งจากผลการประเมินค่าความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะด้านการระบุข้อคำถามให้ชัดเจนขึ้น โดยเสนอให้แก้ไขหัวข้อที่ 2.1 จากเดิม “ท่านมีแนวคิดในการใช้ Collaborative Learning และ CLT ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างไร” เปลี่ยนเป็น “ท่านมีแนวคิดในการใช้ Collaborative Learning (การเรียนรู้แบบร่วมมือ) และ CLT: Communicative Language Teaching (การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร) ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างไร” ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่ชัดเจนมากขึ้น

3. แบบสัมภาษณ์นักวิชาการ เกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) โดยมีข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended questions) ซึ่งสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนา

ทักษะการสื่อและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักวิชาการจำนวน 2 คน โดยมีกระบวนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

3.1 กำหนดรายละเอียดของข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง ระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์การสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

3.2 ร่างแบบสัมภาษณ์ โดยมีข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended questions) และประเด็นคำถามครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย จำนวน 4 ข้อ ซึ่งในแบบสัมภาษณ์ นักวิชาการนี้จะตัดประเด็นในส่วนของปัญหาในการจัดการเรียนการสอนออกเนื่องจากเป็นประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์ครูผู้สอน หลังจากร่างแบบสัมภาษณ์แล้วจึงเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นปรับปรุงแก้ไข

3.3 ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสัมภาษณ์ในด้านการใช้ภาษาและความสอดคล้องของประเด็นคำถาม

3.4 ปรับปรุง/แก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ประกอบด้วย นักการศึกษาด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน นักการศึกษาด้านหลักสูตรและรูปแบบการสอน จำนวน 3 คน และนักการศึกษาด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อพิจารณาความสอดคล้อง ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 แสดงว่าข้อความใช้ได้ คือ มีความสอดคล้อง หากไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวให้ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์นักวิชาการจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ทุกรายการมีค่าความสอดคล้องระหว่างรายการที่ใช้สัมภาษณ์นักวิชาการกับรายละเอียดที่ศึกษาอยู่ในระดับมาก และมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ $M = 4.43 - 4.71$ และ $S.D. = 0.49 - 0.53$ ซึ่งแสดงว่าแบบสัมภาษณ์นักวิชาการที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

3.5 ปรับปรุง/แก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งจากผลการประเมินค่าความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะด้านการระบุข้อคำถามให้ชัดเจนขึ้น โดยเสนอให้แก้ไขหัวข้อที่ 3.1 จากเดิม “ท่านมีแนวคิดในการใช้ Collaborative Learning และ CLT ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างไร” เปลี่ยนเป็น “ท่านมีแนวคิดในการใช้ Collaborative Learning (การเรียนรู้แบบร่วมมือ) และ CLT: Communicative Language Teaching (การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร) ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างไร” ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่ชัดเจนมากขึ้น

4. แบบสอบถาม เกี่ยวกับวิธีการและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในปัจจุบัน และความต้องการของผู้เรียนในขั้นตอนการเรียนการสอน โดยมีกระบวนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

4.1 ร่างแบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในปัจจุบัน และความต้องการของนักเรียนในขั้นตอนการเรียนการสอน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการ ความจำเป็น และวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน จำนวน 3 ข้อ ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นปรับปรุงแก้ไข

4.2 ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) ในด้านการใช้ภาษาและความสอดคล้องของประเด็นคำถาม นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ประกอบด้วย นักการศึกษาด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน นักการศึกษาด้านหลักสูตรและรูปแบบการสอน จำนวน 3 คน และนักการศึกษาด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวิเคราะห์เอกสาร

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 แสดงว่าข้อความใช้ได้ คือ มีความสอดคล้อง หากไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวให้ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่าทุกรายการมีค่าความสอดคล้องระหว่างรายการที่ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกับรายละเอียดที่ศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ $M = 3.86 - 4.00$ และ $S.D. = 0.49 - 0.90$ ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

4.3 ปรับปรุง/แก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งจากผลการประเมินค่าความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะด้านรายละเอียดของข้อคำถามให้ชัดเจนขึ้น โดยเสนอให้เพิ่มเติมรายละเอียดในข้อที่ 1 จากเดิม “นักเรียนคิดว่าการทำกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีขั้นตอนและกิจกรรมอะไรบ้าง และอย่างไร” เปลี่ยนเป็น “นักเรียนคิดว่าการทำกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารควรมีขั้นตอนและกิจกรรมอะไรบ้าง และอย่างไร” ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่ชัดเจนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล จำนวน 3 คน สัมภาษณ์นักวิชาการด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน
2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยจัดเตรียมแบบสอบถาม จากนั้นดำเนินการสอบถามนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 240 คน ด้วยแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับนักเรียนที่ละห้อง เนื่องจากเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องอ่านข้อคำถามและอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนเข้าใจก่อนที่จะตอบแบบสอบถาม เมื่อนักเรียนตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยรวบรวมและเก็บแบบสอบถามทันที

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ มีการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) ดังนี้

ระดับคะแนน 5	หมายถึง	มีความสอดคล้องกันมากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง	มีความสอดคล้องกันมาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อยที่สุด

ในการหาค่าคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวิเคราะห์เอกสารจะพิจารณาจากเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีความสอดคล้องกันมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องกันมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 แสดงว่าข้อความใช้ได้ มีความสอดคล้อง หากไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

2. แบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ มีการเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญและเกณฑ์ในการแปลความหมายของช่วงคะแนนเฉลี่ยเช่นเดียวกับการวิเคราะห์เอกสาร

3. แบบสอบถาม เกี่ยวกับวิธีการและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในปัจจุบัน และความต้องการของนักเรียนในขั้นตอนการเรียนการสอน มีการเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญและเกณฑ์ในการแปลความหมายของช่วงคะแนนเฉลี่ยเช่นเดียวกับการวิเคราะห์เอกสาร

จากขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอขั้นตอนไว้ในรูปภาพที่ 3

ภาพที่ 3 การวิจัย (Research: R₁) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A)

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) ออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D&D)

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ และพัฒนาเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ ได้แก่ คู่มือการนำรูปแบบไปใช้ และแผนการเรียนรู้
2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารและแบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

เครื่องมือในขั้นตอนที่ 2

1. รูปแบบที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ทำให้ได้รายละเอียด 3 หัวข้อ คือ ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ และองค์ประกอบของรูปแบบ
2. คู่มือการใช้รูปแบบ โดยการสังเคราะห์องค์ประกอบของคู่มือ
3. แผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง On holiday เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
4. แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร
5. แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในขั้นตอนที่ 2

1. รูปแบบและคู่มือที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ทำให้ได้รายละเอียด 3 หัวข้อ คือ ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ และองค์ประกอบของรูปแบบ โดยมีกระบวนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดที่ได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 เพื่อนำมา กำหนดกรอบแนวคิดรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

1.2 พัฒนารูปแบบโดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ทำให้ได้รายละเอียด 3 หัวข้อ คือ ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ และองค์ประกอบของรูปแบบ

1.3 พัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบโดยการสังเคราะห์องค์ประกอบของคู่มือ

1.4 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

1.5 ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ รวมทั้งหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของรูปแบบ

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 แสดงว่าข้อความใช้ได้ คือ มีความสอดคล้อง หากไม่เป็นไปตาม เกณฑ์ดังกล่าวให้ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ (มาเรียน นิลพันธุ์, 2555) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคู่มือการใช้รูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ทุกรายการมีค่าความ สอดคล้องระหว่างรายการของคู่มือการใช้รูปแบบกับรายละเอียดที่ศึกษาอยู่ในระดับมาก และมาก ที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ $M = 4.43 - 4.71$ และ $S.D. = 0.49 - 0.53$ ซึ่งแสดงว่าคู่มือการใช้รูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

1.6 ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวม ข้อมูล ซึ่งจากผลการประเมินค่าความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะในส่วนของการ ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ 1. กระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้เชี่ยวชาญให้ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกิจกรรมการบูรณาการการเรียนรู้แบบร่วมมือให้ชัดเจน 2. เงื่อนไขความสำเร็จ ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยให้ระบุพฤติกรรมที่ต้องการให้นักเรียนแสดงออกอย่างชัดเจน เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย จากเงื่อนไขความสำเร็จในข้อ 3 เดิม “นักเรียนกล้าพูด และกล้าแสดงออกทั้งกับเพื่อนและครู” เปลี่ยนเป็น “นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อน และครู” ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในห้องเรียนให้มากที่สุด

2. แผนการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง On holiday เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2.1 วิเคราะห์โครงสร้างรายวิชา คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ จากหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนพระ ตำนันกสวนกุหลาบ มหามงคล

2.2 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

2.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน แผนการเรียนรู้ละ 3 ชั่วโมง

2.4 ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน เพื่อ พิจารณาความสอดคล้อง

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 แสดงว่าข้อความใช้ได้ คือ มีความสอดคล้อง หากไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวให้ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ทุกรายการมีค่าความสอดคล้องระหว่างรายการของแผนการจัดการเรียนรู้กับรายละเอียดที่ศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 11 ผลการหาค่าคุณภาพของแผนการเรียนรู้ที่ 1-6

แผนการเรียนรู้ที่	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
1	4.27	0.62	สอดคล้องมาก
2	4.25	0.64	สอดคล้องมาก
3	4.27	0.62	สอดคล้องมาก
4	4.27	0.62	สอดคล้องมาก
5	4.41	0.63	สอดคล้องมาก
6	4.30	0.58	สอดคล้องมาก

จากตารางที่ 11 ผลการหาค่าคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 โดยมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.25 - 4.41 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 0.58 - 0.64 ซึ่งแสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

2.5 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งจากผลการประเมินค่าความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะในส่วนของกระบวนการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ 1. กิจกรรมทักษะการฟังให้เพิ่มบทพูด (Script) ในแผนการจัดการเรียนรู้ 2. เพิ่มสื่อการสอนที่มีความหลากหลาย 3. เพิ่มกิจกรรม Role Play และ 4. การวัดและประเมินผลควรปรับให้มีความคล้ายคลึงกันทุกแผน ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้กิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องและเหมาะสมกับกับผู้เรียน

3. แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร

3.1 ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารของ Littlewood (1984), Larsen-Freeman (2002), Richards (2006) และศึกษาแนวทางในการสร้างแบบประเมินทักษะการสื่อสาร

3.2 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of test specification) ให้ครอบคลุมสาระสำคัญ เนื้อหา วัตถุประสงค์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 การกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of test specification)

แบบทดสอบ ที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	รูปแบบ ข้อสอบ	ทักษะ	ระดับ ความเข้าใจ (Bloom's Revised Taxonomy 2001)	เกณฑ์ การ ประเมิน	จำนวน(ข้อ)
1	พูดโต้ตอบในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล	การพูด	ปรนัย	การ สื่อสาร	เข้าใจ (Understanding)	0-1	10
	ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟัง	การฟัง				0-1	10
2	พูดแสดงความต้องการ ขอ ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความ ช่วยเหลือในสถานการณ์ ง่าย ๆ	การพูด	ปรนัย	การ สื่อสาร	เข้าใจ (Understanding)	0-1	10
	บอกใจความสำคัญและตอบ คำถามจากการฟังบท สนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า	การฟัง				0-1	10
3	พูดเพื่อขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	การพูด	ปรนัย	การ สื่อสาร	เข้าใจ (Understanding)	0-1	10
	บอกใจความสำคัญและตอบ คำถามจากการฟังบท สนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า	การฟัง				0-1	10

ตารางที่ 12 (ต่อ)

แบบทดสอบ ที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	รูปแบบ ข้อสอบ	ทักษะ	ระดับ ความเข้าใจ (Bloom's Revised Taxonomy 2001)	เกณฑ์ การ ประเมิน	จำนวน(ข้อ)
4	พุดแสดงความรู้สึกรู้สึกของ ตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ	การพุด	ปรินัย	การ สื่อสาร	เข้าใจ (Understanding)	0-1	10
	บอกใจความสำคัญและตอบ คำถามจากการฟังบท สนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า	การฟัง				0-1	10
5	พุดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ ตัว	การพุด	ปรินัย	การ สื่อสาร	เข้าใจ (Understanding)	0-1	10
	บอกใจความสำคัญและตอบ คำถามจากการฟังบท สนทนา นิทานง่าย ๆ และ เรื่องเล่า	การฟัง				0-1	10
6	พุดแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	การพุด	ปรินัย	การ สื่อสาร	เข้าใจ (Understanding)	0-1	10
	ใช้ภาษาสื่อสารใน สถานการณ์ต่าง ๆ	การฟัง				0-1	10
รวม							120

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร ประกอบไปด้วย 1) แบบทดสอบวัดทักษะการพุด มีลักษณะเป็นแบบปรินัย 4 ตัวเลือก ซึ่งจะเป็ข้อสอบบทสนทนาให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด และ2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเติมคำ (Gap filling) โดยครูผู้สอนจะเปิดคลิปเสียงให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนเลือกคำมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

3.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบประเมินเชิงทฤษฎี แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารที่แก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คนเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยแบบประเมินความสอดคล้องที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 แสดงว่าข้อความใช้ได้ คือ มีความสอดคล้อง หากไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวให้ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ทุกรายการมีค่าความสอดคล้องระหว่างรายการที่ใช้ทดสอบวัดทักษะการสื่อสารกับรายละเอียดที่ศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน $M = 4.57$ และ $S.D. = 0.53$ ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

3.6 หากคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร โดยนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน เพื่อวิเคราะห์แบบทดสอบรายข้อและตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบทักษะการสื่อสารรายข้อในด้านความยากง่าย มีค่า 0.23 – 0.78 ด้านอำนาจจำแนก มีค่า 0.20 – 0.45 และวิเคราะห์หาคุณภาพด้านความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.78 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารมีคุณภาพทั้งด้านความยากง่าย (Difficulty) อำนาจจำแนก (Discrimination) และความเชื่อมั่น (Reliability) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

3.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารแทรกในแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนประกอบไปด้วย 1) แบบทดสอบวัดทักษะการพูด มีลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวนแผนละ 10 ข้อ และ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเติมคำ (Gap filling) จำนวนแผนละ 10 ข้อ รวมแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร แผนการจัดการเรียนรู้ละ 20 ข้อ

4. แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

4.1 ร่างแบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษตามนิยามที่ได้จากการสังเคราะห์ โดยมีลักษณะของความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ 6 ข้อ ได้แก่ 1) มีท่าทางร่าเริงแจ่มใส มีชีวิตชีวาไม่วิตกกังวล และมีบุคลิกที่ดี 2) กล้าแสดงออก เปิดเผย เป็นตัวของตัวเองและแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย 3) เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 4) มีความเข้าใจผู้อื่น สามารถเข้ากับสังคม เคารพและร่วมมือกับผู้อื่นและมองโลกในแง่ดี 5) มีความรู้สึกกับผลของความเพียรพยายามของตนเอง 6) กล้าเผชิญหน้าและตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ

4.2 นำแบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

4.3 นำแบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษที่แก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คนเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 แสดงว่าข้อความใช้ได้ คือ มีความสอดคล้อง หากไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวให้ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษจากผู้เชี่ยวชาญพบว่า ทุกรายการมีค่าความสอดคล้องระหว่างรายการที่ใช้ประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษกับรายละเอียดที่ศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน $M = 4.71$ และ $S.D. = 0.49$ ซึ่งแสดงว่าแบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

4.4 นำแบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Tryout) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในภาษาและการสื่อความหมายของข้อคำถาม นำผลมาวิเคราะห์หาคุณภาพด้านความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.80 ซึ่งแสดงว่า แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมีคุณภาพด้านความเชื่อมั่น (Reliability) สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญล่วงหน้าเพื่อกำหนดนัดวันและเวลาในการนำส่งเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2. คู่มือการใช้รูปแบบ

3. แผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ

4. แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร

5. แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ โดยเป็นการประเมินความสอดคล้องเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales) เพื่อสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องของรูปแบบ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็น ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก
คะแนน 3	หมายถึง	มีความสอดคล้องอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	มีความสอดคล้องอยู่ในระดับน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	มีความสอดคล้องอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละระดับความคิดเห็น ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยแบบต่อเนื่อง ตามแนวของ Best (1981) ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องอยู่ในระดับน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องของรูปแบบ ต้องมีความสอดคล้องที่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับมาก (3.50) ขึ้นไป

2. แผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง On holiday เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีการเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญและเกณฑ์ในการแปลความหมายของช่วงคะแนนเฉลี่ยเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ข้อมูลของรูปแบบ

3. แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร มีการเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป	หมายถึง	ทักษะการสื่อสารอยู่ในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ยของคะแนนร้อยละ 70 - 79	หมายถึง	ทักษะการสื่อสารอยู่ในระดับดี
ค่าเฉลี่ยของคะแนนร้อยละ 60 - 69	หมายถึง	ทักษะการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยของคะแนนร้อยละ 50 - 59	หมายถึง	ทักษะการสื่อสารอยู่ในระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ยของคะแนนร้อยละ 40 - 49	หมายถึง	ทักษะการสื่อสารอยู่ในระดับ

ควรปรับปรุง

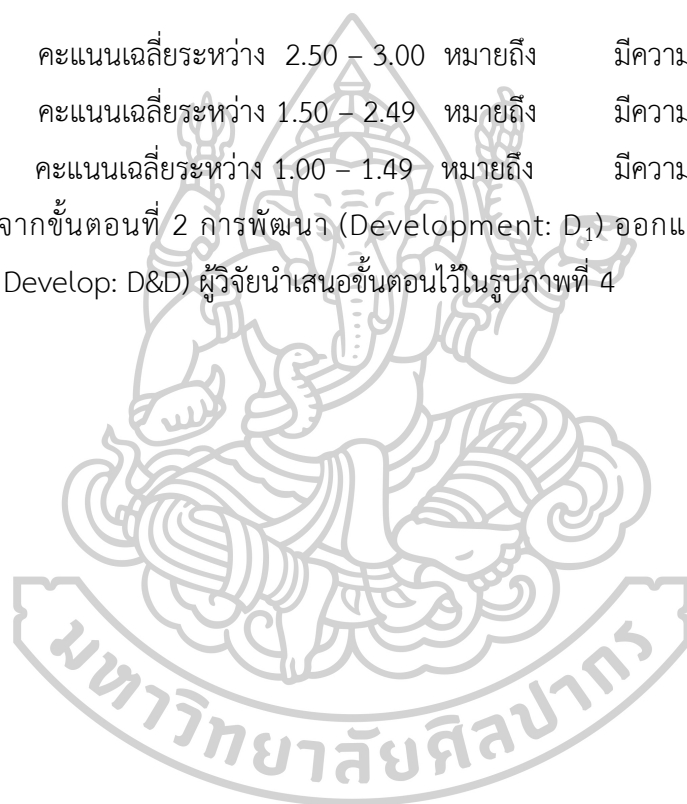
4. แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ มีการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) จากคะแนนในแบบประเมินจำนวน 6 ข้อ โดยมีค่าคะแนนข้อละ 3 คะแนน ดังนี้

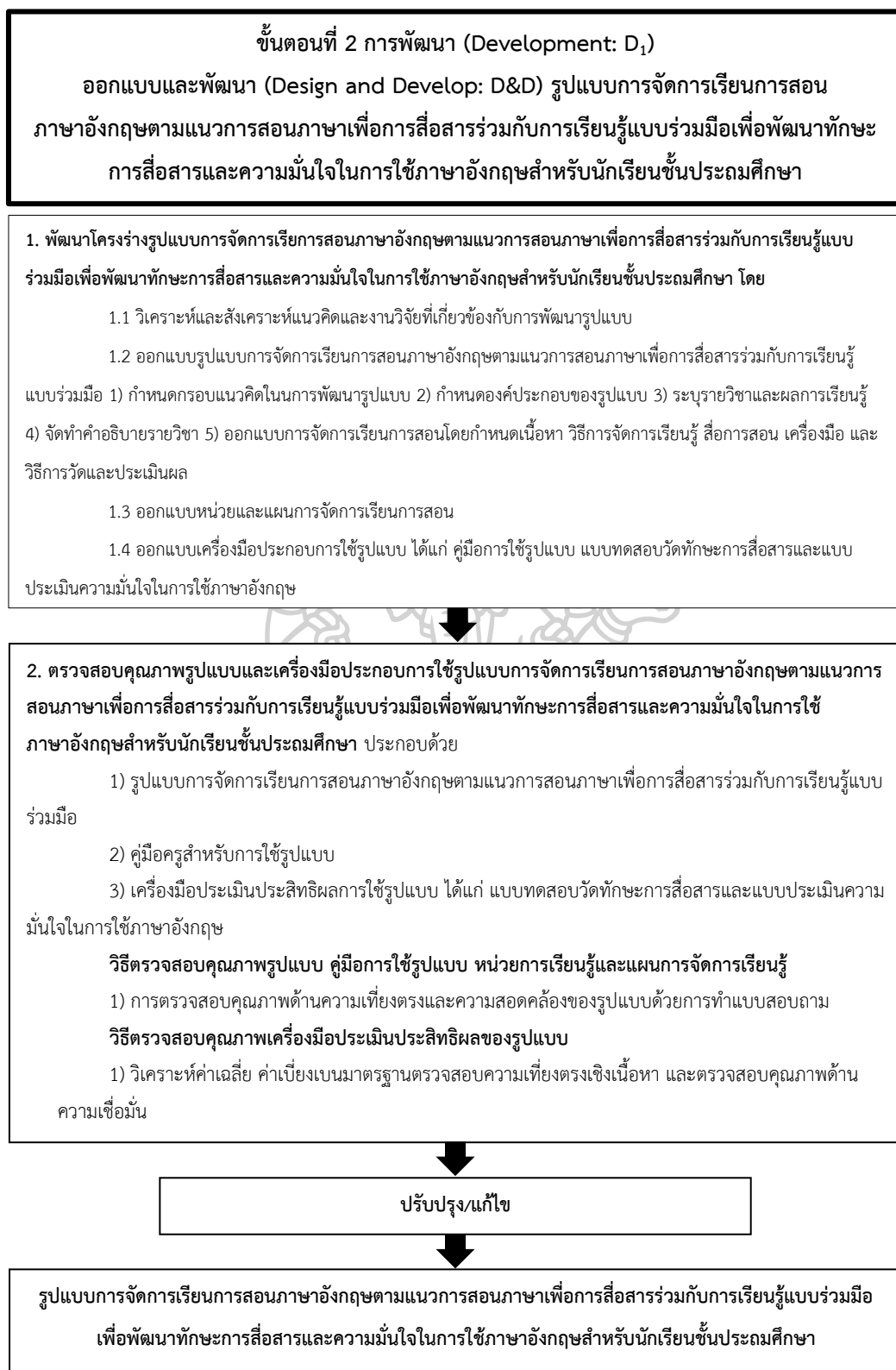
คะแนน 3	หมายถึง	แสดงออกหรือมีลักษณะนั้นมาก
คะแนน 2	หมายถึง	แสดงออกหรือมีลักษณะนั้นปานกลาง
คะแนน 1	หมายถึง	แสดงออกหรือมีลักษณะนั้นน้อย

เกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ย โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์แบบต่อเนื่อง ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.00	หมายถึง	มีความมั่นใจมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความมั่นใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความมั่นใจน้อย

จากขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) ออกแบบและพัฒนารูปแบบ (Design and Develop: D&D) ผู้วิจัยนำเสนอขั้นตอนไว้ในรูปภาพที่ 4

ภาพที่ 4 การพัฒนา (Development: D₁) ออกแบบและพัฒนา (Design and Develop: D&D)

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Implementation: I) ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

การทดลองใช้รูปแบบ ซึ่งเป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาตามลำดับของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ไปทดลองใช้ในสภาพจริง เป็นการศึกษาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้งนี้มีวัตถุประสงค์ แหล่งข้อมูล ตัวแปรที่ศึกษา วิธีดำเนินการ เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 3 ดังนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้

เครื่องมือในขั้นตอนที่ 3

1. รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ ดังนี้
 - 1.1 คู่มือการใช้รูปแบบ
 - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้
 - 1.3 แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร
 - 1.4 แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

การรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนที่ 3

ผู้วิจัยเตรียมทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สร้างขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้ 1. การเตรียมการก่อนการทดลองใช้รูปแบบ 2. การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบ 3. การประเมินผลการทดลอง

ขั้นที่ 1 การเตรียมการก่อนการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยผู้วิจัยเตรียมการทดลองใช้รูปแบบ

1. การกำหนดประชากร

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา 6 ของโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล ปีการศึกษา 2564 จำนวน 6 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 240 คน

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา 6/3 ของโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 40 คน

กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม

3. การชี้แจงข้อปฏิบัติในการเรียนการสอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

- ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ
- ครูชี้แจงลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- ครูชี้แจงเกณฑ์การวัดและประเมินผล
- ครูสนับสนุนและให้คำแนะนำผู้เรียนในการทำกิจกรรม

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยจัดการเรียนการสอนทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง โดยมีการศึกษาตามรายละเอียด ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.2 เพื่อศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบ

2. แบบแผนการทดลอง

การพัฒนาแบบ โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียว โดยใช้กลุ่มเดียว ทดสอบหลังเรียนแบบอนุกรมช่วงเวลา (time-series design)

แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบหลังเรียนแบบอนุกรมช่วงเวลา (time-series design)

X	T ₁	X	T ₂	X	T ₃	X	T ₄	X	T ₅	X	T ₆
---	----------------	---	----------------	---	----------------	---	----------------	---	----------------	---	----------------

X คือ การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

T₁-T₅ คือ การศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบครั้งที่ 1-5

T₆ คือ การศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารหลังเรียนด้วย
รูปแบบครั้งที่ 6 และการศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยประเมินตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 13 แบบแผนการทดลอง

วัตถุประสงค์	การทดลอง	ระหว่างเรียน	หลังเรียน	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนหลังใช้รูปแบบ	ทดสอบหลังเรียนแบบอนุกรมช่วงเวลา (time-series design)	ทดสอบทักษะการสื่อสารของนักเรียน	ทดสอบวัดทักษะการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนจบแต่ละแผนจัดการเรียนรู้	แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร	One-way repeated measure ANOVA
เพื่อศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบ	One-shot case study design		ศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ	แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ	การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยใช้เนื้อหาจากหนังสือเรียน Smile Book 6

3.2 ทำการทดลองเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยเริ่มจากการชี้แจงและทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนการสอน วิธีการวัดและประเมินผล บทบาทผู้สอนและบทบาทผู้เรียน ตามรายละเอียดในคู่มือการใช้รูปแบบ มีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

3.2.1 ก่อนการใช้รูปแบบ ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดและทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนการสอน วิธีการวัดและประเมินผล บทบาทผู้สอนและบทบาทผู้เรียน

3.2.2 ระหว่างการใช้รูปแบบ ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารกับเพื่อนในห้องเรียนมากที่สุดโดยดำเนินการสอนทั้งหมด 6 แผนเป็นเวลา 18 ชั่วโมง เมื่อครูผู้สอนดำเนินการสอนเสร็จสิ้นใน

แต่ละแผนการสอนจะมีการทดสอบวัดทักษะการสื่อสารของผู้เรียนท้ายแผนการสอนทุกครั้ง เพื่อตรวจสอบพัฒนาการด้านทักษะการสื่อสารของผู้เรียน

3.2.3 หลังการใช้รูปแบบ ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบวัดทักษะการสื่อสารของนักเรียนครบทั้ง 6 แผน และประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (Rating Scales)

3.3 กระบวนการจัดการเรียนการสอน

3.3.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) โดยครูกำหนดวัตถุประสงค์ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังจะเรียนเรื่องอะไรและนำความรู้และทักษะที่มีอยู่เดิมมาสัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนก่อนเริ่มเรียนโดยการกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียนให้มีต่อบทเรียนทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมและความกระตือรือร้นที่จะเรียน

3.3.2 ชี้นำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะเสนอเนื้อหาภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและความหมายของบทเรียนอย่างละเอียดตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้สอนอาจใช้เทคนิควิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ กิจกรรมประกอบการสอนและสื่อการสอนมาประกอบในการอธิบายเนื้อหาให้แก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ มีการใช้คำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนเข้าสู่หัวข้อทางภาษา เช่น การซักถามข้อมูลและรูปแบบภาษาที่จะสอน เป็นต้น จากนั้นครูจะเป็นผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนสังเกตจากตัวอย่าง เน้นให้เห็นจุดสำคัญของรูปแบบประโยคเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของการใช้รูปแบบไวยากรณ์นั้น ๆ ได้ชัดเจนและถูกต้องยิ่งขึ้น

3.3.3 ชี้นฝึก (Practice) ขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอเนื้อหาโดยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (fluency) การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ขั้นนี้เป็นโอกาสที่ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในการใช้ภาษา ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึกหากทำระหว่างที่นักเรียนกำลังลองผิดลองถูกอยู่ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้

3.3.4 ชี้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ฝึกมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดความสนุกสนาน ซึ่งในขั้นนี้จะเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ต่าง ๆ การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึกหัด หรือการนำเสนอผลงาน

3.3.5 ชั้นประเมินผล (Evaluation) ครูกำหนดแบบทดสอบท้ายกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตัวชี้วัด เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้รูปแบบ

ขั้นที่ 3 การประเมินผลการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในประเด็นทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานทางสถิติสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

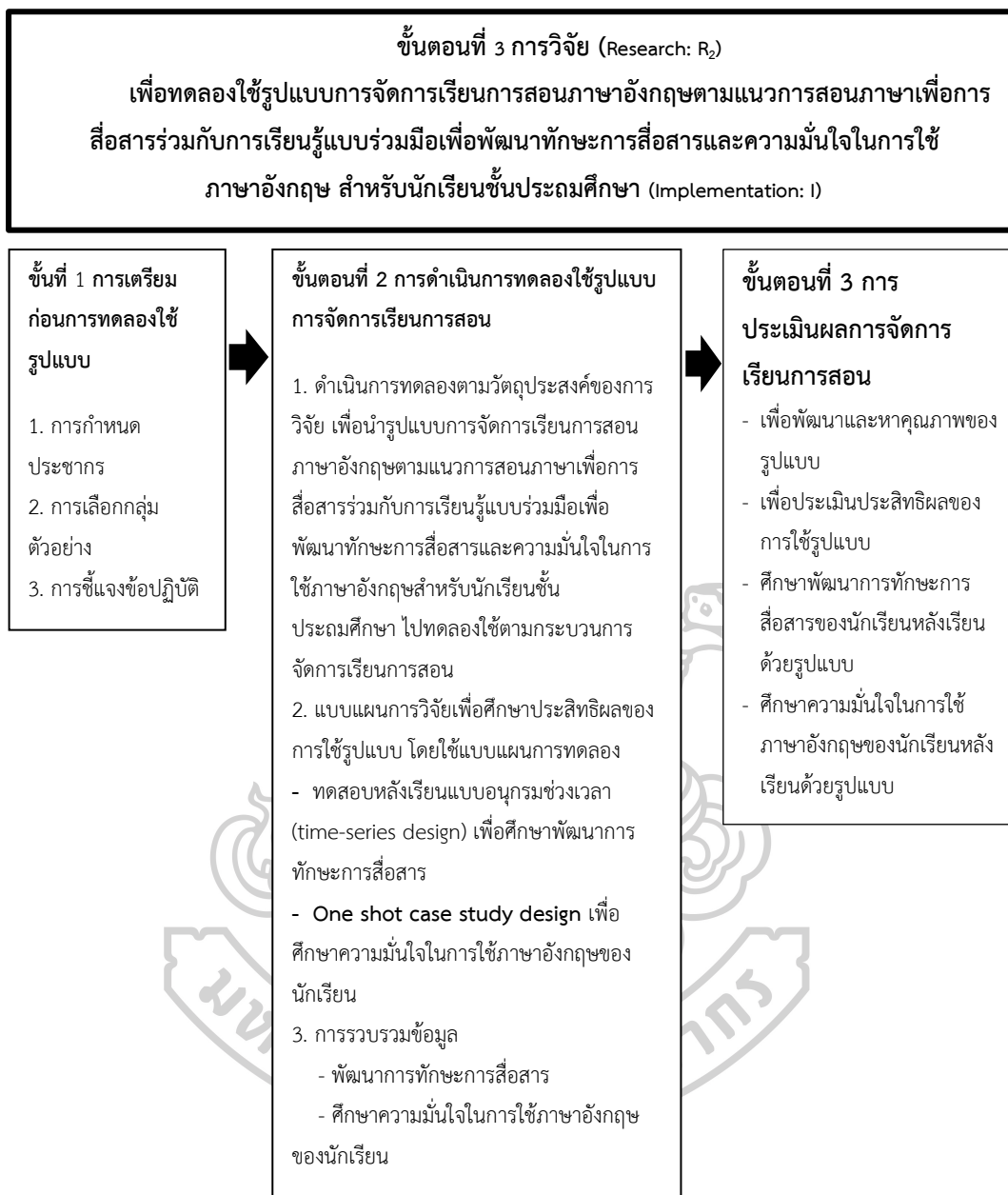
1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในประเด็นต่อไปนี้

2.1 พัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.2 ศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เพื่อทดลองใช้รูปแบบ (Implementation: I) ผู้วิจัยนำเสนอขั้นตอนไว้ในรูปภาพที่ 5

ภาพที่ 5 การวิจัย (Research: R₂) ทดลองใช้รูปแบบ (Implementation: I)

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) ประเมินผล (Evaluation: E) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

เครื่องมือในขั้นตอนที่ 4

1. แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร
2. แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

การรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลจากการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ
 - 1.1 ศึกษาผลของความสามารถพื้นฐานและแบบการเรียนรู้ของนักเรียนที่ร่วมกันส่งผลต่อทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ
 - 1.2 ศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบ

2. ตรวจสอบ ปรับปรุง/แก้ไขรูปแบบ

3. จัดทำรูปแบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร มีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของคะแนน ร้อยละ 80 ขึ้นไป	หมายถึง	ทักษะการสื่อสารอยู่ในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ยของคะแนน ร้อยละ 70.00-79.99	หมายถึง	ทักษะการสื่อสารอยู่ในระดับดี
ค่าเฉลี่ยของคะแนน ร้อยละ 60.00-69.99	หมายถึง	ทักษะการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยของคะแนน ร้อยละ 50.00-59.99	หมายถึง	ทักษะการสื่อสารอยู่ในระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ยของคะแนน ร้อยละ 40.00-49.99	หมายถึง	ทักษะการสื่อสารอยู่ในระดับควรปรับปรุง

2. แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) จากคะแนนในแบบประเมินจำนวน 6 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ดังนี้

คะแนน 3	หมายถึง	แสดงออกหรือมีลักษณะนั้นมาก
คะแนน 2	หมายถึง	แสดงออกหรือมีลักษณะนั้นปานกลาง
คะแนน 1	หมายถึง	แสดงออกหรือมีลักษณะนั้นน้อย

เกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ย โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์แบบต่อเนื่อง ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.00	หมายถึง	มีความมั่นใจมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความมั่นใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความมั่นใจน้อย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541) กำหนดไว้ ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r)	แปลผล
0.91 – 1.00	มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
0.71 – 0.90	มีความสัมพันธ์ระดับสูง
0.31 – 0.70	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
0.01 – 0.30	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
0.00	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก

จากขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Evaluation: E) ผู้วิจัยนำเสนอขั้นตอนไว้ในรูปภาพที่ 6

ภาพที่ 6 การพัฒนา (Development: D₂) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ (Evaluation: E)

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Evaluation: E)

ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

รวบรวมข้อมูลจากการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยพิจารณาจาก

1. พัฒนาการทักษะการสื่อสาร
2. ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตรวจสอบปรับปรุง/แก้ไข

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อ

พิจารณาร่วมกัน

ได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือฉบับสมบูรณ์

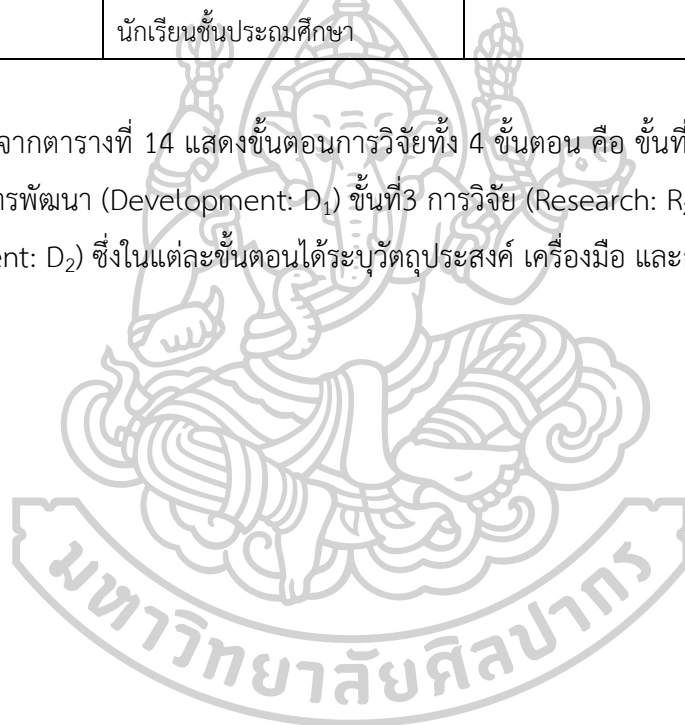
ตารางที่ 14 สรุปขั้นตอนการวิจัย

ที่	ขั้นตอน	วัตถุประสงค์	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
1.	การวิจัย (Research: R ₁)	1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพ ปัจจุบันของการจัดการเรียนการ สอนและหลักสูตร 2. เพื่อวิเคราะห์ความต้องการและ ความจำเป็นของผู้เรียน การ พัฒนาทักษะการสื่อสารและความ มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา	1. แบบวิเคราะห์ เอกสาร 2. แบบสัมภาษณ์ 3. แบบสอบถาม	1. การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (M) 2. ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
2.	การพัฒนา (Development: D ₁)	1. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของ รูปแบบการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาเครื่องมือประกอบการ ใช้รูปแบบ ได้แก่ คู่มือการนำ รูปแบบไปใช้ และแผนการเรียนรู้ 2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการ ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการ สื่อสารและแบบประเมินความ มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ	1. รูปแบบการจัดการ เรียนการสอน 2. คู่มือการใช้รูปแบบ การจัดการเรียนการ สอน	1. การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (M) 2. ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
3.	การวิจัย (Research: R ₂)	เพื่อนำรูปแบบการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนา ทักษะการสื่อสารและความมั่นใจ ในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาไป ทดลองใช้	1. รูปแบบการจัดการ เรียนการสอน 2. คู่มือการใช้รูปแบบ 3. แผนการเรียนรู้ 4. แบบทดสอบวัด ทักษะการสื่อสาร 5. แบบประเมินความ มั่นใจในการใช้ ภาษาอังกฤษ	1. การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (M) 2. ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ที่	ขั้นตอน	วัตถุประสงค์	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
4.	การพัฒนา (Development: D ₂)	เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา	1. แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร 2. แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ	1. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (M) 2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3. ค่าร้อยละ

จากตารางที่ 14 แสดงขั้นตอนการวิจัยทั้ง 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่1 การวิจัย (Research: R₁) ขั้นที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) ขั้นที่3 การวิจัย (Research: R₂) และขั้นที่4 การพัฒนา (Development: D₂) ซึ่งในแต่ละขั้นตอนได้ระบุวัตถุประสงค์ เครื่องมือ และการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างละเอียด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประกอบด้วย 2.1) เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2.2) เพื่อศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีดำเนินการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ด้วยการศึกษาวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) เสริมด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการและสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร โครงสร้างรายวิชา และเป้าหมายของโรงเรียน

ข้อมูลสภาพปัจจุบันจากเอกสาร หลักสูตร โครงสร้างรายวิชา และเป้าหมายของโรงเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนางานวิจัย ซึ่งเมื่อพิจารณาหลักสูตรและวิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่ระบุว่านักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้อื่นได้โดยใช้ทักษะกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้เหมาะสมกับวัย สถานการณ์ และมีเจตคติ คุณธรรมและค่านิยมที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ จะเห็นว่ามีภาระมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและมนุษยสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความสอดคล้องกับหลักสูตรและสภาพปัญหาหรือความต้องการในปัจจุบัน อีกทั้งกำหนดความสอดคล้องของระยะเวลาการทดลอง โดยผู้วิจัยวางแผนการจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 2 ระยะเวลา 6 สัปดาห์ ๆ 3 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง ใช้หน่วยการเรียนรู้เรื่อง On holiday ซึ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่อยู่ในภาคเรียนที่ 2 ซึ่งในโครงสร้างรายวิชาและการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ นั้นระบุถึงตัวชี้วัดที่เน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารไว้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล ปีการศึกษา 2564 จำนวน 240 คน

2. วิเคราะห์ความต้องการ (Need Analysis) เกี่ยวกับความต้องการ ความจำเป็น ข้อมูลพฤติกรรมและวิธีการเรียนรู้ ความสามารถเบื้องต้นและข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน

2.1 จากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความต้องการ ความจำเป็น ข้อมูลพฤติกรรมและวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 240 คน สามารถสรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบทำกิจกรรมกลุ่มมีเกมการแข่งขันชิงรางวัล โดยใช้เนื้อหาไม่ยากเกินไป อีกทั้งนักเรียนจะมีความสนใจและตื่นตัวหากคุณครูมีการใช้สื่อการสอนที่มีภาพ เสียง หรือสื่อออนไลน์ที่มีความทันสมัย รวมไปถึงรูปแบบวิธีการวัดผลและประเมินผลควรมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ข้อสอบไม่ยากหรือง่ายเกินไป และจำนวนข้อไม่มากเกินไป ซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง จากข้อคำถามคือ นักเรียนคิดว่าในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อ การสื่อสารควรมีขั้นตอนและกิจกรรมอะไรบ้างและอย่างไร ซึ่งผู้วิจัยสรุปข้อมูลได้ว่า ขั้นตอนและ กิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนต้องการจากการสอบถาม พบว่า นักเรียนจะมีความสนใจในการ เรียนมากขึ้น เมื่อมีการนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้เกมชิงรางวัลสนุกสนาน นักเรียนส่วนมากชอบการทำ กิจกรรมกลุ่มมากกว่าการเรียนรู้คนเดียว ไม่ชอบการทำแบบฝึกหัดหรือใบงานที่ต้องเขียนมากเกินไป

ประเด็นที่สอง จากข้อคำถามคือ ในการจัดการเรียนการสอนควรจะใช้สื่ออะไรบ้างใน การจัดกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยสรุปข้อมูลได้ว่า สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนควรมีความสอดคล้องและ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งจากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนสามารถสรุปได้ว่าสื่อที่ควรใช้ ดังนี้

1. สื่อออนไลน์ เช่น เกมออนไลน์ แบบฝึกหัดออนไลน์
2. สื่อที่มีรูปภาพสดใส ชัดเจน แพลกใหม่และดึงดูดความสนใจ
3. เป็นสื่อที่มีภาพและเสียงชัดเจน เช่น ภาพยนตร์ที่มีเสียง sound track ภาษาอังกฤษ
4. สื่อมีความทันสมัย ตื่นเต้น ไม่น่าเบื่อ

และประเด็นที่สาม จากข้อคำถามคือ การวัดและประเมินผลควรจะทำน่วิธีการและ เครื่องมืออย่างไร เพราะอะไร ซึ่งจากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนไม่ชอบการสอบที่มีจำนวนข้อมากจนเกินไป เน้นข้อสอบแบบมีตัวเลือก เนื้อหาตรงตามที่ คุณครูสอนและสอบเก็บคะแนนทันทีหลังเรียน

2.2 จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาในการสื่อสารและความ มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นครูผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดในการใช้ Collaborative Learning และ CLT ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สามารถสรุปได้ว่า การ เรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เนื่องจากมีการ แบ่งกลุ่มการทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การเล่นเกมชิงรางวัล เป็นต้น รวมไปถึงเป็นการเรียนรู้ที่มี การปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน สร้างความเป็นกันเอง สนุกสนาน และการร่วมมือกันเรียนรู้ และเมื่อนำมาบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ยิ่งสามารถลดความ กตัญถึให้กับนักเรียนกลุ่มอ่อนได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนสามารถปรึกษาหารือกับเพื่อนได้ ตลอดเวลาการทำกิจกรรม อีกทั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มแรงจูงใจทางการเรียน ดัง ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ในการจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันนี้ ควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ การสอนแบบนี้จะเน้นการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียน โดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน มีการสร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน ไม่ตึงเครียด การทำกิจกรรมกลุ่มก็สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือกัน และกล้าแสดงออกมากขึ้น”

คุณครูคนที่ 1

“การนำทฤษฎี CLT และการเรียนรู้แบบร่วมมือมาบูรณาการปรับใช้กับนักเรียน ซึ่งนักเรียนในระดับชั้นนี้จะมีความชอบกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมการแข่งขันมาก ๆ เป็นการกระตุ้นแรงจูงใจในการทำกิจกรรมได้ดี และถ้าสามารถสอดแทรกทักษะต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจกับการใช้ภาษา ก็จะยิ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้งานในชีวิตจริงได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่ว่าจะทั้งด้านการฟังและการพูด”

คุณครูคนที่ 2

ประเด็นที่สอง จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นครูผู้สอนเกี่ยวกับสื่อการสอน สามารถสรุปได้ว่า สื่อการสอนควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความทันสมัย มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน
2. มีภาพประกอบที่ชัดเจน น่าสนใจ กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน และช่วยให้ความเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น
3. มีสื่อการสอนที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด
4. มีการนำเสนอภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน สื่อความหมายให้เข้าใจได้ง่าย
5. สร้างความสนุกสนานให้กับผู้เรียน

ประเด็นที่สาม จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นครูผู้สอนเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล สามารถสรุปได้ว่า ในการวัดและประเมินผลผู้เรียน ควรเลือกใช้เครื่องมือที่มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สามารถวัดได้จริงตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ ดังข้อมูลจากการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ครูผู้สอนต้องวางแผนการวัดและประเมินผลผู้เรียนให้สอดคล้องกับเป้าหมายจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ที่ครูต้องการจะวัด”

คุณครูคนที่ 1

“เครื่องมือในการวัดและประเมินผลควรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และสามารถวัดได้จริง เช่น ถ้าคุณครูจะใช้ข้อสอบก็ควรเป็นข้อสอบที่ไม่ยากและไม่ง่ายเกินไป โดยเนื้อหาที่นำมาออกแบบข้อสอบต้องสอดคล้องกับบทเรียนที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว”

คุณครูคนที่ 2

“สำหรับการประเมินผลนักเรียนในระดับประถมศึกษาชั้นนั้น ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมทั้งเวลา รูปแบบการวัด ความยากง่าย และวิธีการวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องมือที่จะนำมาวัดนักเรียน”

คุณครูคนที่ 3

ประเด็นที่สี่ จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอน สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมุ่งเน้นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์เพื่อนำไปใช้ในการสอบ รวมไปถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่สามารถกระตุ้นการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ อีกทั้งผู้เรียนมักจะประสบปัญหาเมื่อต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ไม่สามารถนำภาษาที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ ดังข้อมูลจากการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย จริง ๆ แล้วมีมานานมาก มีการพัฒนารูปแบบการสอนมาตลอด แต่เด็กไทยก็ยังไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ปัญหาหลักเกิดจากครูผู้สอนยังทำการสอนแบบเก่า ไม่มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ซึ่งครูควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนให้มีความเหมาะสมและน่าสนใจ”

คุณครูคนที่ 1

“นักเรียนไม่ชอบภาษาอังกฤษ ไม่สนุกกับการเรียนเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนของครูไม่มีความน่าสนใจและไม่มีสื่อการสอนหรือกิจกรรมที่จะดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ ส่วนหนึ่งก็เนื่องจากครูขาดทักษะในการสร้างและพัฒนาสื่อ”

คุณครูคนที่ 2

“นักเรียนมีความกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษ ไม่กล้าพูดเพราะกลัวพูดผิด”

คุณครูคนที่ 3

2.3 จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นนักวิชาการด้านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับปัญหาในการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้ ดังข้อมูลจากการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นนักวิชาการด้านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแนวคิดในการใช้ Collaborative Learning และ CLT ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับชั้นประถมศึกษา มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องออกแบบกิจกรรมให้มีความน่าสนใจ สนุกสนาน มีการร่วมมือกันทำกิจกรรม และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด ดังข้อมูลจากการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“กระบวนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด สำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาควรจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการได้ใช้ภาษาอังกฤษกับเพื่อนในชั้นเรียนจะเป็นวิธีลดความกดดันหรือเงินอายของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะกล้าทำกิจกรรมกลุ่มมากกว่าการทำกิจกรรมเดี่ยว”

นักวิชาการคนที่ 1

“รูปแบบการเรียนการสอนในปัจจุบันควรมีการปรับประยุกต์ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและสอดคล้องกับหลักสูตร โดยเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำเป็นจะต้องจัดกิจกรรมให้มีความสนุกสนาน น่าสนใจ ลดความกดดัน และจัดกิจกรรมให้นักเรียนกล้าแสดงออก”

นักวิชาการคนที่ 2

ประเด็นที่สอง จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นนักวิชาการด้านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสื่อการสอน สามารถสรุปได้ว่า สื่อการสอนเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนจึงจะต้องเลือกใช้สื่อที่มีความน่าสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น ดังข้อมูลจากการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“สื่อการสอนก็คืออาวุธของครูผู้สอนที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนให้น่าสนใจและมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจึงต้องให้ความสำคัญในการออกแบบสื่อการสอนให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน”

นักวิชาการคนที่ 1

“การเลือกใช้สื่อการสอนควรคำนึงถึงความถูกต้องและเหมาะสมของเรื่องที่จะสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นสื่อการสอนที่จะพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควรเลือกสื่อเสียงที่เป็น native speaker ออกเสียงชัดเจน พุดไม่ซ้ำและไม่เร็วจนเกินไป”

นักวิชาการคนที่ 2

“สื่อการสอนควรมีความน่าสนใจ สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้”

นักวิชาการคนที่ 3

ประเด็นที่สาม การวัดและประเมินผล จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นนักวิชาการ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล สามารถสรุปได้ว่า ในการวัดและประเมินผลผู้เรียน ควรเลือกใช้ เครื่องมือที่มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สามารถวัดได้จริงตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ ดัง ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“การสร้างแบบทดสอบสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ควรจะต้องคำนึงถึง ประเด็นคำถามที่เหมาะสม ไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไป ตั้งคำถามให้ชัดเจน ไม่คลุมเครือ เด็ก ๆ จะได้ ไม่สับสน”

นักวิชาการคนที่ 1

“หากคุณครูต้องการจะวัดทักษะการสื่อสาร ก็ควรจะวางแผนแบบทดสอบให้ดีและ รอบคอบ เช่น เมื่อต้องการจะให้เด็กเรียนทำแบบทดสอบการฟัง สื่อที่ใช้ก็ควรจะมี ความถูกต้อง ออก เสียงได้ชัดเจน โดยคัดเลือกสื่อเสียงที่เป็นเจ้าของภาษา”

นักวิชาการคนที่ 2

ประเด็นที่สี่ จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นนักวิชาการเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการ เรียนการสอน สามารถสรุปได้ว่า ปัญหาหลักของการสอนภาษาอังกฤษคือ การไม่สามารถนำ ภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังข้อมูลจากการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนและไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรวมถึง การเรียนภาษาอังกฤษในชั้นพื้นฐานที่เน้นแต่ไวยากรณ์จนทำให้ไม่เข้าใจในบริบทและวัฒนธรรมของ การใช้ภาษาอังกฤษ นักเรียนหลายคนจึงไม่ได้เข้าใจการใช้ที่แท้จริง อาจทำได้แค่ตอนเรียนหรือตอน สอบเพียงชั่วคราวหลังจากนั้นก็ลืม”

นักวิชาการคนที่ 1

“วิธีการสอนของครูยังคงเป็นปัญหาและยังไม่สามารถพัฒนานักเรียนได้ เนื่องจากสภาพแวดล้อมหรือห้องเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ อาจทำให้ในบางครั้งจะมีนักเรียนบางคนเรียนรู้ไม่ทันเพื่อนในชั้นเรียน การจัดกิจกรรมจึงต้องออกแบบให้นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้อย่างทั่วถึง”

นักวิชาการคนที่ 2

จากข้อมูลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและนักวิชาการด้านภาษาอังกฤษสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมและวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษามีความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมที่สนุกสนาน มีสื่อที่น่าสนใจและชอบการแข่งขันเกมชิงรางวัลหรือคะแนน มีการทำงานกลุ่ม มีการพูดคุยแลกเปลี่ยน ปรีกษาหารือ เรียนรู้และทำงานร่วมกัน อีกทั้งการจัดกิจกรรมต้องออกแบบให้นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้อย่างทั่วถึงได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียนและครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด โดยเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมไปถึงมีการวัดและประเมินผลที่ไม่ซับซ้อน เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไป คำถามมีความชัดเจนและไม่คลุมเครือ จากข้อสรุปดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลข้างต้นมาใช้เป็นแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 15 สรุปข้อมูลจากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและนักวิชาการด้านภาษาอังกฤษ

ด้าน	สรุปข้อมูลจากการสอบถามและสัมภาษณ์		
	นักเรียน	ครูผู้สอน	นักวิชาการด้านภาษาอังกฤษ
1. กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร	1. มีเกมการแข่งขัน สนุกสนานชิงรางวัลและ คะแนน 2. ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกับ เพื่อน 3. มีกิจกรรมที่หลากหลาย	1. เน้นการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดของผู้เรียน โดยมี ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการ เรียนมีการสร้างบรรยากาศที่ สนุกสนาน ไม่ตึงเครียด การทำ กิจกรรมกลุ่มก็สามารถช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือกัน และกล้าแสดงออก มากขึ้น	1. ควรจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้ ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการได้ใช้ภาษาอังกฤษ กับเพื่อนในชั้นเรียนจะเป็นวิธีลด ความกดดันหรือเงินอายของ ผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะกล้าทำ กิจกรรมกลุ่มมากกว่าการทำ กิจกรรมเดี่ยว 2. ควรมีการปรับประยุกต์ให้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ด้าน	สรุปข้อมูลจากการสอบถามและสัมภาษณ์		
		2. นำCLTและการเรียนรู้แบบร่วมมือมาบูรณาการปรับใช้กับนักเรียน	เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและสอดคล้องกับหลักสูตร โดยเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำเป็นจะต้องจัดกิจกรรมให้มีความสนุกสนาน น่าสนใจ ลดความกดดัน และจัดกิจกรรมให้นักเรียนกล้าแสดงออก
2. สื่อและแหล่งเรียนรู้	1. สื่อออนไลน์ 2. ภาพและเสียงสไตชัดเจน 3. แปกใหม่และดึงดูดความสนใจ 4. ทันสมัย ตื่นเต้น ไม่น่าเบื่อ	1. ความทันสมัย มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน 2. มีภาพประกอบที่ชัดเจน น่าสนใจ กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน และช่วยให้เกิดความเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น 3. สื่อการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 4. มีการนำเสนอภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน สื่อความหมายให้เข้าใจได้ง่าย 5. สร้างความสนุกสนานให้กับผู้เรียน	1. ออกแบบสื่อการสอนให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน 2. การเลือกใช้สื่อการสอนควรคำนึงถึงความถูกต้องและเหมาะสม 3. สื่อการสอนควรมีความน่าสนใจ สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้
3. การวัดและประเมินผล	1. ข้อสอบไม่ยากหรือง่ายเกินไป 2. ข้อสอบตรงกับเนื้อหาที่คุณครูสอน 3. สอบเก็บคะแนนทันที	1. วางแผนการวัดและประเมินผลผู้เรียนให้สอดคล้องกับเป้าหมาย จุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ที่ครูต้องการจะวัด	1. ควรคำนึงถึงประเด็นคำถามที่เหมาะสม ไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไป ตั้งคำถามให้ชัดเจน ไม่คลุมเครือ

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ด้าน	สรุปข้อมูลจากการสอบถามและสัมภาษณ์		
		<p>2. เครื่องมือในการวัดและประเมินผลควรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และสามารถวัดได้จริง</p> <p>3. คำนึงถึงความเหมาะสมทั้งเวลา รูปแบบการวัด ความยากง่าย และวิธีการวัด</p>	<p>2. ควรจะวางแผนแบบทดสอบให้ดีและรอบคอบ เช่น เมื่อต้องการจะให้นักเรียนทำแบบทดสอบการฟัง สื่อที่ใช้ก็ควรจะมี ความถูกต้อง ออกเสียงได้ชัดเจน</p>
4. ข้อเสนอแนะหรือปัญหาที่พบ	-	<p>1. ไม่มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร</p> <p>2. การสอนของครูไม่มีความน่าสนใจและไม่มีสื่อการสอนหรือกิจกรรมที่จะดึงดูดความสนใจของนักเรียน</p> <p>3. นักเรียนมีความกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษ ไม่กล้าพูดเพราะกลัวพูดผิด</p>	<p>1. นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนและไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรวมไปถึงการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นพื้นฐานที่เน้นแต่ไวยากรณ์จนทำให้ไม่เข้าใจในบริบทและวัฒนธรรมของการใช้ภาษาอังกฤษ</p> <p>2. วิธีการสอนของครูยังคงเป็นปัญหาและยังไม่สามารถพัฒนา นักเรียนได้ เนื่องจากสภาพแวดล้อมหรือห้องเรียนเป็นกลุ่มใหญ่อาจทำให้ในบางครั้งจะมีนักเรียนบางคน เรียนรู้ไม่ทันเพื่อนในชั้นเรียนการจัดกิจกรรมจึงต้องออกแบบให้นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้อย่างทั่วถึง</p>

จากตารางที่ 15 แสดงข้อมูลจากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและนักวิชาการด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถสรุปได้ 4 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่ 1 กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารควรเป็นกิจกรรมที่มีเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างเต็มที่มีความสนุกสนาน น่าสนใจ ลดความกดดันและจัดกิจกรรมให้นักเรียนกล้าแสดงออก สามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียนได้เน้นทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกับเพื่อนเพื่อลดการติงเครียดและเงินอายุในการเรียน ประเด็นที่ 2 สื่อและแหล่งเรียนรู้ต้องมีความน่าสนใจ สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา ทันสมัย แปลกใหม่และดึงดูดความสนใจ มีภาพและเสียงที่ถูกต้องชัดเจน ประเด็นที่ 3 การวัดและประเมินผล ควรวางแผนการวัดและประเมินผลผู้เรียนให้สอดคล้องกับเป้าหมาย จุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ที่ครูต้องการจะวัด คำนึงถึงความเหมาะสมทั้งเวลา รูปแบบการวัด ข้อสอบไม่ยากหรือง่ายเกินไป และ ประเด็นที่ 4 ข้อเสนอแนะหรือปัญหาที่พบ คือ การสอนของครูไม่มีความน่าสนใจและไม่มีสื่อการสอนหรือกิจกรรมที่จะช่วยดึงดูดความสนใจของนักเรียน อีกทั้งวิธีการสอนของครูยังไม่สามารถพัฒนา นักเรียนได้ รวมไปถึงนักเรียนมีความกลัวและเงินอายุที่จะพูดภาษาอังกฤษ

3. วิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ

3.1 วิเคราะห์การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน “ADDIE Model” ร่วมกับแนวคิดการวิจัยและพัฒนา (Research and Development ซึ่ง ADDIE Model ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ (Analysis) การออกแบบ (Design) การพัฒนา (Development) การนำไปใช้ (Implementation) และการประเมินผล (Evaluation) ซึ่งการออกแบบรูปแบบการสอนส่วนมากในปัจจุบันเป็นลักษณะที่เปลี่ยนแปลงมาจาก ADDIE Model รูปแบบอื่นไม่ว่าจะเป็น Dick & Carey, Kemp ISD Model สิ่งหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในการปรับปรุงรูปแบบคือการใช้หรือเริ่มจากรูปแบบดั้งเดิม ซึ่งนี่เป็นแนวคิดที่ยอมรับกันมาอย่างต่อเนื่องหรือเป็นข้อมูลสะท้อนที่ได้รับเพื่อการพัฒนารูปแบบ ดังนั้น จึงควรพัฒนาและเลือกรูปแบบที่มีความเหมาะสมกับผลการเรียนรู้ ลักษณะเนื้อหาวิชา วัยของผู้เรียนและสื่อการเรียนรู้ ในการวิจัยครั้งนี้ มีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในการใช้ภาษาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดที่ได้ศึกษามาเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน

3.2 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เชื่อมโยงสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางภาษา (linguistic knowledge) ทักษะทางภาษา (language skill) และความสามารถในการสื่อสาร (communicative ability) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อสาร Canale and Swain (1980), Widdowson (1979) และ Savignon (1983) ได้อธิบายถึงความสำคัญหลักของการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. ไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (grammatical competence) 2. ด้านสังคม (sociolinguistic competence)

3. การใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (discourse competence) 4. การใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) จะเห็นได้ว่า CLT ไม่ได้ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ในการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ต้องเน้นการนำหลักไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้ เพื่อการสื่อความหมายหรือการสื่อสารคนและสเวน (Canale and Swain, 1980) อธิบายไว้อย่างชัดเจนถึงความสำคัญของกฎเกณฑ์และโครงสร้างทางภาษา ถ้าปราศจากกฎเกณฑ์และโครงสร้างแล้วความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียนจะถูกจำกัด ดังนั้น ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) และความถูกต้องในการใช้ภาษา (accuracy) จึงมีความสำคัญเท่ากัน

3.3 การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) เน้นความสำคัญของการทำงานเป็นกลุ่มและการมีความร่วมมือระหว่างผู้เรียนในกลุ่ม เป้าหมายของกลุ่มคือการสร้างความเข้าใจและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ผู้เรียนในกลุ่มมีความหลากหลายในทักษะและความสามารถ และได้รับการกระตุ้นให้พัฒนาทักษะเชิงสังคมและการทำงานเป็นกลุ่ม กิจกรรมในการเรียนรู้แบบร่วมมือมีการส่งเสริมการพึ่งพาและการร่วมมือกันในการเรียนรู้ มีการปรึกษาและหารือกันในกระบวนการเรียนรู้ มีการทำงานร่วมกันในกลุ่มเพื่อบริหารจัดการงาน มีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่มและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกัน การประเมินผลการเรียนรู้มีการให้คำแนะนำและประเมินในทางด้านปริมาณและคุณภาพ และผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการประเมิน นอกจากนี้ ครูจัดให้ผู้เรียนมีเวลาในการวิเคราะห์การทำงานของกลุ่มและพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มเพื่อให้กลุ่มมีโอกาสปรับปรุงด้านที่ยังไม่ดีอยู่ด้วย

3.4 ทักษะการสื่อสารหรือการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Skills) เน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสารผ่านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับสื่อ ผู้เรียนกับผู้สอน หรือผู้เรียนกับผู้คนนอกห้องเรียนในการเรียนรู้แบบที่เน้นทักษะการสื่อสาร ผู้สอนจะสร้างสถานการณ์เชิงภาษาจริง โดยเน้นให้ความสำคัญกับบทบาทของภาษา บริบททางภาษาศาสตร์ และบริบททางสังคมหรือสถานการณ์ เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมการสื่อสารที่สมจริง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารจริง ๆ รูปแบบการสอนนี้ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาในบทบาทของการสื่อสาร และการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนมีการปฏิบัติในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการใช้ภาษาในเหตุการณ์และสถานการณ์ที่เป็นปฏิสัมพันธ์จริง ๆ

3.5 ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ (Self-confidence in using English) การจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสนใจมีแรงจูงใจในการเรียนและใช้กลวิธีในการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีความมั่นใจในตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะของการแสดงออกทางพฤติกรรมต่อสถานการณ์นั้น ๆ ที่กำลังเผชิญอยู่อย่างไม่กลัวและกล้าที่จะยอมรับต่อผลของเหตุการณ์นั้น ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์ลักษณะ

ของความมั่นใจในตนเองได้ทั้งหมด 6 ลักษณะ ดังนี้ 1) มีท่าทางร่าเริงแจ่มใส มีชีวิตชีวาไม่วิตกกังวล และมีบุคลิกที่ดี 2) กล้าแสดงออก เปิดเผย เป็นตัวของตัวเองและแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย 3) เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 4) มีความเข้าใจผู้อื่น สามารถเข้ากับสังคม เคารพและร่วมมือกับผู้อื่นและมองโลกในแง่ดี 5) มีความรู้สึกกับผลของความเพียรพยายามของตนเอง 6) กล้าเผชิญหน้า และตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

4. ผลการพัฒนารูปแบบและหาคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

4.1 ผลการพัฒนารูปแบบ โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ ได้แก่ การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน “ADDIE Model” ร่วมกับแนวคิดการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) ทักษะการสื่อสาร (Communicative Skills) และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ (Self-confidence in using English) ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบและนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นฐานคิดในการร่างรูปแบบที่ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งได้พัฒนาขึ้นตามหลักการแนวคิดร่วมกับการศึกษา ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอน แนวคิดเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม และทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้อย่างมีความสุข ทำให้ได้ร่างรูปแบบ ดังข้อมูลต่อไปนี้

ร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (L3PE)

หลักการ

การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือในการฝึกปฏิบัติ มีการส่งเสริม สนับสนุนและกระตุ้นผู้เรียนให้มีทักษะและความมั่นใจในการสื่อสาร

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

กระบวนการจัดการเรียนการสอน

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Lead in)
2. ชี้นำเสนอเนื้อหา (Presentation)
3. ชี้นฝึก (Practice)

4. ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

5. ประเมินผล (Evaluation)

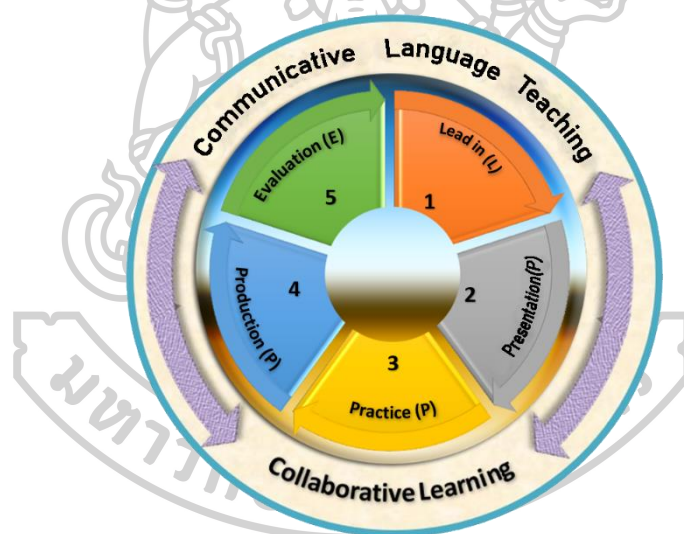
การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรม
2. แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร
3. แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

เงื่อนไขความสำเร็จ

1. ครูผู้สอนและนักเรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน
2. ครูผู้สอนศึกษาและวางแผนการสอนตามขั้นตอนอย่างละเอียด
3. นักเรียนกล้าพูดและกล้าแสดงออกทั้งกับเพื่อนและครู

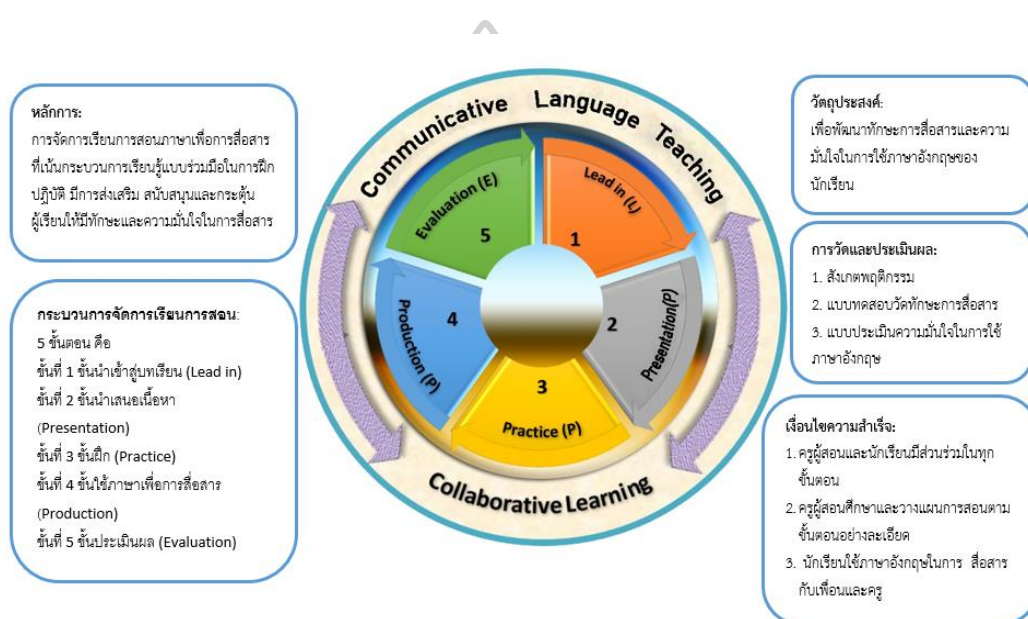
ดังรายละเอียดในแผนภาพที่ 7

ภาพที่ 7 ร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (L3PE)

ผลการออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประกอบรูปแบบ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย 1) คู่มือการใช้รูปแบบ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร และ 4) แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

4.2 การหาคุณภาพของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเป็นไปได้ของการนำร่างต้นแบบรูปแบบ ด้วยการตรวจสอบคุณภาพโดยหาความเที่ยงตรง ด้านเนื้อหาของรูปแบบ แผนการเรียนรู้ คู่มือการใช้รูปแบบ และหาคุณภาพเครื่องมือประกอบรูปแบบ โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน เพื่อรับรองรูปแบบ ซึ่งผู้วิจัยได้นำผลจากการหาคุณภาพของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข จึงได้องค์ประกอบของรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ ดังนี้

ภาพที่ 8 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (L3PE)

หลักการ

การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือในการฝึกปฏิบัติ มีการส่งเสริมสนับสนุนและกระตุ้นผู้เรียนให้มีทักษะและความมั่นใจในการสื่อสาร

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

กระบวนการจัดการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) โดยครูกำหนดวัตถุประสงค์ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังจะเรียนเรื่องอะไรและนำความรู้และทักษะมีอยู่เดิมมาสัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนก่อนเริ่มเรียนโดยการกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียนให้มีต่อบทเรียนทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมและความกระตือรือร้นที่จะเรียน
2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะเสนอเนื้อหาภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและความหมายของบทเรียนอย่างละเอียดตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้สอนอาจใช้เทคนิควิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ กิจกรรมประกอบการสอนและสื่อการสอนมาประกอบในการอธิบายเนื้อหาให้แก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ มีการใช้คำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนเข้าสู่หัวข้อทางภาษา เช่น การซักถามข้อมูลและรูปแบบภาษาที่จะสอน เป็นต้น จากนั้นครูจะเป็นผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนสังเกตจากตัวอย่าง เน้นให้เห็นจุดสำคัญของรูปแบบประโยคเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของการใช้รูปแบบไวยากรณ์นั้น ๆ ได้ชัดเจนและถูกต้องยิ่งขึ้น
3. ขั้นฝึก (Practice) ขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอเนื้อหา โดยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (fluency) การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ขั้นนี้เป็นโอกาสที่ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในการใช้ภาษา ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึกหากทำระหว่างที่นักเรียนกำลังลองฝึกอยู่ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้
4. ขั้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ฝึกมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดความสนุกสนาน ซึ่งในขั้นนี้จะเป็นขั้นที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ต่าง ๆ การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึกหัด หรือการนำเสนอผลงาน
5. ขั้นประเมินผล (Evaluation) ครูกำหนดแบบทดสอบท้ายกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตัวชี้วัด เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรม
2. แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร
3. แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

เงื่อนไขความสำเร็จ

1. ครูผู้สอนและนักเรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน
2. ครูผู้สอนศึกษาและวางแผนการสอนตามขั้นตอนอย่างละเอียด
3. นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อนและครู

4.3 ตรวจสอบหาคุณภาพของรูปแบบ และเครื่องมือประกอบรูปแบบ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน โดยดำเนินการตามรูปแบบ L3PE ตามกระบวนการ ซึ่งจากการตรวจสอบการนำไปทดลองใช้ พบว่า รูปแบบมีคุณภาพสามารถนำไปทดลองใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

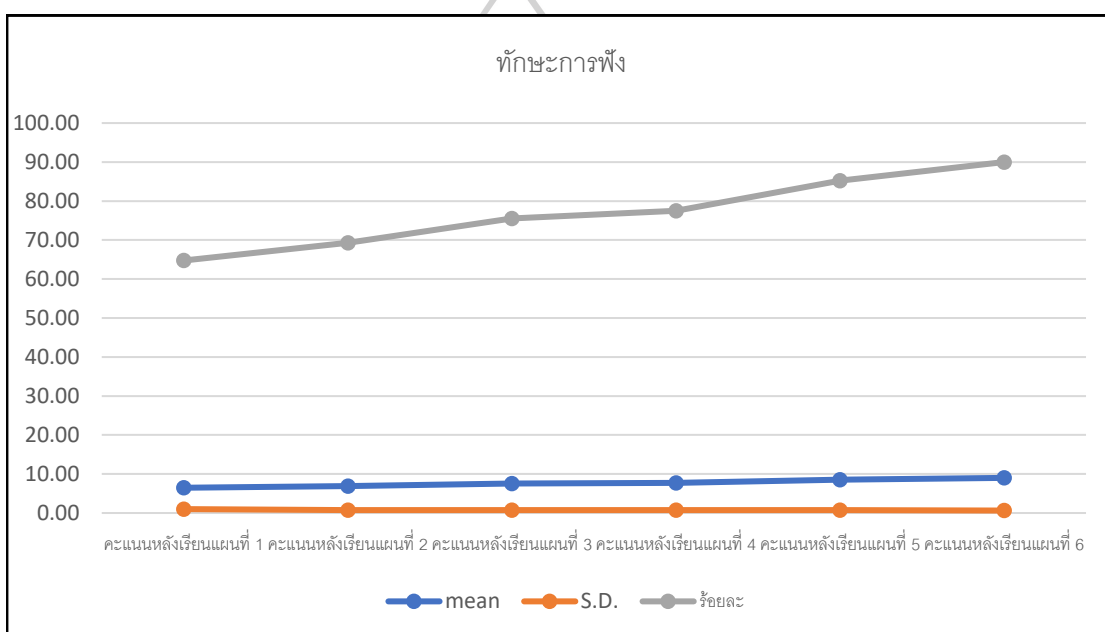
ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบ ประกอบด้วย 2.1) เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 2.2) เพื่อศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้แบบวัดทักษะการสื่อสาร ทำการทดสอบหลังเรียนจบแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ โดยนำเสนอข้อมูลจำแนกตามทักษะย่อย คือ ทักษะการฟังและทักษะการพูด ดังตารางและรูปภาพต่อไปนี้

ตารางที่ 16 สรุปผลการทดสอบวัดทักษะการฟังของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

	คะแนน หลังเรียน (1)	คะแนน หลังเรียน (2)	คะแนน หลังเรียน (3)	คะแนน หลังเรียน (4)	คะแนน หลังเรียน (5)	คะแนน หลังเรียน (6)
Mean	6.48	6.93	7.55	7.75	8.53	9.00
S.D.	1.00	0.72	0.77	0.77	0.74	0.63
ร้อยละ	64.75	69.26	75.50	77.50	85.25	90.00

ภาพที่ 9 แสดงข้อมูลสรุปผลการทดสอบวัดทักษะการฟังของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากรูปภาพที่ 9 แสดงการสรุปผลการทดสอบวัดทักษะการฟังของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีคะแนนหลังเรียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ถึง 6 ตามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ย คือ 6.48, 6.93, 7.55, 7.75, 8.53, 9.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.00, 0.72, 0.77, 0.77, 0.74, 0.63 และ ค่าร้อยละ คือ 64.75, 69.26, 75.50, 77.50, 85.25, 90.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของการทดสอบวัดทักษะการฟังของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 17 ผลการทดสอบวัดทักษะการฟังของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การทดสอบ	Mean	S.D.	F	Sig.
ครั้งที่ 1	6.48	1.012	80.667	.000
ครั้งที่ 2	6.93	.730		
ครั้งที่ 3	7.55	.783		
ครั้งที่ 4	7.75	.776		
ครั้งที่ 5	8.53	.751		
ครั้งที่ 6	9.00	.641		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทดสอบครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 6.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.012 ครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .730 ครั้งที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .783 ครั้งที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .776 ครั้งที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .751 และครั้งที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .641 ซึ่งผลการทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยทั้ง 6 ครั้งพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่า ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบรายคู่						
การทดสอบ	Mean Difference					
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
ครั้งที่1		-.450	-1.075	-1.275	-2.050	-2.525
ครั้งที่2	.450		-.625	-.825	-1.600	-2.075
ครั้งที่3	1.075	.625		-.200	-.975	-1.450
ครั้งที่4	1.275	.825	.200		-.775	-1.250
ครั้งที่5	2.050	1.600	.975	.775		-.475
ครั้งที่6	2.525	2.075	1.450	1.250	.475	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

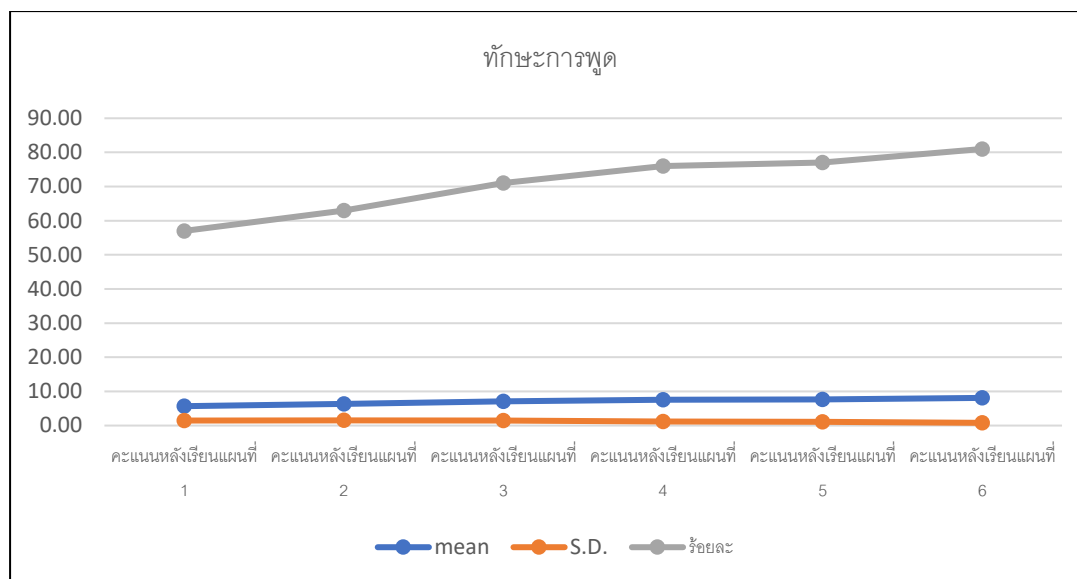
ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การทดลองครั้งนี้ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมทุกคู่ทั้ง 6 ช่วงเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกช่วงเวลา

การทดสอบวัดทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลการทดสอบดังตารางและรูปภาพต่อไปนี้

ตารางที่ 18 สรุปผลการทดสอบวัดทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

	คะแนน หลังเรียน (1)	คะแนน หลังเรียน (2)	คะแนน หลังเรียน (3)	คะแนน หลังเรียน (4)	คะแนน หลังเรียน (5)	คะแนน หลังเรียน (6)
Mean	5.68	6.33	7.05	7.58	7.68	8.10
S.D.	1.49	1.52	1.45	1.20	1.06	0.80
ร้อยละ	57.00	63.00	71.00	76.00	77.00	81.00

จากตารางที่ 18 แสดงการสรุปผลการทดสอบวัดทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีคะแนนหลังเรียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ถึง 6 ตามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ย คือ 5.68, 6.33, 7.05, 7.58, 7.68, 8.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.49, 1.52, 1.45, 1.20, 1.06, 0.80 และค่าร้อยละ คือ 57.00, 63.00, 71.00, 76.00, 77.00, 81.00

ภาพที่ 10 แสดงข้อมูลสรุปผลการทดสอบวัดทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากรูปภาพที่ 10 แสดงการสรุปผลการทดสอบวัดทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีคะแนนหลังเรียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ถึง 6 ตามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ย คือ 5.68, 6.33, 7.05, 7.58, 7.68, 8.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.49, 1.52, 1.45, 1.20, 1.06, 0.80 และค่าร้อยละ คือ 57.00, 63.00, 71.00, 76.00, 77.00, 81.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของการทดสอบวัดทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบวัดทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การทดสอบ	Mean	S.D.	F	Sig.
ครั้งที่ 1	5.68	1.509	50.157	.000
ครั้งที่ 2	6.30	1.471		
ครั้งที่ 3	7.05	1.467		
ครั้งที่ 4	7.55	1.154		
ครั้งที่ 5	7.68	1.071		
ครั้งที่ 6	8.10	.810		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทดสอบครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.509 ครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.471 ครั้งที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.05 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.467 ครั้งที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.154 ครั้งที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.071 และครั้งที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .810 ซึ่งผลการทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยทั้ง 6 ครั้งพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่า ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบรายคู่						
การทดสอบ	Mean Difference					
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
ครั้งที่1		-.625	-1.375	-1.875	-2.000	-2.425
ครั้งที่2	.625		-.750	-1.250	-1.375	-1.800
ครั้งที่3	1.375	.750		-.500	-.625	-1.050
ครั้งที่4	1.875	1.250	.500		-.125	-.550
ครั้งที่5	2.000	1.375	.625	.125		-.425
ครั้งที่6	2.425	1.800	1.050	.550	.425	

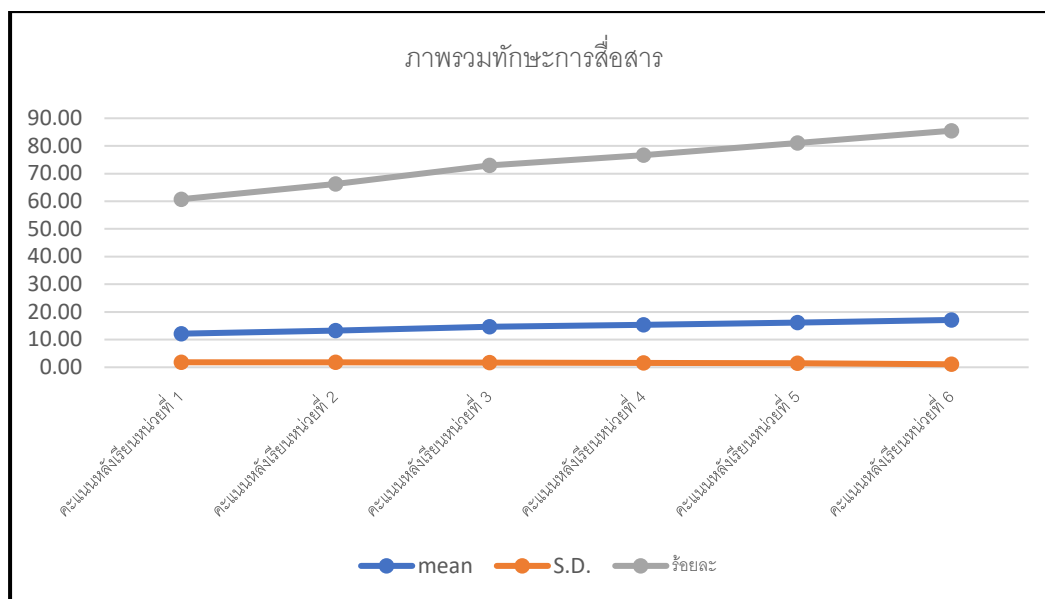
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลการทดสอบดังตารางและรูปภาพต่อไปนี้

ตารางที่ 20 สรุปผลข้อมูลพัฒนาการของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

	คะแนน หลังเรียน (1)	คะแนน หลังเรียน (2)	คะแนน หลังเรียน (3)	คะแนน หลังเรียน (4)	คะแนน หลังเรียน (5)	คะแนน หลังเรียน (6)
Mean	12.15	13.25	14.60	15.33	16.20	17.10
S.D.	1.76	1.78	1.63	1.58	1.42	1.08
ร้อยละ	60.75	66.25	73.00	76.63	81.00	85.50

จากตารางที่ 20 แสดงผลการสรุปข้อมูลพัฒนาการของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีคะแนนหลังเรียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ถึง 6 ตามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ย คือ 12.15, 13.25, 14.60, 15.33, 16.20, 17.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.76, 1.78, 1.63, 1.58, 1.42, 1.08 และค่าร้อยละ คือ 60.75, 66.25, 73.00, 76.63, 81.00, 85.50

ภาพที่ 11 แสดงข้อมูลพัฒนาการที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากรูปภาพที่ 11 แสดงผลการสรุปข้อมูลพัฒนาการของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีคะแนนหลังเรียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ถึง 6 ตามลำดับดังนี้ ค่าเฉลี่ย คือ 12.15, 13.25, 14.60, 15.33, 16.20, 17.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.76, 1.78, 1.63, 1.58, 1.42, 1.08 และค่าร้อยละ คือ 60.75, 66.25, 73.00, 76.63, 81.00, 85.50

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของการศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 21 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การทดสอบ	Mean	S.D.	F	Sig.
ครั้งที่ 1	12.15	.279	244.294	.000
ครั้งที่ 2	13.23	.271		
ครั้งที่ 3	14.60	.258		
ครั้งที่ 4	15.30	.243		
ครั้งที่ 5	16.20	.224		
ครั้งที่ 6	17.10	.171		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทดสอบครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.15 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .279 ครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .271 ครั้งที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .258 ครั้งที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .243 ครั้งที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .224 และครั้งที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .171 ซึ่งผลการทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยทั้ง 6 ครั้งพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่า ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบรายคู่						
การทดสอบ	Mean Difference					
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
ครั้งที่1		-1.075	-2.450	-3.150	-4.050	-4.950
ครั้งที่2	1.075		-1.375	-2.075	-2.975	-3.875
ครั้งที่3	2.450	1.375		-.700	-1.600	-2.500
ครั้งที่4	3.150	2.075	.700		-.900	-1.800
ครั้งที่5	4.050	2.975	1.600	.900		-.900
ครั้งที่6	4.950	3.875	2.500	1.800	.900	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น พัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีค่า Sig เท่ากับ .000 และเมื่อพิจารณาค่า Greenhouse-Geisser ซึ่งมีค่า .683 แสดงว่า พัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Sig = .000 < .05) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. ผลการศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ก่อนและหลังจากการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

ในการประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยครูเป็นผู้ประเมินนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน มีผลของการประเมิน ดังตารางนี้

ตารางที่ 22 ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ประเด็นการพิจารณา	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
1. มีท่าทางร่าเริงแจ่มใส มีชีวิตชีวาไม่วิตกกังวล และมีบุคลิกที่ดี	2.85	0.36	มั่นใจมาก
2. กล้าแสดงออก เป็นตัวของตัวเองและแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย	2.75	0.44	มั่นใจมาก
3. เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	2.70	0.46	มั่นใจมาก
4. มีความเข้าใจผู้อื่น สามารถเข้ากับสังคม เศรษฐกิจ และร่วมมือกับผู้อื่นและมองโลกในแง่ดี	2.13	0.33	มั่นใจปานกลาง
5. มีความรู้สึกกับผลของความเพียรพยายามของตนเอง	2.15	0.36	มั่นใจปานกลาง
6. กล้าเผชิญหน้าและตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้	2.03	0.16	มั่นใจปานกลาง
ภาพรวม	2.43	0.35	มั่นใจปานกลาง

จากตารางที่ 22 แสดงผลการประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษจากการประเมินนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบ พบว่า นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ย = 2.43 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.35

และเมื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการศึกษาพัฒนาการของนักเรียนและผลการประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 23 ผลการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

	ความมั่นใจ	ทักษะการฟัง	ทักษะการพูด	ทักษะการสื่อสาร
ความมั่นใจ	1.00			
ทักษะการฟัง	.321*	1.00		
ทักษะการพูด	.395*	.578**	1.00	
ทักษะการสื่อสาร	.411**	.792**	.956**	1.00

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 23 แสดงผลการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการทักษะการสื่อสาร (ทักษะการฟังและทักษะการพูด) และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่ามีค่าเท่ากับ .411 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประกอบด้วย 2.1) เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2.2) เพื่อศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ด้วยการศึกษาวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) เสริมด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) เพื่อตอบคำถามการวิจัยให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

. รูปแบบพัฒนาขึ้นซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ คือ การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือในการฝึกปฏิบัติ มีการส่งเสริมสนับสนุนและกระตุ้นผู้เรียนให้มีทักษะและความมั่นใจในการสื่อสาร 2) วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน 3) การวัดและประเมินผล ด้วยการสังเกตพฤติกรรม และใช้แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารและแบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ 4) กระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) โดยครูกำหนดวัตถุประสงค์ประสงค์ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้อะไรและนำความรู้และทักษะที่อยู่เดิมมาสัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนก่อนเริ่มเรียนโดยการกระตุ้นและสร้างความสนใจของผู้เรียนให้มีต่อบทเรียนทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมและความกระตือรือร้นที่จะเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะเสนอเนื้อหาภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและความหมายของบทเรียนอย่างละเอียดตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้สอนอาจใช้เทคนิควิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ กิจกรรมประกอบการสอนและสื่อการสอนมาประกอบในการอธิบายเนื้อหาให้แก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ มีการใช้คำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนเข้าสู่หัวข้อทางภาษา เช่น การซักถามข้อมูลและรูปแบบภาษาที่จะสอน เป็นต้น จากนั้นครูจะเป็นผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนสังเกตจากตัวอย่าง เน้นให้เห็นจุดสำคัญของรูปแบบประโยคเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของการใช้รูปแบบไวยากรณ์นั้น ๆ ได้ชัดเจนและถูกต้องยิ่งขึ้น ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอเนื้อหา โดยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (Fluency) การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ขั้นนี้เป็นโอกาสที่ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในการใช้ภาษา ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึกหากทำระหว่างที่นักเรียนกำลังลองผิดลองถูกอยู่ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้ ขั้นที่ 4 ขั้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ฝึกมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่มีความหลากหลายเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดความสนุกสนาน ซึ่งในขั้นนี้จะเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ต่าง ๆ การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึกหัด หรือการนำเสนอผลงาน

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) ครูกำหนดแบบทดสอบท้ายกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตัวชี้วัด เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียน 5) เงื่อนไขความสำเร็จคือ 1. ครูผู้สอนและนักเรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน 2. ครูผู้สอนศึกษาและวางแผนการสอนตามขั้นตอนอย่างละเอียด และ 3. นักเรียนกล้าพูดและกล้าแสดงออกทั้งกับเพื่อนและครู

2. ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สรุปลงได้ดังต่อไปนี้

2.1 พัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยศึกษาคะแนนจากการวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนในแต่ละแผน พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยพิจารณาจากคะแนนการสอบหลังเรียนแผนการเรียนรู้ที่ 1 ถึง 6

ซึ่งมีค่าเฉลี่ย คือ 12.15, 13.25, 14.60, 15.33, 16.20, 17.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.76, 1.78, 1.63, 1.58, 1.42, 1.08 และค่าร้อยละ คือ 60.75, 66.25, 73.00, 76.63, 81.00, 85.50 ตามลำดับ

2.2 ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่านักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย = 2.43 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.35

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งผลการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) มีค่าเท่ากับ .411 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ นักเรียนที่ได้คะแนนการทดสอบสูงจะมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสูงเช่นกัน

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สรุปลผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. จากผลการพัฒนารูปแบบ ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วพบว่า รูปแบบมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่พัฒนาขึ้น โดยดำเนินการตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Learning Teaching) ซึ่งเป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีการจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ เกมส์ต่าง ๆ กิจกรรมคู่ กิจกรรมการสอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูล (gap conversation) กิจกรรมjigsaw ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน โดยเน้นการใช้สื่อสภาพจริง (authentic materials) ทำให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปพัฒนาทักษะผู้เรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังมีการดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยใช้การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์เอกสาร และวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มเป้าหมายและผู้ที่เกี่ยวข้อง

เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาแนวคิด ทฤษฎี แล้วนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสังเคราะห์ไปสู่ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนานวัตกรรม ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เป็นขั้นการทดลองใช้ โดยการนำนวัตกรรมไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย และขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เป็นขั้นการประเมินผลของนวัตกรรม ทั้งนี้เป็นการใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods) ซึ่งผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น นักเรียน ครูผู้สอน ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งได้นำผลการวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้แบบร่วมมือ และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ มาสังเคราะห์เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (L3PE Model) พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นรูปแบบที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้กระบวนการในการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ ในส่วนของกระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไปกำหนดการจัดการกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 ขี่นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) โดยครูกำหนดวัตถุประสงค์ในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนรู้อะไรกำลังจะเรียนเรื่องอะไรและนำความรู้และทักษะมีอยู่เดิมมาสัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนก่อนเริ่มเรียนโดยการกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียนให้มีต่อบทเรียนทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมและความกระตือรือร้นที่จะเรียน ขั้นตอนที่ 2 ขี่นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะเสนอเนื้อหาภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและความหมายของบทเรียนอย่างละเอียดตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้สอนอาจใช้เทคนิควิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ กิจกรรมประกอบการสอนและสื่อการสอนมาประกอบในการอธิบายเนื้อหาให้แก่ผู้เรียน มีการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ มีการใช้คำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนเข้าสู่หัวข้อทางภาษา เช่น การซักถามข้อมูลและรูปแบบภาษาที่จะสอน เป็นต้น จากนั้นครูจะเป็นผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนสังเกตจากตัวอย่าง เน้นให้เห็นจุดสำคัญของรูปแบบประโยคเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของการใช้รูปแบบไวยากรณ์นั้น ๆ ได้ชัดเจนและถูกต้องยิ่งขึ้น ขั้นตอนที่ 3 ขี่นฝึก (Practice) ขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอเนื้อหาโดยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาได้ถูกต้องขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการให้คล่องแคล่ว (Fluency) การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ขั้นนี้เป็นโอกาสที่ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในการใช้ภาษา ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึกหากทำระหว่างที่นักเรียนกำลังลองฝึกอยู่ความมั่นใจที่จะใช้

ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้ ขั้นตอนที่ 4 ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ฝึกมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดความสนุกสนาน ซึ่งในขั้นนี้จะเป็นขั้นที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ต่าง ๆ การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึกหัดหรือการนำเสนอผลงาน ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) ครูกำหนดแบบทดสอบท้ายกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตัวชี้วัดเพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียน

2. จากการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สรุปได้ดังนี้

2.1 ผลการประเมินพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ รวม 18 ชั่วโมง พบว่า พัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพและเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับประถมศึกษาโดยการนำแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เป็นแนวคิดของชาวตะวันตกมาปรับประยุกต์ให้เข้ากับการสอนของเมืองไทยให้มากที่สุด โดยการปรับวิธีการสอนให้สอดคล้องกับบริบทของไทย มีการใช้สื่อสภาพจริง (Authentic materials) การนำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ร่วมกับการสอนเพื่อให้มีการร่วมมือกันเรียน ทำกิจกรรมที่สนุกสนานและเกมที่น่าสนใจ ซึ่งสามารถดึงดูดให้นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนในระดับประถมศึกษาจึงต้องการเรียนและทำกิจกรรมที่มีการแข่งขัน มีการชิงรางวัล ทำงานเป็นทีม ถาม-ตอบ ปรีक्षाแนะนำ ให้ความร่วมมือและเรียนรู้ร่วมกัน อีกทั้งนักเรียนยังมีความรู้สึกผ่อนคลาย กล้าที่จะตอบคำถามกับเพื่อนในชั้นเรียน ไม่เคลียดหรือรู้สึกกดดันเมื่อต้องทำกิจกรรมหรือนำเสนอหน้าชั้นเรียนเพราะนักเรียนมีสมาชิกในทีมที่คอยช่วยเหลือและให้ความร่วมมือตลอดทั้งกิจกรรม ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากกิจกรรมการสอนทุกขั้นตอน ซึ่งทุก ๆ ขั้นตอนจะแทรกกิจกรรมที่สนุกสนานสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้มีความต้องการที่จะเรียนรู้ในขั้นตอนต่อ ๆ ไป อีกทั้งมีการนำเสนอเนื้อหาการสอนไม่ว่าจะเป็นการสอนคำศัพท์และไวยากรณ์ที่ถือว่าเป็นเรื่องที่ยากแต่สามารถนำมาปรับประยุกต์ให้การสอนไวยากรณ์เป็นเรื่องง่ายด้วยการใช้สื่อสภาพจริงควบคู่กับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถพูดสื่อสารกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มได้อย่างไม่เขินอายทำให้การทำกิจกรรมทางภาษามีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang (2006) ที่ศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนชาวจีนโดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยกิจกรรมการสื่อสาร กลุ่มที่สอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการสื่อสารสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งยังสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดของ Johnson and Johnson (1994), Kagan (1994) และ Slavin (1995) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จัดกลุ่มเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือและฝึกการเรียนรู้ร่วมกัน รวมไปถึงการช่วยกันแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งในขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติการออกเสียง การใช้ภาษาที่ถูกต้อง ทำให้เกิดความคุ้นชินในการใช้ภาษา มีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาและกล้าที่จะใช้ภาษา อีกทั้งผู้เรียนมีพัฒนาการในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Brown and Yule (1983) ที่อธิบายไว้ว่า เป้าหมายของการสอนเน้นที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสารและไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์และเทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมาเพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษาและปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูดรูปแบบโครงสร้างภาษาไม่ใช่เป้าหมายหลัก แต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่ทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย ส่วนความคล่องแคล่วและความถูกต้องเป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสารมีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจจะมีสำคัญมากกว่าความถูกต้องเพื่อที่จะทำให้นักเรียนนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมายซึ่งในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในตอนท้ายสุดผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ จากที่กล่าวมาแล้วนั้นทำให้เกิดแนวคิดในการสอนภาษาว่าควรนำเสนอภาษารูปแบบภาษาที่พบในสถานการณ์จริงเพื่อนำไปสู่การสอนคำศัพท์ โครงสร้าง การออกเสียง มีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาโครงสร้างสามารถใช้ได้ถูกต้องแล้วจึงนำความรู้ที่ได้ไปฝึกในสถานการณ์จริง แนวคิดนี้จึงกลายเป็นขั้นตอนของการสอนของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จากผลดังกล่าวสามารถอภิปรายผลได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้เรียนด้วยรูปแบบ ปรากฏว่านักเรียนมีพัฒนาการทักษะการสื่อสารเพิ่มขึ้นและหากพิจารณาในส่วนของการวัดทักษะการสื่อสารที่ใช้แบบทดสอบวัดทักษะนั้นเนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านจำนวนนักเรียนที่มีจำนวนมากและจะต้องใช้เวลานานในการวัดทักษะ ผู้วิจัยจึงพิจารณาใช้แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารที่ได้ผ่านการตรวจสอบหาคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยนักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกทักษะการสื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนทุกชั่วโมง มีสื่อการสอนที่น่าสนใจ อีกทั้งนักเรียนยังได้เรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือกันและเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

2.2 ผลการประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งจากการประเมิน พบว่า นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียนจะสังเกตเห็นว่า ขณะทำ

กิจกรรมนักเรียนไม่มีความวิตกกังวล มีบุคลิกที่ดีขึ้น กล้าแสดงออก มีความพยายามที่จะเรียนรู้ ตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้ ร่วมมือทำกิจกรรมกับเพื่อนในชั้นเรียนและเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น จากข้อมูลข้างต้นสามารถอภิปรายได้ว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ทั้งนี้เกิดจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นอาศัยแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยนักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม มีโอกาสที่จะปรึกษาและทำงานร่วมกับเพื่อน ทำให้นักเรียนไม่มีความเขินอายที่จะพูดภาษาอังกฤษและมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ Blair (1968) ที่ได้กล่าวถึงความมั่นใจไว้ว่าคนที่ยอมรับสถานการณ์ใหม่ ๆ โดยปราศจากความกลัวความล้มเหลวจะเป็นคนที่มีความมั่นใจในตนเองจึงทำให้เป็นคนทีกล้าจะเผชิญกับสถานการณ์ใด ๆ ด้วยความไม่กลัวและแน่ใจว่าสถานการณ์นั้น ๆ จะไม่ทำให้ได้รับความเดือดร้อน ไม่สบายใจ มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าที่ตนกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ดีงาม อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปณิดา ทำมิกักดี (2558) ได้ศึกษาและพัฒนางานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีการศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้พบว่า 1) ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้คู่มือครู มีค่าเท่ากับ 78.00/79.83 และ 75.87/76.17 ตามลำดับ 2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ มีค่าเท่ากับ 0.72 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 72.18 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์และนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และ 3.37 ตามลำดับ และ 5) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ มีคะแนนผลการทดสอบหลังเรียนผ่านไป 2 สัปดาห์ และทดสอบซ้ำ พบว่า คะแนนเฉลี่ยลดลง 0.55 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 1.83 ส่วนนักเรียนเรียนตามคู่มือครูภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยลดลง 1.05 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 3.50 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ มีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนเรียนตามคู่มือครูภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับสิรินาถ ศรีอนันต์ (2559) ได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองโดยการใช้การเรียนรู้ภาษาเน้นประสบการณ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดหลังการเรียนรู้แบบประสบการณ์และผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ซึ่งมีแนวคิดสอดคล้องกับรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นที่มีการออกแบบกิจกรรมภายใต้การสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่นำมาพัฒนาผู้เรียนรวมถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของ

นักเรียน จึงทำให้นักเรียนมีความสนใจให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมและเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงผลการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ นักเรียนที่ได้คะแนนการทดสอบสูงก็จะมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสูงเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบมีคุณภาพและมีความเหมาะสม สามารถนำไปขยายผลให้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ได้ โดยการปรับความยากง่ายของเนื้อหาและกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับระดับชั้น ความสนใจของผู้เรียน บริบทหรือสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถจัดหาได้
2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่น ๆ สามารถนำรูปแบบ L3PE Model ไปปรับประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกับระดับของนักเรียน
3. นำแนวทางในการประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษไปพัฒนาและปรับวิธีการประเมินให้มีความหลากหลาย เช่น นักเรียนประเมินตนเอง หรือให้เพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้ประเมิน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยที่เน้นการออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษกับเพื่อน ครู นักท่องเที่ยวหรือชาวต่างชาติให้มากที่สุด
2. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนารูปแบบต่อไป
3. ควรมีการศึกษาและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกับการใช้เทคโนโลยีหรือแอปพลิเคชัน ซึ่งสามารถกระตุ้นทักษะความคิดสร้างสรรค์และพัฒนาสู่การสร้างนวัตกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

4. ควรมีการทำวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยเน้นการทดสอบโดยวิธีการสอบพูด การสัมภาษณ์หรือถามตอบเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้ข้อมูลความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. โรงเรียนและกลุ่มสาระการเรียนรู้ควรวางแผนและกำหนดเป้าหมายของกลุ่มสาระที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารและสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างจริงจัง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารกับเจ้าของภาษาในสถานการณ์จริง

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ. (2545). “การศึกษาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ.” *วิชาการ*. 1(23): 2.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2559). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2561). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560). เข้าถึงได้จาก [http://opec.go.th/ckfinder/userfiles/files/general/123\(2\).pdf](http://opec.go.th/ckfinder/userfiles/files/general/123(2).pdf)
- กฤตยา สุขประเสริฐ. (2561). “ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด ของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- จรัมจิต สร้อยสมุทร. (2563). “การพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- ณัฐธิดา อาจปฐ. (2560). “การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3.” *การประชุมสัมมนาวิชาการ (Proceedings) การนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 17, พิษณุโลก, 21 พฤษภาคม*.
- ทิตินา แคมมณี. (2562). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 23. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เนตรชนก โฉมทอง. (2561). “การพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ*

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ปณิตา ทำมิภักดิ์. (2558). “การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบสื่อวีดิทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปิยภัทร พลัฒลา. (2559). “การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 7. นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2558). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 9. นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัตน์วิสาณ งามสม. (2560). “การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วราภรณ์ วราธิพร. (2558). “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- วุฒิยา พยัคฆ์มาก. (2557). “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ: พหุกรณีศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิจัยทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์. (2559). “การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนงานพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560-2564)*. เข้าถึงได้จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6381
- สิรินาด ศรีอนันต์. (2559). “การใช้การเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังพูด ภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- สุธาสินี ทีฆะบุตร. (2561). “ผลการใช้กิจกรรมนิทานภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถในการพูดของนักเรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาคนครประสิทธิ์ จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาต่างประเทศ

- AbuSeileek, A. F. (2007). “Cooperative vs. individual learning of oral skills in a CALL environment.” *Computer Assisted Language Learning*. 20(5): 5-23.
- Ahellal. (1990). “Using Authentic Materials in the Classroom.” Theoretical Assumptions and Practical Considerations. *English Teaching Forum*. 28(2): 37-39.
- AL-Garni, S. A., & Almuhammadi, A. H. (2019). “The effect of using communicative language teaching activities on EFL students’ speaking skills at the University of Jeddah.” *English Language Teaching*. 16(6): 72-86.
- Bandura, A., & Perloff, B. (1967). “Relative Efficacy of Self-monitored and Externally Imposed Reinforcement System.” *Journal of Personality and Social Psychology*. 65(3): 111-116.
- Benware, M. A. (1989). *Bridging the gap: A traditional program from ESL to ABC*. Washington, D.C.: ERIC Clearinghouse.
- Blair, G. M. (1968). *Educational Psychology*. New York: The Macmillan Company.
- Branden, N. (1983). *Honoring the self: the psychology of confidence and respect*. Toronto: Bantam Books.
- Brown, G., & Yule, G. (1983). *Teaching the spoken language: an approach based on the analysis of conversational English*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Brown, H. D. (2001). *Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy*. White Plains, New York: Longman.
- Brown, R. S., & Nation, P. (1997). *Teaching speaking: suggestions for the classroom*. Available from <http://www.jalt-publications.org/tlt/files/97/jan/speaking.html>
- Byrne, D. (1990). *Process VS Content.*” *English Teaching in Perspectives*. London: Longman.

- Canale, M., & Swain, M. (1980). "Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing." *Applied Linguistics*. 1(1): 1-47.
- Celce – Murcia, M., & Olstain, E. (2000). *Discourse and Context in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Chaursiya, B. (2012). *Effectiveness of Role Play Technique in Teaching Dialogue*. Kathmandu: Faculty of Education Tribhuvan University Kirtipur.
- Clark, R. E. (2003). "Motivating performance." *Performance Improvement*. 37(8): 39-47.
- Creswell, J. W., & Clark, V. P. (2007). *Designing and conducting mixed methods research*. Thousand Oaks, C. A.: Sage Publications.
- Davies, P. (1990). "The Use of Drama in English Teaching." *TESL Canada Journal*. 8(1): 87-99.
- Devitt, S., Little, D., & Singleton, D. (1994). "The communicative approach and authentic texts." In *Teaching Modern Language*, S. A. (Ed.), Routledge: London and New York in association with the Open University.
- Dick, W., & Carey, L. (1996). *The Systematic Design of Instruction*. 4th ed. New York: HarperCollins College Publishers.
- Escola. (1974). "Communication versus Non-Communication Practice in the Teaching of Beginning College French." *Dissertation Abstracts International*. 35: 2838-A.
- Feyten, C. M. (1991). "The power of listening ability: An overlooked dimension in language Acquisition." *The Modern Language Journal*. 75(2): 173-180.
- Florez, M. C. (1999). *Improving Adult English Language Learners' Speaking Skills*. Available from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED435204.pdf>
- Goh, C. (2007). *Teaching Speaking in the Language Classroom*. Singapore City: SEAMEO Regional Language Centre.
- Holguin, C. (1997). "A Study of Cooperative Learning as an Organizational Design in the Acquisition of English as a Second Language in a Third Bilingual Classroom." *Dissertation Abstracts International*. 58(8): 366-A.
- Huang, S. C., & Chang, S. F. (1996). *Self-efficacy of English as a second language Learner: An example of four learners*. Accessed 7 May 2020. Available from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED396536.pdf>

- Imane, K. (2017). "Enhancing EFL learners' speaking skill through effective communicative activities and strategies: The case of first year EFL students." Master's Thesis University of Tlemcen, Algeria.
- Jarvis, K. (1997). *Practice in communicative approach design*. London: Longman Press.
- Johnson, K. (1982). "Five Principles in a communicative exercise type." In *Communicative syllabus Design and Methodology*, K. Johnson., Oxford: Pergamon.
- Johnson, R. T., & Johnson, D. W. (1994). "An overview of cooperative learning." In *Creativity and collaborative learning*, J. S. Thousand, R. A. Villa, & A. I. Nevin (Eds.), Baltimore, Maryland: Paul H Brookes Publishing.
- Joyce, B. R., Weil, M., & Calhoun, E. (2015). *Model of Teaching*. 9th ed. Upper Saddle River, NJ: Pearson.
- Kagan, S. (1994). *Cooperative Learning*. San Juan Capistrano: Resources for Teacher.
- Katchen, J. E. (1994). *Listening Learning to authentic English from satellite TV (On-line)*. Accessed 7 May 2020. Available from <https://eric.ed.gov/?q=Katchen&id=ED366222>
- Keeves, J. P. (1997). "Models and building." In *Education research, methodology and measurement: An International Handbook*, J. P. e. Keeves, Oxford: Peraman Press.
- Larsen-Freeman, D. (2002). *Techniques and Principles in Language Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Le, T. T. H. (2006). "Teaching communication strategies to Vietnamese learner of English." Unpublished Dissertation Columbia University.
- Littlewood, W. A. (1984). *Communicative Language Teaching: An Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nation, P. (1985). *Listening Techniques for a Comprehension Approach to Language Learning*. Available from <https://www.wgtn.ac.nz/lals/resources/paul-nations-resources/paul-nations-publications/publications/documents/1985-Listening-techniques.pdf>
- Norman, D. (2005). "Using STAD in an EFL Elementary School Classroom in South Korea: Effects on Student Achievement, Motivation, and Attitudes toward Cooperative

- Learning.” Master’s Thesis University of Toronto.
- Nunan, D. (1995). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Olsen, R. E., & Kagan, S. (1992). “About Cooperative Learning.” In *Cooperative Language Learning*, C. Kessler (Ed.), Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Orlando, J. E. (1992). “Comparative Learning: Students Achievement and Attitude in Community college Freshman English Classes.” *Dissertation Abstracts International*. 25(7): 382-A.
- Richards, J. C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rivers, W. M. (1981). *Teaching foreign-language skills*. Chicago: Chicago University Press.
- Rixon, S. (1986). *Developing Listening Skill*. London: Macmillan Publisher.
- Rubin, J. (1990). *Improving foreign language listening comprehension*. Washington, DC: Georgetown University Press.
- Savignon, S. J. (1983). *Communicative Competence: Theory and Classroom Practice: Texts and Contexts in Second Language Learning*. Massachusetts: Addison Wesley.
- Saylor, J., Galen, W. M., & Arthur, J. L. (1981). *Curriculum Planning for Better Teaching and Learning*. 4th ed. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Scott, R. (1981). *Communication in the classroom: Application and methods for a communicative approach*. London: Longman Group.
- Shumin, K. (2002). “Factors to Consider: Developing Adult EFL Students’ Speaking Abilities.” In *Methodology in Language Teaching*, J. C. Richards & W. A. Renandya (Eds.), Cambridge: Cambridge University Press.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative learning*. 2nd ed. London: Allyn and Bacon.
- Stringer, R., & Cheloha, R. (2003). “The power of personal development: Management Development.” *Human Resource Planning*. 26,4.
- Tanaka, K. (1994). “Strategies in Second Language Communication: Case study of Adult Learner of English in Japan.” *Dissertation Abstracts International*. 54, 3732-A.
- Thornbury, S. (2005). *How to teach speaking*. Harlow: Longman.
- Underwood, M. (1989). *Teaching Listening*. New York: Longman.

- _____. (1993). *Teaching Listening*. New York: Longman.
- Ur, P. (1996). *A course in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Waldman, A. E. (1980). *Privacy as trust: information privacy for an information age*.
Cambridge: Cambridge University Press.
- Walton, S., & Nayne, J. (1995). *Communicative principles: A modular approach*. Sydney:
Prentice-Hall.
- Walz, G. R., & Bleuer, J. C. (1992). *Student Self-Esteem: A Vital Element of School
Success*. Michigan: Counseling and Personal Services.
- Wang, C. J. (2006). *Designing Communicative Tasks for College English Courses*.
Accesses 7 May 2020. Available from www.asian-efl-journal.com
- Wheeler, C. (1990). *Public Workshop: Cooperative Learning*. [Phonotape].
Lecture given at Chulalongkorn University, 19 December.
- Wheeler, D. K. (1974). *Curriculum Process*. London: University of London.
- Widdowson, H. (1979). *Teaching Language as Communication*. London: Oxford
University Press.
- Williams, J. (1995). "Focus on Form in Communicative Language Teaching: Research
Findings and the Classroom Teacher." *TESOL Journal*. 4(4): 12-16.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Edinburg: Longman.
- Willis, L., & Daisley, J. (1995). *Springboard: Womens Development Workbook*. 8th ed.
Gloucestershire, UK: Hawthorn Press.
- Yoder, J., & Proctor, W. (1988). *The Self-Confident Child*. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒผล	บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ์	คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. อาจารย์ ดร.สุวิมล สพฤกษ์ศรี	คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. อาจารย์ ดร.วรัมพจน์ อินทรางกูร ณ อยู่ททยา	คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. อาจารย์ ดร.เพียงจันทร์ โมฬีเพ็ทท์	คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
6. อาจารย์ ดร.อุษา มะหะหมัด	โรงเรียนบางหลวง
จังหวัดนครปฐม
7. อาจารย์ ดร.จิราภา อ่ำแจ่ม	โรงเรียนวัดศาลavnาราม
จังหวัดกาญจนบุรี

ที่ อว 8606(นสข)/5767

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

23 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัดผล

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงมณัญญา มานะรัชศักดิ์ รหัสประจำตัว 620630014 นักศึกษาระดับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.034-218790

ที่ อว 8606 ~~58~~ 65

วันที่ 23 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวีร์ ญาณปริชาเศรษฐ

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงมณัญญา มานะรัชศักดิ์ รหัสประจำตัว 620630014 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากปุย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (งฐ) 58๒๖

วันที่ 23 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สุวิมล สพฤกษ์ศรี

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงมณัญญา มานะรัชศักดิ์ รหัสประจำตัว 620630014 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อ พัฒนาศักยภาพการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร.อธกมาส มากชัย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8606 (๙๙) 5869

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

23 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.วรมหาณ์ อินทรางกูร ณ อยุธยา

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงมณฑัญญา มานะรัชศักดิ์ รหัสประจำตัว 620630014 นักศึกษาระดับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริทมาส มากซู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ฮว 8606 (นจ)/5840

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

23 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.เพียงจันทร์ โนนเพ็ทท์

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงมณีนฤญา มานะรัชศักดิ์ รหัสประจำตัว 620630014 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อ พัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากสู้อย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8606 (กข.)/5868

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

23 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.อุษา มะหะหมัด

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงมณัญญา มานะรัชศักดิ์ รหัสประจำตัว 620630014 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อ พัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อิทธิมาส มากซู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วิทยาลัย

ที่ 8606 (นค) 5871

บัลเจติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

23 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.จิราภา อ่ำแจ้ง

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงมณัญญา มานะรัชศักดิ์ รหัสประจำตัว 620630014 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัลเจติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อ พัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา "

ในการนี้ บัลเจติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัลเจติวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัลเจติวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

คู่มือ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการ
สื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษา

THE MANUAL OF THE ENGLISH COMMUNICATIVE
LANGUAGE TEACHING AND COLLABORATIVE LEARNING
INSTRUCTIONAL MODEL TO DEVELOP THE
COMMUNICATIVE SKILLS AND SELF-CONFIDENCE IN USING
ENGLISH FOR THE ELEMENTARY STUDENTS

L3PE MODEL

ว่าที่ร้อยตรีหญิงมณีนุญา มานะรัชต์ศักดิ์

คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (L3PE MODEL)

คำนำ

คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาฉบับนี้ เป็นเอกสารที่อธิบายรายละเอียดของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ที่ต้องการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนนี้ไปใช้โดยมีความเข้าใจในองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนทราบถึงข้อมูลที่ควรศึกษาและเตรียมความพร้อมเพื่อให้การใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือบรรลุตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบ ผู้ที่ต้องการนำไปใช้ จึงควรศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนนี้ให้เข้าใจชัดเจน ซึ่งคู่มือฉบับนี้ประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

2. จุดมุ่งหมาย

3. องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

3.1 หลักการ

3.2 วัตถุประสงค์

3.3 การบวนการจัดการเรียนการสอน

3.4 การวัดและประเมินผล

3.5 เงื่อนไขความสำเร็จ

3.6 บทบาทครู

3.7 บทบาทนักเรียน

1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น ซึ่งผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นั้นมีแนวโน้มที่เปลี่ยนไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงไปในทางการศึกษาของยุคนี้ ครูจึงมีเพียงบทบาทในเชิงการช่วยแนะนำและออกแบบกิจกรรมไปจนถึงการสร้างเงื่อนไขที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ นอกจากนี้ยังได้มีการนำเสนอทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมเน้นที่ทักษะย่อย 4 ทักษะ คือ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสาร การมีส่วนร่วมกับผู้อื่น และความสามารถเชิงสร้างสรรค์ต้องอาศัยทักษะด้านภาษาเป็นตัวขับเคลื่อน เพื่อให้เกิดการพัฒนาและยกระดับผลสัมฤทธิ์ที่สอดคล้องกลมกลืนไปพร้อม ๆ กันกับทักษะชีวิตและอาชีพ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจึงมีความจำเป็นที่จะต้องครอบคลุมทักษะการสื่อสารทุก ๆ มิติ (วารสารบรรณศาสตร์, 2559 : ปีที่9 ฉบับที่2) และเมื่อศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) พบว่า มีจุดเน้นและประเด็นพัฒนาศักยภาพด้านด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ข้อที่ 3 ของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) โดยมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ คือ การมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 มินิส์รักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา รวมไปถึงการเตรียมความพร้อมด้านกำลังคนและเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย คือการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่สอดคล้องและจำเป็นในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) นั้น พบว่า ในปัจจุบันได้มีการพัฒนาและออกแบบแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 คือ ความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งพัฒนาทักษะของการสื่อสาร อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการมีการปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบตามนโยบายการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาพัฒนาผู้เรียนและต้องการเสริมสร้างสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับประเทศ และได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปให้หน่วยงานในสังกัด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) ดำเนินการดังนี้ คือ 1.กำหนดกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาที่เป็นสากลที่เรียกว่า The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) 2.พัฒนาส่งเสริมการ

จัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) 3.พัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทางกรอบอ้างอิงมาตรฐานสากล 4.ยกระดับความสามารถการจัดการเรียนรู้ของครูให้เป็นไปตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร 5.ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT) 6.ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและนักเรียน และในปีงบประมาณ พ.ศ.2559 นโยบายกระทรวงศึกษาธิการโดยการนำของพลเอกดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ ได้ขับเคลื่อนนโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการ 11 ข้อ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ซึ่งภาษาอังกฤษอยู่ในนโยบายข้อ 5 คือ ภายใน 3 ปี ยกระดับภาษาอังกฤษให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ เริ่มต้นนโยบายด้วยการสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาโดยรัฐบาลได้จัดทำ แอปพลิเคชัน Echo Hybrid, Echo English รวมทั้งการพัฒนาครูภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการ Boot Camp ตลอดจนการปรับเพิ่มชั่วโมงเรียนและเน้นการเรียนการสอนเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันตลอดจนสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน สถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาครูแกนนำด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีความรู้ ความสามารถในระดับ B2 ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaboration Learning) ยังเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารที่ดี เนื่องจากการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการ แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น โดยผู้เรียนจะมีโอกาสในการโต้ตอบภายในกลุ่ม มีการร่วมมือกัน ทำงานเพื่อนำไปสู่เป้าหมายและความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม (Slavin, 1995) สอดคล้องกับงานวิจัย ของสรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ (2559) เรื่องการพัฒนา รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และทักษะการเขียนเพื่อ การสื่อสาร พบว่า ผู้วิจัยได้ประยุกต์หลักการและแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการจัดกลุ่ม ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมกันปฏิบัติภาระงานและมีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างสมาชิก รวมทั้งให้ ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานสะท้อนย้อนคิดร่วมกันเป็นกลุ่มเกี่ยวกับภาระงานที่ผ่านมาส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้และฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มร่วมกับบุคคลอื่น รู้จักแก้ปัญหาร่วมกันและสร้างสัมพันธภาพ ที่ดีต่อกัน ทำให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ได้รับการฝึกและพัฒนาทักษะสังคมที่ดีขึ้น อีกทั้งยัง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Holguin (1997) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของนักเรียนเกรด 3 จำนวน 20 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่ม ควบคุม 10 คนและกลุ่มทดลอง 10 คน สอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือทุกวัน วันละ 1 ชั่วโมง 50 นาที ตลอดเวลา 6 เดือน ผู้วิจัยได้ศึกษาตามสมมติฐาน 3 ข้อ คือ ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเป็น

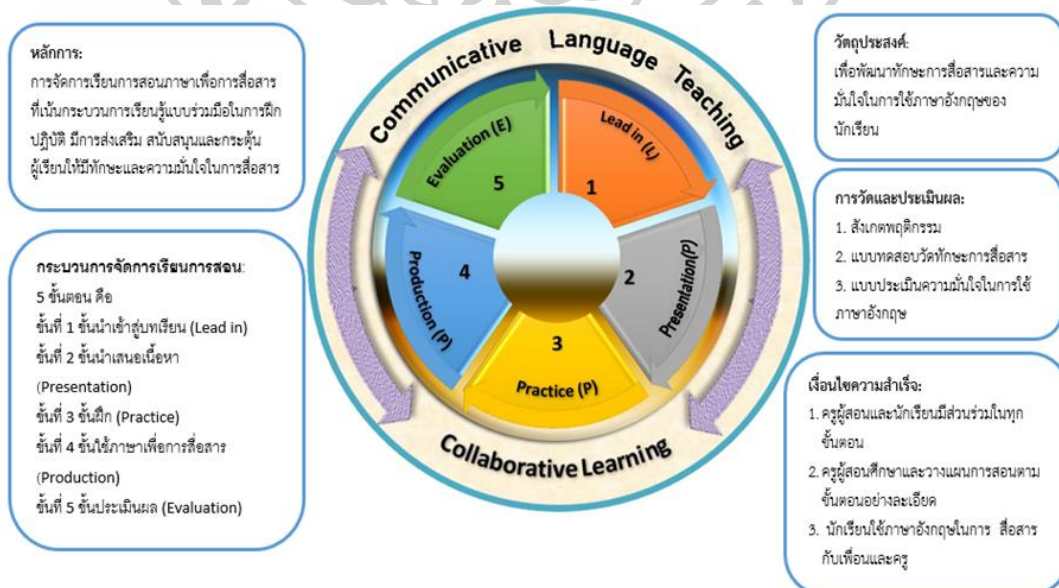
ภาษาที่สอง ทักษะทางสังคมโดยใช้แบบทดสอบ IDEA Proficiency Test และศึกษาข้อมูลด้านทักษะทางสังคมและการยอมรับนับถือตนเอง โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือและสิ่งแวดล้อมทางด้านการอ่าน (CARE) จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนเรียน และมีเจตคติที่ดีสูงขึ้น ด้านคะแนนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกัน

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้จัดทำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (L3PE MODEL) เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพต่อไป

2. จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (L3PE MODEL)

3. องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

หลักการ

การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือในการฝึกปฏิบัติ มีการส่งเสริม สนับสนุนและกระตุ้นผู้เรียนให้มีทักษะและความมั่นใจในการสื่อสาร

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

กระบวนการจัดการเรียนการสอน

1. **ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in)** โดยครูกำหนดวัตถุประสงค์ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังจะเรียนเรื่องอะไรและนำความรู้และทักษะที่อยู่เดิมมาสัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนก่อนเริ่มเรียนโดยการกระตุ้นและสร้างความสนใจของผู้เรียนให้ต่อบทเรียนทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมและความกระตือรือร้นที่จะเรียน

2. **ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)** ในขั้นนี้ครูจะเสนอเนื้อหาภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและความหมายของบทเรียนอย่างละเอียดตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้สอนอาจใช้เทคนิควิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ กิจกรรมประกอบการสอนและสื่อการสอนมาประกอบในการอธิบายเนื้อหาให้แก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ มีการใช้คำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนเข้าสู่หัวข้อทางภาษา เช่น การซักถามข้อมูลและรูปแบบภาษาที่จะสอน เป็นต้น จากนั้นครูจะเป็นผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนสังเกตจากตัวอย่าง เน้นให้เห็นจุดสำคัญของรูปแบบประโยคเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของการใช้รูปแบบไวยากรณ์นั้น ๆ ได้ชัดเจนและถูกต้องยิ่งขึ้น

3. **ขั้นฝึก (Practice)** ขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอเนื้อหา โดยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (fluency) การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ขั้นนี้เป็นโอกาสที่ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในการใช้ภาษา ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึกหากทำระหว่างที่นักเรียนกำลังลองฝึกลองอยู่ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้

4. **ขั้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)** เป็นขั้นที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ฝึกมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดความสนุกสนาน ซึ่งในขั้นนี้จะเป็นขั้นที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ต่าง ๆ การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึกหัด หรือการนำเสนอผลงาน

5. ชั้นประเมินผล (Evaluation) ครูกำหนดแบบทดสอบท้ายกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตัวชี้วัด เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรม
2. แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร
3. แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

เงื่อนไขความสำเร็จ

1. ครูผู้สอนและนักเรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน
2. ครูผู้สอนศึกษาและวางแผนการสอนตามขั้นตอนอย่างละเอียด
3. นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อนและครู

บทบาทครู

1. ครูศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการเรียนรู้อย่างละเอียด
2. ครูเตรียมแผนการเรียนรู้และสื่อการสอน
3. ครูชี้แจงรายละเอียดการเรียนการสอนให้นักเรียนเข้าใจ
4. ครูดำเนินการสอนตามแผนทั้งหมด 6 แผน โดยเริ่มการสอนตั้งแต่แผนการเรียนรู้ที่ 1 ซึ่งในแต่ละแผนจะใช้เวลาในการสอน 3 ชั่วโมง และดำเนินการสอนตามขั้นตอนที่ได้สังเคราะห์กระบวนการเรียนการสอน L3PE
5. เมื่อดำเนินการสอนจบหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ครูทำการทดสอบนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารและบันทึกคะแนนเก็บไว้
6. ครูดำเนินการทดสอบวัดทักษะการสื่อสารทุกครั้งหลังสอนจบแผนการเรียนรู้
7. ครูประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังสอนจบแผนการเรียนรู้

บทบาทนักเรียน

1. นักเรียนฟังคำชี้แจงก่อนเริ่มเรียนทุกครั้งอย่างตั้งใจ
2. นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม
3. นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกับเพื่อนด้วยความเต็มใจ
4. นักเรียนฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษกับครูและเพื่อน
5. นักเรียนฟังบทสนทนาหรือเนื้อเรื่องที่ครูเปิดให้ฟังอย่างตั้งใจ
6. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารอย่างตั้งใจ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง On holiday

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง สถานที่ท่องเที่ยว ทำให้ผู้เรียนสามารถพูดเกี่ยวกับการเดินทาง ซึ่งเป็นพื้นฐานความรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้

ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป.6/1 อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
- ต 1.2 ป.6/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อม ทั้งให้เหตุผลสั้นๆประกอบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ออกเสียง สะกดคำ และบอกความหมายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางและสถานที่ท่องเที่ยวได้
2. พูดสนทนาเกี่ยวกับสถานที่ที่ไปและกิจกรรมที่ทำได้
3. ใช้ประโยค Past Simple Tense ได้ถูกต้อง
4. อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียงสระ /i:/, /I/ ได้

3. สาระการเรียนรู้

3.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- กลุ่มคำ ประโยค และความหมายที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง
- Pronunciation: /i:/, /I/
- ประโยค บทสนทนา และเนื้อเรื่องที่มีภาพประกอบ
- ประโยคถามและตอบเกี่ยวกับสิ่งที่ทำในอดีต เช่น

A: Where did you go on holiday?

B: I went to (สถานที่).

- ประโยคถามและตอบเกี่ยวกับความรู้สึกที่ได้ไปสถานที่นั้น เช่น

A: How was it?

B: It was great.

- ประโยค Past Simple Tense
- ประโยคและข้อความที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง
- การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 4.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 4.2 ความสามารถในการคิด
 - ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- 4.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้
- มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน (ชั่วโมงที่ 1-3)

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) ชั่วโมงที่ 1

1. ครูทักทายนักเรียนด้วยคำถาม How are you? ครูอธิบายนักเรียนว่าในการทักทายกันเราไม่จำเป็นต้องใช้ How are you? ตลอดเวลา นักเรียนสามารถเปลี่ยนไปใช้คำอื่นได้ เช่น ประโยค How's everything? และ How are things? ซึ่งประโยคนี้ใช้ทักทายแบบไม่เป็นทางการ หรือใช้ทักทายคนที่เรารู้จักอยู่แล้ว ในการตอบก็ตอบง่ายๆ ว่า I'm good. หรือ Not bad. หรือในกรณีที่เป็นการทักทายแบบเป็นทางการมากๆ และเจอกันเป็นครั้งแรก นักเรียนสามารถทักทายว่า How do you do? ในการตอบก็ตอบว่า How do you do? จากนั้นครูทักทายนักเรียนเป็นรายบุคคล 4-5 คน โดยใช้คำถามว่า How's everything? หรือ How are things?

2. ครูนำภาพสถานที่ต่างๆ หรือโปสเตอร์ภาพสถานที่ในต่างประเทศมาให้ให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่าเป็นสถานที่ใด และอยู่ที่ไหน

Teacher: What is it? (ภาพ Opera House)

Students: It's the Opera House.

Teacher: Where is it?

Students: In Australia.

Teacher: It's the Opera House. It is in Australia.

3. ครูให้นักเรียนเปิดหนังสือเรียน หน้า 46 ข้อ 1 What can you see? แล้วถามนักเรียนว่าเห็นอะไรบ้าง ดังนี้

Teacher: What can you see on this page?

Students: A plane, skiing, camping, Opera House, etc.

Teacher: Great!

4. ครูให้นักเรียนเปิดหนังสือเรียน หน้า 46 ข้อ 2 Look, listen and answer. แล้วดูภาพในข้อ 1 จากนั้นครูเปิด CD/Track 39 ให้นักเรียนฟังคำถามทั้งหมดก่อน 1 ครั้ง และเปิดอีกครั้ง โดยครูหยุด CD ทีละคำถาม เพื่อให้เวลานักเรียนตอบ

Audio Script

1. Names the sports activities you can see in the pictures.
2. Some people are going camping. Where are they?
3. What sports can you see?
4. What is the man in a purple sweater doing?
5. Names two countries in the picture.

5. ครูบอกนักเรียนว่า วันนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ และการไปเที่ยวพักผ่อนในวันหยุด

- ครูติดบัตรคำ holiday บนกระดาน แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

1. ครูสุ่มถามนักเรียน 2-3 คน ว่าเคยไปเที่ยวจังหวัดใด และเดินทางไปอย่างไร

Teacher: What province did you visit?

Sak: Phuket.

Teacher: How did you go there?

Sak: By plane.

2. ครูให้นักเรียนดูภาพต่างๆ ในหนังสือเรียน หน้า 47 ข้อ 1 Listen, point and repeat.

แล้วถามว่าเห็นอะไรในภาพบ้าง ให้นักเรียนช่วยกันตอบ จากนั้นครูเปิด CD/Track 40 ให้นักเรียนฟัง 3-4 ครั้ง พร้อมทั้งชี้ภาพตามให้ถูกต้อง และออกเสียงตาม CD

passport

ticket

suitcase diary

kangaroo

Opera House

Eiffel Tower

3. ครูให้นักเรียนดูภาพต่างๆ ในหนังสือเรียน หน้า 47 ข้อ 2 Listen and point. และถามนักเรียนว่าเห็นอะไรในภาพบ้าง ให้นักเรียนช่วยกันตอบ เช่น a plane, (a map of) Australia, a passport, a hot dog, a ticket, a suitcase, Opera House, kangaroos, a boy/take photo, a beach

ต่อมาครูเขียนคำว่า opera บนกระดาน แล้วให้นักเรียนช่วยกันเดาความหมาย และครูเขียนคำว่า opera house บนกระดาน และให้นักเรียนช่วยกันเดาความหมายอีกครั้ง จากนั้นครูชี้ที่ภาพ Opera House ในหนังสือเรียน หน้า 47 และถามนักเรียนว่า Where is this place? ครูเฉลยคำตอบให้นักเรียนฟังว่า ในภาพคือ Sydney Opera House หรือโรงอุปรากรซิดนีย์ ซึ่งอยู่ในประเทศออสเตรเลีย ครูบอกประวัติความเป็นมาสั้นๆ เกี่ยวกับโรงอุปรากรนี้ให้นักเรียนฟัง

Sydney Opera House หรือ โรงอุปรากรซิดนีย์ เป็นโรงละครและสถานที่จัดการแสดงอเนกประสงค์ ตั้งอยู่บริเวณปากอ่าวซิดนีย์ ในนครซิดนีย์ รัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย โรงอุปรากรแห่งนี้ได้รับการออกแบบโดยสถาปนิกชาวเดนมาร์กชื่อว่า ยอร์น อุตซอน (Jørn Utzon) ซึ่งได้ออกแบบโรงอุปรากรแห่งนี้ให้มีรูปร่างแปลกและสะดุดตา โดยได้แรงบันดาลใจมาจากเปลือกส้มของพระเจ้าที่ร่วงหล่นลงมาจากฟ้า องค์การยูเนสโกได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2550 และยังได้รับการกล่าวขานว่าเป็นสถาปัตยกรรมที่สวยงามที่สุดอีกแห่งหนึ่งของโลกอีกด้วย
ที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/โรงอุปรากรซิดนีย์>

4. ครูให้นักเรียนดูคำกริยาในหนังสือเรียน หน้า 47 กรอบ Remember! แล้วอธิบายว่า คำกริยาเหล่านี้เป็นคำกริยาในรูปอดีต (past form) ซึ่งนักเรียนควรจำให้ได้ จากนั้นครูถามนักเรียนว่า คำกริยาในรูปอดีตที่นำมาในช่อง Past คำใดเป็น regular verbs (travelled) และคำใดเป็น irregular verbs (went, saw, took, ate, had, had, did) ครูให้นักเรียนฝึกผันกริยาที่เป็น irregular verbs ให้ครบทั้ง 3 ช่อง เช่น

go	went	gone
see	saw	seen
take	took	taken
eat	ate	eaten
have	had	had
do	did	done

ครูทบทวนความรู้เกี่ยวกับเรื่องการเติม -ed ในคำกริยาที่เป็น regular verbs ด้วยการเขียนคำกริยาต่อไปนี้บนกระดาน และให้นักเรียนช่วยกันอธิบายกฎการเติม -ed

looked	washed
lived	loved

cried carried
stopped planned

ครูอธิบายการใช้ Past Simple Tense ให้นักเรียนฟังสั้นๆ

การใช้ Past Simple Tense มีหลักการ ดังนี้

1) ใช้กล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และจบไปแล้วในอดีต เช่น

She visited Tom last week. We went to the mall yesterday.

2) ใช้กล่าวถึงสิ่งที่ทำเป็นประจำ หรือทำเป็นนิสัยในอดีต แต่ปัจจุบันไม่ทำแล้ว เช่น

I liked milk when I was young. He was always absent last year.

คำกริยาที่ใช้กับ Past Simple Tense จะใช้คำกริยาในรูปอดีต (past form) ซึ่งการเปลี่ยนคำกริยาให้อยู่ในรูปอดีตนั้นทำได้ 2 วิธี คือ

1) คำกริยาโดยทั่วไปเติม -ed ได้เลย ซึ่งเรียกว่า regular verbs

2) คำกริยาที่เปลี่ยนรูปหรือบางคำอาจคงรูปเดิม ซึ่งเรียกว่า irregular verbs เป็นคำกริยาช่องที่ 2 ในกริยา 3 ช่อง

Past Simple Tense มักมีคำบอกเวลาอยู่ในประโยค ได้แก่

Yesterday, last week, month, year, two weeks ago

เช่น I saw Ladda two days ago. We cleaned our house last week.

Past Simple Tense (Regular verbs)

● การเติม -ed ท้ายคำกริยา มีหลักการดังนี้

1) คำกริยาโดยทั่วไปเติม -ed ได้เลย เช่น

look - looked

watch - watched

walk - walked

2) คำกริยาที่ลงท้ายด้วย e ให้เติมเฉพาะ -d เช่น

close - closed

love - loved

wave - waved

change - changed

3) คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วจึงเติม -ed เช่น

cry - cried

dry - dried

try - tried

แต่ถ้าหน้า y เป็นสระ (a, e, i, o, u) ให้เติม -ed ได้เลย เช่น

play - played

4) คำกริยาพยางค์เดียว มีสระตัวเดียว และตัวสะกดตัวเดียว ให้เพิ่มตัวสะกด

อีก 1 ตัว แล้วจึงเติม -ed เช่น

stop - stopped

beg - begged

plan - planned

หมายเหตุ

คำกริยา travel เมื่อทำเป็นรูปอดีต (past form) ถ้าเป็นภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ (British English) จะเพิ่ม l หนึ่งตัว ก่อนเติม -ed

travel - travelled

แต่ถ้าเป็นภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English) ไม่จำเป็นต้องเพิ่ม l ที่ท้ายคำก่อนเติม -ed

travel - traveled

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ชั่วโมงที่ 2

1. ครูเปิด CD/Track 41 ให้นักเรียนฟังและชี้ภาพในหนังสือเรียน หน้า 47 ข้อ 2 Listen and point. ตามที่ได้ยิน จากนั้นครูเปิด CD ให้นักเรียนฟังอีก 2-3 ครั้ง แล้วครูถามคำถาม 2 ข้อ ที่อยู่ได้ กรอบภาพ ให้นักเรียนช่วยกันคิดและตอบ

2. ครูอธิบายการตั้งประโยคคำถามรูป Past Simple Tense ว่า เราจะใช้ did เป็นกริยาช่วย ในการตั้งประโยคคำถาม โดยใช้ did ขึ้นต้นประโยค และกริยาหลักของประโยคต้องเปลี่ยนเป็น คำกริยาในรูป base form แล้วตามด้วยส่วนที่เหลือ และใส่เครื่องหมายคำถาม (Question mark) ไว้ ท้ายประโยค ตัวอย่างเช่น

- Tom bought a T-shirt yesterday.

Did Tom buy a T-shirt yesterday?

- They went to London last week.

Did they go to London last week?

- You took a lot of photos 3 days ago.

Did you take a lot of photos 3 days ago?

แต่ถ้าประโยคใดมี verb to be คือ was หรือ were ทำหน้าที่เป็นคำกริยา ให้ย้าย was หรือ were มาไว้หน้าประธาน หรือขึ้นต้นประโยคได้เลย ไม่ต้องเอา did เข้ามาช่วยในการทำเป็นคำถาม ตัวอย่างเช่น

- She was absent yesterday.

Was she absent yesterday?

- We were naughty 10 years ago.

Were we naughty 10 years ago?

ต่อมาครูถามคำถามนักเรียน แบบ Yes-No questions ที่ขึ้นต้นด้วย did และให้นักเรียนพูดตอบ เช่น

Did you go to school yesterday? Yes, I did.

Did you go to school last Sunday? No, I didn't.

เสร็จแล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปโครงสร้างประโยค โดยครูช่วยเขียนบนกระดาน

ตอบรับ Yes, (คำสรรพนาม) did.

ตอบปฏิเสธ No, (คำสรรพนาม) didn't.

จากนั้นครูอาจสอนการออกเสียงประโยคคำถามแบบ Yes-No questions โดยอธิบายว่าคำถามที่ขึ้นต้นด้วย verb to do และ verb to be ทั้งในรูป Present Simple Tense และ Past Simple Tense จะต้องตอบคำถามด้วย yes หรือ no ดังนั้นจึงเรียกว่า Yes-No questions ซึ่งการออกเสียงคำถามแบบ Yes-No questions จะลงท้ายประโยคด้วยเสียงสูง แล้วครูยกตัวอย่างประโยคให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้อง ต่อมาครูถามนักเรียนว่าในภาษาไทยมีการออกเสียงคำถามด้วยเสียงสูงหรือไม่

4. ครูให้นักเรียนดูภาพบุคคลในหนังสือเรียน หน้า 48 ข้อ 3 Listen and check (✓). แล้วอ่านข้อความในตาราง ต่อมาครูบอกนักเรียนว่าจะได้ฟัง CD ให้นักเรียนตั้งใจฟังว่าทั้ง 3 คน ไปสถานที่ใด และทำกิจกรรมอะไร จากนั้นครูเปิด CD/Track 42 ให้นักเรียนฟัง และขีด ✓ ลงในช่องคำตอบที่ถูกต้อง เสร็จแล้วครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ

1. A: Laura, did you go to the beach?
 Laura: Yes, I did. I liked the beach.
 A: Did you swim?
 Laura: Yes, I did.
2. A: Nancy, did you go to Canada?
 Nancy: Yes, I did. I went there last month.
 A: Did you see the mountains?
 Nancy: No, I didn't. I didn't see the mountains.
3. A: Thomas, did you go to the mountains?
 Thomas: Yes, I did. I went to the mountains.
 A: Did you see the tigers?
 Thomas: Yes, I did. I saw the tigers.

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) (ชั่วโมงที่3)

1. ครูให้นักเรียนทำตารางเหมือนอย่างในหนังสือเรียน หน้า 48 ข้อ 3 ลงในกระดาษ และเขียนกิจกรรมที่ทำในวันหยุดลงไปในตารางช่องแรก โดยปรับเปลี่ยนบางกิจกรรมในหนังสือเรียนให้เหมาะสม จากนั้นเดินไปถามเพื่อน 3 คนในชั้นว่า ในปีที่ผ่านมาได้ทำกิจกรรมเหล่านี้หรือไม่ เช่น

- A: Did you go to Chiang Mai last year?
 B: Yes, I did.
 A: Did you visit Chiang Mai Zoo last year?
 B: No, I didn't.

เสร็จแล้วให้นักเรียนเติมข้อมูลลงในตารางที่ตนเองทำไว้ โดยใช้ข้อมูลที่ไปถามเพื่อนมา และเขียนบทสนทนาที่ด้านล่างของตาราง แล้วนำมาส่งครู

2. นักเรียนดูภาพในแบบฝึกหัด หน้า 34 ข้อ 1 Listen and point. จากนั้นฟัง CD/Track 50 แล้วชี้ภาพให้สัมพันธ์กับประโยคที่ได้ยิน โดยครูเปิด CD ให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง จากนั้นครูเฉลยคำตอบ

1. Some people are going camping.
2. A boy is climbing.
3. There is a picture of a kangaroo in the picture.
4. A man is wearing goggles.
5. The Eiffel Tower is in France

3. นักเรียนดูภาพในข้อ 1 อีกครั้ง แล้วเติมคำที่กำหนดให้ลงในประโยคในแบบฝึกหัด หน้า 34 ข้อ 2 ให้ถูกต้อง เสร็จแล้วครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ

4. นักเรียนดูภาพที่กำหนดให้ในแบบฝึกหัด หน้า 35 ข้อ 1 แล้วเขียนคำศัพท์ให้สัมพันธ์กับภาพ เสร็จแล้วครูสุ่มเรียกนักเรียน 5 คน อ่านคำศัพท์ และให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์พร้อมๆ กัน

5. นักเรียนดูคำกริยาทั้ง 10 คำ ในแบบฝึกหัด หน้า 35 ข้อ 2 จากนั้นเปลี่ยนคำกริยาเหล่านี้ให้เป็นรูป Past Simple นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ 5 คนเพื่อแข่งขันค้นหาคำศัพท์ในพจนานุกรม เสร็จแล้วครูสุ่มเรียกนักเรียนออกมาเขียนบนกระดาน

6. นักเรียนอ่านบทสนทนาในแบบฝึกหัด หน้า 36 ข้อ 3 จากนั้นครูเปิด CD/Track 51 ให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง แล้วเติม did หรือ didn't ลงในช่องว่าง

A: Did you go to the beach?

B: Yes, I did.

A: Did you swim?

B: No, I didn't.

A: Did you have a picnic?

B: Yes, I did.

7. การวัดและประเมินผล

7.1 การประเมินก่อนเรียน

- ประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

7.2 การประเมินหลังการเรียน

- ประเมินการทำแบบทดสอบหลังเรียน

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน Smile ป. 6
2. แบบฝึกหัด Smile ป. 6
3. Audio CD Smile ป. 6
4. ภาพสถานที่หรือโปสการ์ด Sydney Opera House

ภาคผนวก ค

ผลการตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบ แผนการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางแสดงผลการหาค่าคุณภาพของแบบวิเคราะห์เอกสาร

การหาคุณภาพของแบบวิเคราะห์เอกสาร					
ผู้เชี่ยวชาญคนที่	ประเด็นพิจารณาข้อที่				
	1	2	3	4	5
1	5	4	5	5	5
2	5	3	5	5	5
3	5	4	5	5	5
4	5	5	5	5	5
5	5	5	5	5	5
6	4	4	4	4	4
7	4	4	4	4	4
รวม	33	30	33	33	33
Mean	4.71	4.29	4.71	4.71	4.71
S.D.	0.49	0.76	0.49	0.49	0.49

ตารางแสดงผลการหาค่าคุณภาพของแบบสัมภาษณ์นักวิชาการ

การหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์นักวิชาการ							
ผู้เชี่ยวชาญคนที่	ประเด็นพิจารณาข้อที่						
	1	2	3	4	5	6	7
1	5	5	5	5	5	4	5
2	5	5	5	5	5	5	5
3	5	5	5	5	5	4	5
4	5	5	5	5	5	5	5
5	5	5	4	5	5	5	5
6	4	4	4	4	4	4	4
7	4	4	4	4	4	4	4
รวม	33	33	32	33	33	31	33
Mean	4.71	4.71	4.57	4.71	4.71	4.43	4.71
S.D.	0.49	0.49	0.53	0.49	0.49	0.53	0.49

ตารางแสดงผลการหาค่าคุณภาพของแบบสอบถามนักเรียน

การหาคุณภาพของแบบสอบถามนักเรียน							
ผู้เชี่ยวชาญคนที่	ประเด็นพิจารณาข้อที่						
	1	2	3	4	5	6	7
1	3	5	5	3	4	4	3
2	3	5	5	3	3	3	5
3	5	5	5	3	3	3	5
4	5	5	5	5	5	5	5
5	5	5	5	5	5	5	5
6	4	4	4	4	4	4	4
7	4	4	4	4	4	4	4
รวม	29	33	33	27	28	28	31
Mean	4.14	4.71	4.71	3.86	4.00	4.00	4.43
S.D.	0.90	0.49	0.49	0.90	0.82	0.82	0.79

ตารางแสดงผลการหาค่าคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบ

การหาคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบ							
ผู้เชี่ยวชาญคนที่	ประเด็นพิจารณาข้อที่						
	1	2	3	4	5	6	7
1	5	5	5	5	5	5	5
2	5	5	5	5	5	5	5
3	4	4	4	5	5	4	4
4	5	5	5	5	5	5	4
5	5	5	5	5	5	5	5
6	4	4	4	4	4	4	4
7	4	4	4	4	4	4	4
รวม	32	32	32	33	33	32	31
Mean	4.57	4.57	4.57	4.71	4.71	4.57	4.43
S.D.	0.53	0.53	0.53	0.49	0.49	0.53	0.53

ตารางแสดงผลการหาค่าคุณภาพของแผนการเรียนรู้ที่ 1-6

แผนการเรียนรู้ที่	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
1	3.86 - 4.43	0.53 - 0.76
2	3.86 - 4.43	0.53 - 0.90
3	3.86 - 4.43	0.53 - 0.76
4	3.86 - 4.43	0.53 - 0.76
5	4.00 - 4.57	0.53 - 0.82
6	4.00 - 4.43	0.53 - 0.76

ตารางแสดงผลการหาค่าคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง

การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง						
ผู้เชี่ยวชาญคนที่	ประเด็นพิจารณาข้อที่					
	1	2	3	4	5	6
1	4	4	4	4	4	4
2	4	4	4	4	4	4
3	4	4	4	4	4	4
4	5	5	5	5	5	5
5	5	5	5	5	5	5
6	4	4	4	4	4	4
7	4	4	4	4	4	4
รวม	30	30	30	30	30	30
Mean	4.29	4.29	4.29	4.29	4.29	4.29
S.D.	0.49	0.49	0.49	0.49	0.49	0.49

ตารางแสดงผลการหาค่าคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการพูด

การหาค่าคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการพูด						
ผู้เชี่ยวชาญคนที่	1	2	3	4	5	6
1	5	5	5	5	5	5
2	4	4	4	4	4	4
3	5	5	5	5	5	5
4	5	5	5	5	5	5
5	5	5	5	5	5	5
6	4	4	4	4	4	4
7	4	4	4	4	4	4
รวม	32	32	32	32	32	32
Mean	4.57	4.57	4.57	4.57	4.57	4.57
S.D.	0.53	0.53	0.53	0.53	0.53	0.53

ตารางแสดงผลการหาค่าคุณภาพของแบบประเมินความมั่นใจ

การหาคุณภาพของแบบประเมินความมั่นใจ						
ผู้เชี่ยวชาญคนที่	1	2	3	4	5	6
1	5	5	5	5	5	5
2	5	5	5	5	5	5
3	5	5	5	5	5	5
4	5	5	5	5	5	5
5	5	5	5	5	5	5
6	4	4	4	4	4	4
7	4	4	4	4	4	4
รวม	33	33	33	33	33	33
Mean	4.71	4.71	4.71	4.71	4.71	4.71
S.D.	0.49	0.49	0.49	0.49	0.49	0.49

ตารางแสดงผลการวัดทักษะการฟังของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เลขที่	คะแนนทักษะ การฟังหลัง เรียนแผนที่ 1 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การฟังหลัง เรียนแผนที่ 2 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การฟังหลัง เรียนแผนที่ 3 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การฟังหลัง เรียนแผนที่ 4 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การฟังหลัง เรียนแผนที่ 5 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การฟังหลัง เรียนแผนที่ 6 (10 คะแนน)
1	6	7	8	7	8	10
2	6	6	7	7	8	9
3	7	8	8	8	8	9
4	5	6	6	7	7	9
5	5	7	7	7	8	8
6	7	6	7	8	8	8
7	8	8	8	8	9	9
8	7	7	8	8	8	10
9	6	7	7	9	9	9
10	8	8	8	7	8	9
11	7	8	9	8	9	9
12	7	6	7	9	9	10
13	6	7	8	8	8	9
14	8	7	9	8	10	10
15	6	7	8	7	8	8
16	7	8	7	7	8	9
17	8	8	8	9	8	9
18	7	7	7	6	8	9
19	6	7	7	7	9	9
20	6	6	8	7	8	8
21	7	8	9	9	10	9
22	7	7	8	7	9	10
23	6	7	8	8	9	9
24	8	8	9	7	9	9
25	5	6	8	8	8	9
26	5	6	8	7	9	8
27	4	7	7	8	8	8

เลขที่	คะแนนทักษะ การฟังหลัง เรียนแผนที่ 1 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การฟังหลัง เรียนแผนที่ 2 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การฟังหลัง เรียนแผนที่ 3 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การฟังหลัง เรียนแผนที่ 4 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การฟังหลัง เรียนแผนที่ 5 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การฟังหลัง เรียนแผนที่ 6 (10 คะแนน)
28	6	6	7	8	8	9
29	7	7	8	8	7	8
30	6	7	7	9	9	9
31	7	6	6	7	9	9
32	7	7	7	8	10	10
33	6	7	8	8	9	10
34	6	7	7	7	8	9
35	7	6	6	7	8	9
36	8	8	8	9	9	9
37	5	6	7	9	9	8
38	7	7	7	8	10	9
39	5	6	7	8	8	9
40	7	7	8	8	9	10
รวม	259	277	302	310	341	360
ร้อยละ	64.75	69.26	75.5	77.5	85.25	90
Mean	6.48	6.93	7.55	7.75	8.53	9.00
S.D.	1.00	0.72	0.77	0.77	0.74	0.63

ตารางแสดงผลการวัดทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เลขที่	คะแนนทักษะ การพูดหลัง เรียนแผนที่ 1 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การพูดหลัง เรียนแผนที่ 2 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การพูดหลัง เรียนแผนที่ 3 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การพูดหลัง เรียนแผนที่ 4 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การพูดหลัง เรียนแผนที่ 5 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การพูดหลัง เรียนแผนที่ 6 (10 คะแนน)
1	6	6	7	7	8	8
2	5	6	7	8	8	8
3	7	8	9	10	10	9
4	5	6	7	7	7	7
5	6	4	5	7	7	7
6	5	7	8	7	6	8
7	5	6	6	6	7	8
8	5	6	7	6	8	8
9	4	6	8	7	8	8
10	4	5	7	7	8	9
11	6	7	7	9	8	9
12	6	8	8	9	9	8
13	5	5	6	7	8	8
14	9	11	9	10	9	9
15	5	4	4	7	7	7
16	3	4	6	7	6	7
17	5	7	8	8	9	9
18	2	4	5	6	7	7
19	4	6	8	9	8	8
20	5	5	4	7	7	7
21	9	8	8	8	8	9
22	5	6	7	7	7	8
23	5	5	6	7	7	8
24	8	8	8	11	9	9
25	5	6	5	6	6	7
26	6	5	4	7	6	7
27	8	6	8	7	6	8

เลขที่	คะแนนทักษะ การพูดหลัง เรียนแผนที่ 1 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การพูดหลัง เรียนแผนที่ 2 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การพูดหลัง เรียนแผนที่ 3 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การพูดหลัง เรียนแผนที่ 4 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การพูดหลัง เรียนแผนที่ 5 (10 คะแนน)	คะแนนทักษะ การพูดหลัง เรียนแผนที่ 6 (10 คะแนน)
28	6	7	8	6	8	9
29	4	5	6	7	9	9
30	7	7	8	8	9	9
31	4	5	6	7	6	7
32	7	9	10	9	8	8
33	7	7	8	8	9	8
34	6	5	7	8	8	8
35	6	6	7	7	6	7
36	7	8	8	8	8	9
37	8	8	8	9	9	10
38	6	9	10	9	8	9
39	6	6	7	7	8	8
40	5	6	7	6	7	8
รวม	227	253	282	303	307	324
ร้อยละ	57	63	71	76	77	81
Mean	5.68	6.33	7.05	7.58	7.68	8.10
S.D.	1.49	1.52	1.45	1.20	1.06	0.80

ตารางแสดงผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เลขที่	คะแนนหลังเรียน หน่วยที่ 1 (20 คะแนน)	คะแนนหลัง เรียนหน่วยที่ 2 (20 คะแนน)	คะแนนหลัง เรียนหน่วยที่ 3 (20 คะแนน)	คะแนนหลัง เรียนหน่วยที่ 4 (20 คะแนน)	คะแนนหลัง เรียนหน่วยที่ 5 (20 คะแนน)	คะแนนหลัง เรียนหน่วยที่ 6 (20 คะแนน)
1	12	13	15	14	16	18
2	11	12	14	15	16	17
3	14	16	17	18	18	18
4	10	12	13	14	14	16
5	11	11	12	14	15	15
6	12	13	15	15	14	16
7	13	14	14	14	16	17
8	12	13	15	14	16	18
9	10	13	15	16	17	17
10	12	13	15	14	16	18
11	13	15	16	17	17	18
12	13	14	15	18	18	18
13	11	12	14	15	16	17
14	17	18	18	18	19	19
15	11	11	12	14	15	15
16	10	12	13	14	14	16
17	13	15	16	17	17	18
18	9	11	12	12	15	16
19	10	13	15	16	17	17
20	11	11	12	14	15	15
21	16	16	17	17	18	18
22	12	13	15	14	16	18
23	11	12	14	15	16	17
24	16	16	17	18	18	18
25	10	12	13	14	14	16
26	11	11	12	14	15	15
27	12	13	15	15	14	16
28	12	13	15	14	16	18

เลขที่	คะแนนหลังเรียน หน่วยที่ 1 (20 คะแนน)	คะแนนหลัง เรียนหน่วยที่ 2 (20 คะแนน)	คะแนนหลัง เรียนหน่วยที่ 3 (20 คะแนน)	คะแนนหลัง เรียนหน่วยที่ 4 (20 คะแนน)	คะแนนหลัง เรียนหน่วยที่ 5 (20 คะแนน)	คะแนนหลัง เรียนหน่วยที่ 6 (20 คะแนน)
29	11	12	14	15	16	17
30	13	14	15	17	18	18
31	11	11	12	14	15	16
32	14	16	17	17	18	18
33	13	14	16	16	18	18
34	12	12	14	15	16	17
35	13	12	13	14	14	16
36	15	16	16	17	17	18
37	13	14	15	18	18	18
38	13	16	17	17	18	18
39	11	12	14	15	16	17
40	12	13	15	14	16	18
รวม	486	530	584	613	648	684
ร้อยละ	60.75	66.25	73.00	76.63	81.00	85.50
Mean	12.15	13.25	14.60	15.33	16.20	17.10
S.D.	1.76	1.78	1.63	1.58	1.42	1.08

ตารางแสดงผลการหาคุณภาพความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ประเด็นการพิจารณา	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	การแปลผล
1. มีท่าทางร่าเริงแจ่มใส มีชีวิตชีวาไม่วิตกกังวล และมีบุคลิกที่ดี	2.85	0.36	มั่นใจมาก
2. กล้าแสดงออก เป็นตัวของตัวเองและแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย	2.75	0.44	มั่นใจมาก
3. เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	2.70	0.46	มั่นใจมาก
4. มีความเข้าใจผู้อื่น สามารถเข้ากับสังคมเคารพและร่วมมือกับผู้อื่นและมองโลกในแง่ดี	2.13	0.33	มั่นใจปานกลาง
5. มีความรู้สึกกับผลของความเพียรพยายามของตนเอง	2.15	0.36	มั่นใจปานกลาง
6. กล้าเผชิญหน้าและตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้	2.03	0.16	มั่นใจปานกลาง
ภาพรวม	2.43	0.35	มั่นใจปานกลาง

แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำสั่ง: ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

แบบทดสอบที่ 1

1. A: Where did you _____?
B: I went to London. (*understanding*)
 - a. be
 - b. been
 - c. go**
 - d. went

2. A: I lost my wallet last night.
B: _____ (*understanding*)
 - a. Really?
 - b. What a pity!
 - c. That's too bad.**
 - d. Don't mention it.

3. A: What did you do on your holiday?
B: _____ (*understanding*)
 - a. I can't play football.
 - b. I watched movie.**
 - c. I like pizza and steak.
 - d. I want to be a Vet.

4. At the restaurant. (*understanding*)

Waiter : _____ ?

Customer: Yes, please.

- a. Can you help me?
- b. Can I help you?**
- c. Would you help me?
- d. May I come in?

5. Situation: At home (*understanding*)

A: Let's go to the sea!

B: _____.

- a. It's bad.
- b. I'm fine.
- c. That's a good idea.**
- d. I like swimming.

6. A: Thank you for your help. (*understanding*)

B: _____

- a. Good night
- b. Don't worry
- c. You're welcome**
- d. See you tomorrow

7. A: I am sorry. I must go now. _____ (*understanding*)

B: Bye see you.

- a. okay
- b. Goodbye**
- c. Goodnight
- d. It's all right.

8. A: Do you mind if I have a picnic here? (*understanding*)

B: _____

A: Thank you.

- a. Yes
- b. Go away
- c. Certainly, you can.**
- d. You're welcome

9. Situation: At the restaurant (*understanding*)

A: Would you like some coke?

B: _____. Water, please.

- a. O.K
- b. Thank you
- c. That's right
- d. No, thank you**

10. Mark wants to go to the bank, but he does not know where it is. So, he asks the traffic police. (*understanding*)

Mark: Excuse me, _____ to the bank, please?

Traffic police: Yes, of course. Go along the road. Turn right at the corner. It is on your left.

- a. Can you go
- b. Do you have a map
- c. Do you know the way
- d. Can you tell me the way**

แบบทดสอบที่ 2

1. Situation: Bobby and Ken are talking about their coming holiday.

(understanding)

Bobby: What's your plan for this long holiday?

Ken: I'm going to India with my family.

Bobby: _____

Ken: Thank you

- a. That's great!
- b. Congratulations!
- c. Happy anniversary!
- d. Have a nice trip!**

2. Situation: At home *(understanding)*

Pete: Let's go to the movie

Fred: _____ I'll go with you.

- a. I'm busy now.
- b. I'm ill today.
- c. It's boring for me.
- d. It's a good idea.**

3. Adele: _____ *(understanding)*

Kathy: I want to go to the aquarium. We can see many animal shows.

Adele: That sounds fun. Let's go then.

- a. When will we leave?
- b. How can we go there?
- c. What did you do this morning?
- d. Where should we go this afternoon?**

Situation: On the road (*understanding*)

Sara: Excuse me, _____ 4 _____ the hotel?

A man: _____ 5 _____

Sara: Thank you

4. **a. could you tell me how to get to**
 b. would you kindly take me to
 c. did the bus stop at
 d. do you know when this bus stops at

5. **a. Walk straight, and turn left**
 b. You can buy a ticket on the bus
 c. That bus will take you there
 d. You can sit here

6. Situation: At a food shop (*understanding*)

Sarawut: My pizza is too thick. I don't like it.

Amarin: Me. Too. _____ to another shop.

Sarawut: Ok.

- a. Let's move**
 b. Let's eat now
 c. Let's drink some tea
 d. Let's order some more
7. Situation: At a bus stop. (*understanding*)

The woman: Excuse me. When is the next bus coming?

Kevin: It's about 20 minutes.

The woman: Well, what time is it now?

Kevin: It is 11.30 a.m.

- a. The bus will come before noon**
 b. The bus won't stop here
 c. You arrive at 11.30 a.m.
 d. I will wait for the bus

8. Situation: Paul and Steve are singing (*understanding*)

Paul: I don't like this song, please skip.

Steve: Ok, what about this song?

Paul: That's great I like it. Let's sing together.

Steve: _____

a. Ok, I will.

b. I don't like the D.J.

c. Don't you like this song?

d. Why don't you sing this song

9. Situation: A tourist is asking Pat to take photos (*understanding*)

A tourist: Excuse me, could you take a photo for us please.

Pat: Fine. Ready? Say cheese!. Is it ok?

A tourist: Errrr, not quite clear. _____

Pat: Sure.

a. I don't like it.

b. You are not smart.

c. Would you like to take it again?

d. Could you please take it once again?

10. Situation: At the airport (*understanding*)

Marry: Where are you going?

Eve: I'm going on vacation in Phuket.

Marry: _____?

Eve: For a week.

a. How many people are there

b. How long will you stay there

c. How can you get to there

d. How about the airplane

แบบทดสอบที่ 3

1. Situation: Tom is asking for the direction (*understanding*)

Tom: Excuse me! Would you mind telling me the way to the hotel.

Jenny: Just go straight on and turn right at the corner. The hotel will be on your left.

Tom: _____.

Jenny: You're welcome.

- a. Everything will be ok
- b. Ah! Come on, take it easy
- c. Yeah! I hope so

d. Thank you very much

2. Situation: At the hotel (*understanding*)

Mark: Would you mind turning on the air conditioner?

John: _____.

- a. Yes, I do.
- b. Not at all.
- c. Yes, you may.

d. Yes, of course.

3. Anny: What do you do in your free time? (*understanding*)

Kate: I like reading and watching cartoon. _____

Anny: I like cooking.

- a. How do you do?
- b. What do you do?

c. What about you?

d. What are you doing?

4. Mark is in front of the bank. A tourist comes and asks him. (*understanding*)

Tourist: Excuse me. _____

Mark: Turn left at the corner and it's next to the post office.

Tourist: Thank you very much.

Mark: You're welcome.

a. Would you tell me where Central Market is?

b. Could I tell you the way to Central Market?

c. May I ask you about Central Market?

d. Can you bring me to Central Market?

5. Situation: On the way home (*understanding*)

David: Do you like to go on a picnic?

Jane: Yes, I do.

David: _____

Jane: Once a month.

a. How does your family go on a picnic?

b. How often does your family go on a picnic?

c. When does your family go on a picnic?

d. Where does your family go on a picnic?

- 6-7 Situation: Ken and Nan are talking about their free time. (*understanding*)

Ken: What do you do in your free time?

Nan: _____ 6 _____ Bird Thongchai is my favorite singer.

Ken: Are you his fan club?

Nan: Yes, _____ 7 _____.

6. a. I go to the Music Hall.

b. I listen to pop music.

c. I collect stamps.

d. I watch TV.

7. **a. I have all his albums**

b. He has a new album

c. I have a stamps album

d. he is very popular

8. Situation: At a shopping mall (*understanding*)

Nat: Hi! Joe. This is mom.

Joe: Hi! I am Nat. Glad to meet you?

Nat's mom: Glad to meet you, too. _____?

Joe: How do you do?

- a. Are you o.k.?
- b. And you?
- c. How are you?
- d. How do you do?**

9. Situation: At the zoo (*understanding*)

Don: Do you like snakes?

Phill: I don't like them because some of them are _____.

Don: Me either.

Phill: Many people die from snakes each year.

- a. long
- b. dangerous**
- c. thick
- d. beautiful

10. Teacher: This book looks very interesting. I want to read it.
(*understanding*)

Student: If you like it, _____.

- a. you can sell it
- b. I can lend it to you**
- c. you bought it
- d. I borrowed it from you

แบบทดสอบที่ 4

1. Situation: Kane sees a girl near the water cooler. (*understanding*)

Kane: Do you need help?

Gile: Yes, please. _____

- a. I need some beverage.
- b. I need any kind of food.
- c. I need a glass of water.**
- d. I need a cup of coffee.

2. Situation: At the mall (*understanding*)

Noey: Look at those skirt. It's very beautiful.

Jam: _____ because of its design.

Noey: Really? So, do I.

- a. I am sorry.
- b. I am happy.
- c. I like shopping.
- d. I like the pink one.**

3. Situation: At the party, Ann is saying goodbye to John in his party.
(*understanding*)

Ann: Your party is great, John, but I've got to go home now.

John: Oh! So soon. _____ good night.

Ann: Good night, John. See you tomorrow.

- a. I am fine, Ann.
- b. Congratulations, Ann.
- c. Excuse me, Ann.

4. **Thanks for coming, Ann.**

Situation: Susan is visiting her friend's family. (*understanding*)

Tina: Hi, Susan. Welcome to our family.

Susan: Hi, Tina. I'm glad to see you.

Tina: Glad to see you, too. Mom, _____. Her name's Susan.

Susan: Nice to meet you.

Mother: Nice to meet you too.

- a. That is all right
- b. This is my friend**
- c. This is my mother
- d. That is good to see you
5. Situation: In the shopping mall. (*understanding*)
- Salesperson: Good afternoon. Can I help you?
- Robert: Yes, _____
- a. You can help me
- b. It's very nice here
- c. Thank you for asking me
- d. I'm looking for brown shoes**
6. Situation: A tourist wants to go to the temple. (*understanding*)
- Tourist: Excuse me. _____
- Bobby: You can go by bus. It takes 15 minutes from here.
- Tourist: Thank you very much.
- a. What is the temple?
- b. How far is the temple?
- c. When should I get to the temple?
- d. How can I get to the temple?**
7. Situation: At the shopping mall, Susan wants to buy a new skirt. (*understanding*)
- Assistant: Hello, madam. What can I do for you?
- Susan: _____. I want to buy a new skirt.
- Assistant: O.K. please come this way.
- a. No.
- b. None.
- c. Sure.**
- d. Sorry.

8. Situation: At the restaurant (*understanding*)

Waiter: Would you like some more tea, madam?

Mrs. Brown: _____ That's enough.

- a. Certainly.
- b. No, thanks.**
- c. Of course.
- d. Sure, please.

9. Situation: Joy and Jim are chatting about "being healthy" (*understanding*)

Joy: How can we have a good health?

Jim: We should eat healthy food and exercise every day.

Joy: Well, I often go jogging, but I like to eat pizza and cakes.

Jim: It's too much fat and sweet.

If Joy wants to be healthy, she should _____.

- a. exercise every day**
- b. eat junk food every day
- c. play computer games all day
- d. sleep all day

10. At Ann's home (*understanding*)

Ann: Did you taste my cake? How about it?

Jane: Great! Your cake is _____. Can I have some more?

Ann: Here you are.

- a. Too salty
- b. Smell bad
- c. Hot and spicy
- d. Very delicious**

แบบทดสอบที่ 5

1. Situation: Tim is very hungry. (*understanding*)

Seller: Can I help you?

Tim: Two sandwiches, please.

Seller: Here you are.

Tim: Thanks, how much?

Seller: They are 40 baht.

Where is Tim now?

- At a bookstore
 - At a clothes shop
 - At a food center**
 - At a computer store
2. Situation: At the restaurant (*understanding*)

Waiter: Would you like some drinks?

Kathy: Yes, orange juice, please.

Waiter: Here you are

Kathy: _____.

- I like orange juice.
 - Thank you very much.**
 - About 60 baht.
 - It looks delicious.
3. Situation: At the supermarket (*understanding*)

Jonathan: _____

Shopkeeper: Twenty – five baht.

- How long is it?
- How much is it?**
- How often do you read?
- How many books are there?

4. Situation: At the restaurant (*understanding*)

Bill: I'll have fried rice. What about you, Greg?

Greg: I'd like to have _____, but they don't have it here.

Bill: Right. They serve only Thai food.

- a. Grilled pork
- b. Spicy roast chicken
- c. Rice and steamed fish

d. A hamburger and salad

5. Situation: At a department store (*understanding*)

Customer: I am looking for a shirt.

Assistant: _____

Customer: Medium, please.

- a. How much is it?
- b. What color is it?
- c. What size do you want?**
- d. How many shirts do you want?

6. Situation: At the party (*understanding*)

Molly: I lost my watch! Can you help me find it?

Henry: Oh! What does it look like?

Molly: _____

- a. It is expensive.
- b. It has big black ears.
- c. It has a round pink dial.**
- d. It is ten centimeters tall.

7. Situation: At the cinema, After the movie (*understanding*)

Oliver: How was the movie?

Amelia: _____

- a. It was great.**
- b. It is in the city.
- c. It helps me a lot.
- d. It took two hours.

8. Donna: Joe, who's that beautiful lady? (*understanding*)

Joe: That's Susan.

Donna: _____

Joe: She's doctor.

- a. Who is she?
- b. How old is she?
- c. How does she do?

d. What does she do?

9. Nancy: You look unhappy today. What's the matter? (*understanding*)

Susan: _____. I have a cold.

Nancy: You should see the doctor.

- a. I'm fine.
- b. I'm okay.
- c. I'm all right.

d. I don't feel well.

10. Situation: A foreigner is speaking to student. (*understanding*)

A foreigner: Excuse me. Would you please tell me how to get to the post office?

A student: _____. Go straight and turn right at the corner, you can see the post office on the left.

A foreigner: Thank you

- a. Sorry
- b. Anytime
- c. Certainly**
- d. Thank you

แบบทดสอบที่ 6

1 . Situation: Tan and his friends are talking about their plan on the weekend.

(understanding)

Tan: The Grand Palace is very _____.

Jane: I agree with you.

Sam: The traffic is too bad in Bangkok.

Tan: That's true but we will go there in the early morning.

Jane: Any ideas, Sam?

Sam: It's o.k. See you at seven o'clock tomorrow.

- a. interest
- b. interested
- c. interesting**
- d. interests

2. Situation: At the weekend *(understanding)*

Peter: I visited my grandparents in Khonkaen last weekend.

Mark: Great! _____

Peter: I went shopping and had dinner with them.

- a. How did you go back?
- b. What did you do there?**
- c. When did you go shopping?
- d. Where did you have dinner?

3. Situation: At the party *(understanding)*

Raul: Would you like a drink?

Tony: _____ I am very thirsty now.

- a. Yes, please.**
- b. No, thanks.
- c. No, I wouldn't.
- d. Yes, you would.

4. Situation: At the party (*understanding*)

Ming: Would you like to go to the party tonight?

Chai: _____ I must do my homework.

- a. I'm sorry.
- b. I'd love to.
- c. You're sorry.
- d. You'd like to.

5. This school vacation, Ann is going to Singapore with her family. (*understanding*)

Ann: I am leaving for Singapore tomorrow.

Pim: _____

- a. Well done!
- b. You'll be okay!
- c. **Have a nice trip!**
- d. Congratulations!

6. At the party (*understanding*)

Frank: Joey, do you know that song? What's the name?

Joey: _____ . What did you say?

Frank: The name of the song! What is it?

- a. **Sorry**
- b. Certainly
- c. Not at all
- d. My pleasure

7. Mia: I'm very thirsty. _____ (*understanding*)

Jacob: Yes, sure.

- a. Would I get you some soup?
- b. Would you like some snacks?
- c. **Can I have some water, please?**
- d. Can you give me some fried rice?

8. At the reception desk (*understanding*)

Receptionist: _____

Guest: I am trying to find a toilet.

- i. **Can I help you?**
- ii. May I tell you?
- iii. May you tell me?
- e. Can you help me?

9. Ping: Do you like that movie? (*understanding*)

Kim: _____ It's amazing.

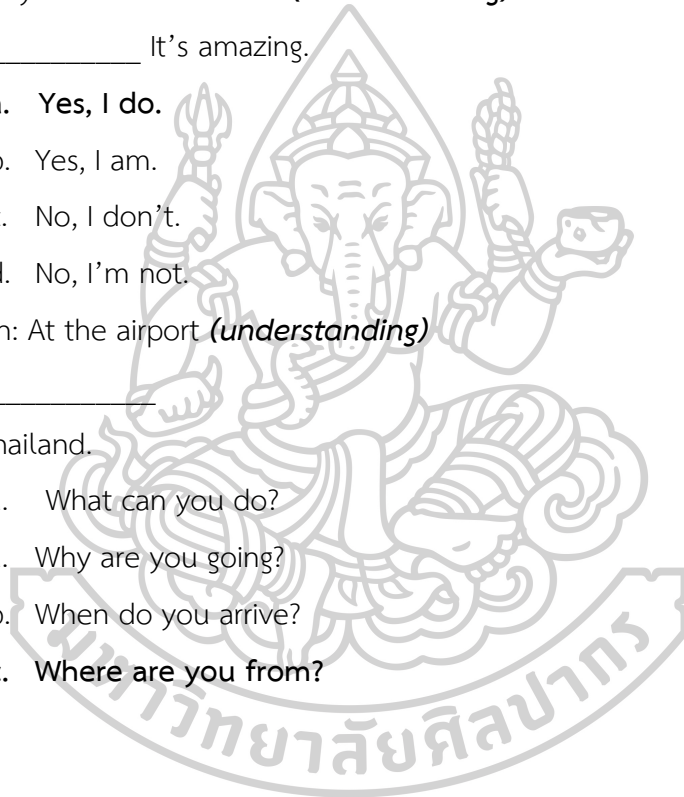
- a. **Yes, I do.**
- b. Yes, I am.
- c. No, I don't.
- d. No, I'm not.

10. Situation: At the airport (*understanding*)

Mark: _____

Pang: Thailand.

- a. What can you do?
- a. Why are you going?
- b. When do you arrive?
- c. **Where are you from?**

แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เรื่องที่ 1 (Understanding)

Last Saturday, Ken _____ (1) _____ the beach with his family. They _____ (2) _____ in the hotel. In the next morning he _____ (3) _____ early and _____ (4) _____ breakfast in the kitchen after that he _____ (5) _____ with his mother to buy some snacks. In the afternoon, he _____ (6) _____ with his sister and _____ (7) _____ volleyball. They _____ (8) _____ dinner in a restaurant at the hotel. They _____ (9) _____ and _____ (10) _____ to music together.

Key: Last Saturday, Ken went to the beach with his family. They lived in the hotel. In the next morning he got up early and had breakfast in the kitchen after that he went out with his mother to buy some snacks. In the afternoon, he swam with his sister and played volleyball. They had dinner in a restaurant at the hotel. They talked and listened to music together.

เรื่องที่ 2 (Understanding)

Yesterday, my wife and I _____ (1) _____ a restaurant. It was a romantic evening. But at evening o'clock, the lights went out. We _____ (2) _____ a lot of screams. We _____ (3) _____ know what to do. We _____ (4) _____ to go out. Suddenly, a man appeared and said, "stay there" He _____ (5) _____ a thief. He _____ (6) _____ a gun in his hands. There _____ (7) _____ another man beside him. We _____ (8) _____ them our money. After ten minutes, the police _____ (9) _____ and they _____ (10) _____ the thieves. But we never recovered our money.

Key: Yesterday, my wife and I went to a restaurant. It was a romantic evening. But at evening o'clock, the lights went out. We heard a lot of screams. We didn't know what to do . We wanted to go out. Suddenly, a man appeared and said, "stay there" He was a thief. He had a gun in his hands. There was another man beside him. We gave them our money. After ten minutes, the police arrived and the caught the thieves. But we never recovered our money.

เรื่องที่ 3 (Understanding)

Last Summer holiday, I _____ (1) _____ with my family to Paris. We went by car. There _____ (2) _____ me, my parents, my brother Tom, and my little sister Susan. We _____ (3) _____ in Brighton. We _____ (4) _____ the most interesting places in Paris, as the Eiffel Tower, the Louvre Museum and we _____ (5) _____ the city tour. I _____ (6) _____ it because Paris was a very beautiful city. On the fifth day we went to Euro Disney. That was fantastic. We all _____ (7) _____ ourselves a lot. We _____ (8) _____ in Euro Disney four days. They _____ (9) _____ the most exciting days I _____ (10) _____ all my life.

Key: Last Summer holiday, I went with my family to Paris. We went by car. There was me, my parents, my brother Tom, and my little sister Susan. We lived in Brighton. We saw the most interesting places in Paris, as the Eiffel Tower, the Louvre Museum and we made the city tour. I loved it because Paris is a very beautiful city. On the fifth day we went to Euro Disney. That was fantastic. We all enjoyed ourselves a lot. We stayed in Euro Disney four days. They were the most exciting days I had all my life.

เรื่องที่ 4 (Understanding)

Hello, my name is Alice. I and my family _____ (1) _____ to Japan last summer. We went there by plane. We _____ (2) _____ in a hotel in Tokyo. It was nice and comfortable. During our holiday, we _____ (3) _____ a lot. I and my little sister ate a lot of ice-creams. My father had rest and relaxed. My mother _____ (4) _____ nice presents for her friends. We _____ (5) _____ a lot of historical places, and we _____ (6) _____ a lot of Japanese food. They _____ (7) _____ delicious and healthy. I _____ (8) _____ lots of friends there. They _____ (9) _____ very friendly. I and my family _____ (10) _____ a lot of fun there.

Key: Hello, my name is Alice. I and my family went to Japan last summer. We went there by plane. We stayed in a hotel in Tokyo. It was nice and comfortable. During our holiday, we enjoyed a lot. I and my little sister ate a lot of ice-creams. My father had rest and relaxed. My mother bought nice presents for her friends. We visited a lot of historical places, and we ate a lot of Japanese food. They were delicious and healthy. I made lots of friends there. They were very friendly. I and my family had a lot of fun there.

เรื่องที่ 5 (Understanding)

This weekend was great for Karen. She _____ (1) _____ to London with her best friend, Jenny. They _____ (2) _____ every detail. They _____ (3) _____ a perfect holiday. They _____ (4) _____ their ticket two weeks ago. They _____ (5) _____ the hotel on the internet. They _____ (6) _____ shopping. Everything was ready and their holiday _____ (7) _____ with a perfect flight. They _____ (8) _____ at London Heathrow Airport early in the morning. They _____ (9) _____ the bus from the airport to the hotel. The hotel was lovely and surrounded with huge trees. They _____ (10) _____ the sightseeing bus and enjoyed it.

Key: This weekend was great for Karen. She flew to London with her best friend, Jenny. They planned every detail. They wanted a perfect holiday. They bought their ticket two weeks ago. They searched the hotel on the internet. They went shopping. Everything was ready and their holiday began with a perfect flight. They arrived at London Heathrow Airport early in the morning. They took the bus from the airport to the hotel. The hotel was lovely and surrounded with huge trees. They took the sightseeing bus and enjoyed it.

เรื่องที่ 6 (Understanding)

Martin had a terrible day yesterday. It _____ (1) _____ the day of his vacation to Spain, but it was a nightmare. He _____ (2) _____ the house at 10 o'clock in the morning and _____ (3) _____ a taxi to the airport. Martin _____ (4) _____ to check-in with his luggage. When the man who worked for the airline _____ (5) _____ for his passport. Martin _____ (6) _____ very upset. Where was his passport? Martin realized he _____ (7) _____ have his passport with him. He jumped back into the taxi and told the driver to take him home. The driver _____ (8) _____ quickly and Martin arrived back at his house in 20 minutes. He _____ (9) _____ into his house and went into the bedroom. He _____ (10) _____ his passport on the bedside table. He returned to the airport quickly, but he missed the flight.

Key: Martin had a terrible day yesterday. It was the day of his vacation to Spain, but it was a nightmare. He left the house at 10 o'clock in the morning and caught a taxi to the airport. Martin went to check-in with his luggage. When the man who worked for the airline asked for his passport. Martin became very upset. Where was his passport? Martin realized he didn't have his passport with him. He jumped back into the taxi and told the driver to take him home. The driver drove quickly and Martin arrived back at his house in 20 minutes. He ran into his house and went into the bedroom. He found his passport on the bedside table. He returned to the airport quickly, but he missed the flight.

แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและพิจารณาลักษณะความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนและทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับระดับความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่กำหนด

- คะแนน 3 หมายถึง แสดงออกหรือมีลักษณะนั้นชัดเจนมาก
 คะแนน 2 หมายถึง แสดงออกหรือมีลักษณะนั้นปานกลาง
 คะแนน 1 หมายถึง แสดงออกหรือมีลักษณะนั้นน้อยหรือไม่แสดงลักษณะนั้นเลย

ลักษณะของความมั่นใจ	คะแนน		
	3	2	1
1. มีท่าทางร่าเริงแจ่มใส มีชีวิตชีวาไม่วิตกกังวล และมีบุคลิกที่ดี			
2. กล้าแสดงออก เปิดเผย เป็นตัวของตัวเองและแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย			
3. เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น			
4. มีความเข้าใจผู้อื่น สามารถเข้ากับสังคม เคารพและร่วมมือกับผู้อื่น และมองโลกในแง่ดี			
5. มีความรู้สึกกับผลของความเพียรพยายามของตนเอง			
6. กล้าเผชิญหน้าและตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้			
รวม			

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าคะแนนของแต่ละระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์แบบต่อเนื่อง ดังนี้

- ค่าคะแนน 14 คะแนนขึ้นไป หมายถึง มีความมั่นใจ อยู่ในระดับมาก
 ค่าคะแนน 10 - 13 หมายถึง มีความมั่นใจ อยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าคะแนน 6 - 9 หมายถึง มีความมั่นใจ อยู่ในระดับน้อย

เกณฑ์การประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. มีท่าทางร่าเริงแจ่มใส มีชีวิตชีวาไม่วิตกกังวล และมีบุคลิกที่ดี	ใช้ภาษากายอย่างคล่องแคล่ว เช่น ยกมือ ผายมือ ยิ้มแย้มแจ่มใส	ใช้ภาษากายพอสมควร เช่น ยกมือ ผายมือ ยิ้มแย้มแจ่มใส	ใช้ภาษากายน้อยครั้งในการสื่อสาร เช่น ยกมือ ผายมือ ยิ้มแย้มแจ่มใส
2. กล้าแสดงออก เปิดเผย เป็นตัวของตัวเองและแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย	- น้ำเสียงเต็มเปี่ยมด้วยความมั่นใจ - ความเร็วหรือจังหวะในการพูดอยู่ในระดับเหมาะสม - กล้าถามตอบหรือแสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสม	- น้ำเสียงสั้นเครือบ้างในบางครั้ง - พูดเร็วหรือช้าเกินไปในบางครั้ง - ถามตอบหรือแสดงความคิดเห็นบ้างบางครั้ง	- น้ำเสียงสั้นเครือ - พูดติดขัดหลายครั้งหรือใช้คำว่า “เออ” “อ่า” บ่อยครั้ง - ไม่กล้าถามตอบหรือแสดงความคิดเห็น
3. เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	สบสายตากับผู้ฟังอยู่ตลอดเวลา	สบสายตากับผู้ฟังพอสมควร	สบสายตากับผู้ฟังน้อยครั้งมาก
4. มีความเข้าใจผู้อื่น สามารถเข้ากับสังคม เคารพและร่วมมือกับผู้อื่นและมองโลกในแง่ดี	- มีความเข้าใจประเด็นได้ครบถ้วน - เต็มใจและรับอาสาปฏิบัติงาน	- มีความเข้าใจประเด็นพอสมควร - เต็มใจปฏิบัติงาน	- มีความเข้าใจในบางประเด็น - เต็มใจปฏิบัติงาน
5. มีความรู้สึกกับผลของความเพียรพยายามของตนเอง	มีสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสและแสดงความรู้สึกอย่างชัดเจน	มีสีหน้าปกติและแสดงความรู้สึกอย่างชัดเจน	ไม่ค่อยแสดงความรู้สึก
6. กล้าเผชิญหน้าและตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้	มีแนวทางในการแก้ปัญหาที่เหมาะสมและรวดเร็ว	มีแนวทางที่อาจจะสามารถแก้ปัญหาได้	ไม่ค่อยเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหา

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	มณัญญา มานะรัชศักดิ์
วัน เดือน ปี เกิด	30 พฤษภาคม 2530
สถานที่เกิด	นครราชสีมา
วุฒิการศึกษา	มหาวิทาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	44/103 หมู่บ้านดีไลท์ ตำบลศาลากลาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
ผลงานตีพิมพ์	รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการคิด อย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
รางวัลที่ได้รับ	-

